

A. L. A. proceedings. 1971

REFERENCE

side Library

S

DP5 78

OFFICIAL REPORT

**TWELFTH SESSION OF THE ASSAM LEGISLATIVE
ASSEMBLY ASSEMBLED AFTER THE FOURTH
GENERAL ELECTIONS UNDER THE
SOVEREIGN DEMOCRATIC
REPUBLICAN CONSTITU-
TION OF INDIA**

OCTOBER-NOVEMBER SESSION

VOL. II

NO. I

The 25th October, 1971

1988

Printed at Mini Industrial Complex Press, Guwahati-6

DEBATES OF THE ASSAM LEGISLATIVE
ASSEMBLY, 1971

OCTOBER-NOVEMBER SESSION

VOLUME II

NO. I

The 25th October, 1971

CONTENTS

1. Starred Questions & Answers	1
2. Report of the Business Advisory Committee	23
3. Re : Inadequate member of replies to questions	23
4. Re : No-Confidence Motions	26
5. Announcement by the Speaker	26
i) Panel of Chairman	
ii) Absence of the Hindi Reporter	
6. Adjournment Motions :	
Increased Pak Sabotaging activities in Assam and abnormal situation arising in the State out of the Bangladesh movement	27
7. Statement by Chief Minister on the present situation of the State	37
8. No-Confidence Motions	48
9. Re : Enquiry Report on the Assam State Elect- ricity Board.	50
10. The Assam Land and Revenue Regulation (Amendment) Ordinance, 1971.	54

(ii)

11. The Assam Contingency Fund (Augmentation of Corpus) Ordinance, 1971.	54
12. The Assam Appropriation Ordinance, 1971.	54
13. The Assam Forest Regulation (Amendment) Ordinance, 1971.	54
14. The Assam Contingency Fund (Augmentation of Corpus) Ordinance, 1971.	55
15. The Assam Appropriation Ordinance, 1971.	55
16. List of Supplementary Demands for Grants and Supplementary Appropriation for 1971-72.	55
17. Report of the select Committee on the Assam Shops and Establishment Bill, 1971.	56
18. Report on the Minor Irrigation in Assam.	56
19. Annual Report on the working of the Assam Public Service Commission, 1966-67.	56
20. Report on the Drinking Water supply programme in the Rural Areas in Assam.	56
21. Sixth Annual Report (1969-70) on the Assam State Mineral Development Corporation, Ltd.	56
22. Eleventh Annual Report (1969-70) on the Assam Govt. Marketing Corporation Ltd.	57
23. Rules under the Assam Regulated and Licensed Warehouses Act 1960.	57
24. Annual Report (1969-70) of the Assam Spun Silk Mills Ltd.	57
25. Thirteenth and fourteenth Annual Report (1967-68) of the Assam Financial Corporation.	57
26. Annual Reports & Accounts (1969-70) of the Assam State Warehousing Corporation.	57
27. The Assam Official Language Rules, 1970.	58

(iii)

Reading Inside Library

28. The Assam Ministers', Ministers of State and the Deputy Ministers' (Allowances and Privileges) (First Amendment) Rules, 1971. 58
29. Twelfth Report of the Committee of Privileges. 58
30. Thirteenth Report of the Committee of Privileges. 58
31. Seventeenth Report of the Committee on Subordinate Legislation. 59
32. Eighth Report of the Committee on Petitions. 59
33. Motion for Extension of time for submission of the Report of the Land Settlement Implementation Advisory Committee. 59
34. Motion for Extension of time for submission of the Report by the Select Committee on the Gauhati Municipal Corporation Bill, 1969. 60
35. Report of the Select Committee on the Assam Separation of Judicial & Executive Function Bill 1969. 60
36. Motion for extension of time for submission of the Report on the Select Committee on the Assam Separation of Judicial & Executive Functions Bill, 1969. 61
37. Obituary References : 61
 [To the demise of Dr. Ram Prasad Choubey, Shri Ghanashyam Das, Shri Sree Prakash, Shri Satindra Mohan Dev, Mr. Wilson Reade, Shri Chandra Phukan, Shri Sarbeswar Chakravarty, Shri Tara-Sankar Bandopadhyaya, Prof. D. R. Gadgil and Shri Habiram Deka.]
38. Adjournment Motions :
 Increased Pak Sobotaging activities in Assam: 75
39. Adjournment. 138

Proceedings of the Twelfth Session of the Assam
Legislative Assembly assembled after the
Fourth General Elections under the
Sovereign Democratic Republican
Constitution of India.

The Assembly met in the Assembly Chamber, Shillong,
at 10 A.M. on Monday, the 25th October, 1971.

PRESENT

Shri Mohikanta Das, M. A., B. L. Speaker, in the
Chair, Fourteen Ministers, eight Ministers of State, three
Deputy Ministers and fifty-nine Members.

STARRED

QUESTIONS AND ANSWERS

(To which oral answers were given)

Re : Declaration of the Sibsagar Subdivision as a
District.

Shri Promode Chandra Gogoi asked :

*1. Will the Chief Minister be pleased to State—

(a) Whether it is a fact that the Government have received representations from public to declare Sibsagar Sub-division as a District considering its past and present importance ?

(b) If so, whether the Government propose to take a favourable decision within a sort time ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury (Chief Minister) replied :

1. (a) Yes.

(b) The matter is under examination of the Government.

Shri Promode Chandra Gogoi : Whether the Chief Minister is aware of the fact that the late Chief Minister Shri Chaliha in 1969 assured the House that the matter will be considered sympathetically. That assurance was given in 1969 and now it is 1971. Whether the Government will consider the issue and decide it without delay ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury : Sir, we are collecting certain datas. If the datas justify the creation of a separate district with the Sub-Division of Sibsagar, then the matter will be considered.

Shri Promode Chandra Gogoi : When the datas were collected by the Government ? Whether the Government

have received all the datas required to take the final decision?

Shri Mahendra Mohan Choudhury: Some more datas are to be collected. Some datas have been received from the Commissioner and the Deputy Commissioner but those datas are not enough. Therefore, we are collecting further informations.

Shri Dulal Chandra Barua: What are the basic principles followed by Government in creation of a district?

Shri Mahendra Mohan Choudhury: In taking up such matter we consider the (1) administrative viability (2) public utility and (3) economic viability. These are the matters which are to be considered.

Shri Gaurisankar Bhattacharyya: Whether population is considered.

Shri Mahendra Mohan Choudhury: Most certainly:

Shri Dulal Chandra Barua: What are the areas to be included in this district?

Shri Mahendra Mohan Choudhury: This does not come now. After we decide the matter in principle then we shall think of it:

শ্রীসোনেশ্বৰ বৰা: অধ্যক্ষ মহোদয়, প্রশাসনৰ সুবিধার্থে অসমৰ সকলো মহকুমাকে জিলা পৰ্য্যায়লৈ ৰূপান্তৰিত কৰিব পৰা যাবনে?

শ্রীমহেন্দ্ৰ মোহন চৌধুৰী: এইটো দাবী বহুত দিনৰ পৰাই উত্থাপন কৰি অহা হৈছে। কিন্তু এই কথা এতিয়াই জনাব পৰা নাযায়।

Re : Advisory Board

Shri Sailen Medhi asked :

*2. Will the Chief Minister be pleased to state—

(a) Whether Government has constituted the Advisory Body to scrutinise the cases of persons held or to be held under Maintenance of Internal Security Act, 1971 ?

(b) If so, who are the members of the said Body ?

Shri Mohendra Mohan Choudhury (Chief Minister) replied :

2. (a) Yes, an Advisory Board is constituted to review the cases of persons detained only.

(b) 1. Shri K. P. Mathur, Retired Judge, Allahabad High Court, State Vigilance Commissioner—Chairman.

2. Shri A. S. Khongphai, B.L., Advocate, Shillong—Member.

3. Shri Digambar Kalita, B.L., Advocate, Gauhati—Member.

Shri Sailen Medhi : The purpose of constituting this Advisory Board is to scrutinise the cases of persons who are held under the Maintenance of Internal Security Act, 1971. The Government, in some cases, may arrest people arbitrarily or without any legal procedure. In that case, the Public Prosecutor who is a party to the Government and who himself prosecute the people on behalf of the Government, how he can be a member of that Board ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury : There is no bar to appoint a Public Prosecutor as a member of the Board because in the case of detention under the Maintenance of Internal Security Act opinion of the lawyer is not taken.

Shri Sailen Medhi : Generally there is no bar in taking the Public Prosecutor. I want to ask the Government whether in principle it is a correct thing to appoint or nominate a person who on the one hand will prosecute a person on behalf of the Government and on the other, scrutinise the cases of those persons who are held under the Maintenance of Internal Security Act. Whether on principle it is correct?

Shri Mahendra Mohan Choudhury : In a case of detention under the Maintenance of Internal Security Act lawyers are not allowed to appear. It is prohibited by law. And because the man is appointed by the Government he cannot do justice, this prevention cannot be accepted.

Shri Promode Chandra Gogoi : How many cases have been scrutinised by the Board?

Shri Mahendra Mohan Choudhury : 10 (ten) cases.

Shri Gaurisankar Bhattacharyya : Without going to the question as to whether any particular individual is eligible or not, I want to correct the factual matter stated by the Chief Minister. It is not a fact that in the cases, coming under the Maintenance of Internal Security Act the lawyers do not appear. In cases the lawyer

do appear and when there is a Public Prosecutor on behalf of the Government he has to appear. For example, a man who is held under the Maintenance of Internal Security Act he may apply for bail or for some other measures against him he may also apply to the court. At that time it is Government lawyers who appear. I want only to correct the aspect of the matters that in cases coming under the Maintenance of Internal Security Act lawyers appear on behalf of the Government. I do maintain that lawyers have to appear in some cases.

Shri Mahendra Mohan Choudhury : So far as my knowledge goes lawyers are not allowed to be engaged. But I shall look into this.

Shri Dulal Chandra Barua : If the facts stated by this side of the House are true, do not Government consider that appointment of Government Prosecutor as member in that particular committee is wrong ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury : The point is in such cases where a lawyer has to be engaged and if the Public Prosecutor cannot be allowed to appear some other lawyer can be appointed.

Shri M.A. Musawwir Choudhury : I want to know from the Chief Minister that when a man is prosecuted legally and administratively Government lawyer is working as a Public Prosecutor and if that man is allowed to scrutinise the cases of detainees whether that will be

justified by the Government that he will do justice to the detainees ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury : He is arguing in a wrong premises. Because, the judges, even the chief Justice is appointed by the Government and that because a man is appointed by the Government he can not do justice, this contention cannot be accepted by the Government.

Shri Dulal Chandra Barua : Sir, the Chairman of the Board is the Vigilance Commissioner. As far as I know the Chairman of such Boards is appointed from the High Court Judges. Why Government could not appoint a High Court Judge in place of the present Chairman who is a spent up bullet ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury : The point is, in case of a High Court Judge the permission of the Chief Justice is necessary. On this account, we did not want to embarrass the Chief Justice by making a request for the services of a Judge.

Shri Sailen Medhi : Sir, we have seen that in different States Government have engaged some retired judges to be members of such advisory bodies. In the same way, Government can consider appointment of some retired judges to be members of this advisory committee. In that case, Government will do justice ; otherwise, a public prosecutor who is being paid by Government and who prosecuting people on behalf of the Government,

cannot be a scrutiniser of the cases of persons held under the Maintenance of Internal Security Act.

Shri Mahendra Mohan Choudhury : I have already replied to that question.

গোপনভাবে মাছ বিক্রি ব্যৱসায়

শ্রীঅতুল চন্দ্র গোস্বামীয়ে সুধিছে :

*৩। মাননীয় মীন বিভাগৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুগ্রহ কৰি জনাবনে —

(ক) কুঠৰী নিবাসী শ্রীশশী কান্ত ফুকন নামৰ এজন লোকে দ্বাৰবাণ্ডী মৌজাৰ দেওপানী নদী আৰু দিফলু নদীত অন্যথাৰে ব্যৱসায়িক ভিত্তিত মাছ ধৰি বিক্ৰি কৰাৰ কথা জানে নে?

(খ) যদিহে জানে, উক্ত লোকজনক এনেকৈ চৰকাৰী বিলত ব্যৱসায়িক ভিত্তিত মাছ ধৰিবলৈ দিয়াৰ কাৰণ কি?

(গ) এই কথা সঁচা নে যে নগাওঁ জিলাৰ উপায়ুক্তই এইজন লোকক অন্যথাৰে মাছ ধৰাৰ পৰা বিৰত কৰিব পৰা নাই?

(ঘ) চৰকাৰে অনতিবিলম্বে এনে কাৰ্য্য বন্ধ কৰাৰ দিহা কৰিব নে? মীন বিভাগৰ মন্ত্ৰী শ্রীমহেন্দ্ৰ নাথ হাজৰিকাই উত্তৰ দিছে :

৩। (ক) শ্রীশশী কান্ত ফুকনে গোপনভাবে ব্যৱসায়িক ভিত্তিত দ্বাৰবাণ্ডী মৌজাৰ দেওপানী আৰু দিফলু নদীত (খাচ বিল) মাছ ধৰে বুলি জনা গৈছে। এই ৰাজহবিহীন নদী দুখন নগাওঁ জিলাৰ অন্তৰ্ভুক্ত অংশৰ দিফলু নদীত তিনিটা অংশ আছে। ১ম অংশ বাগৰীগাৱঁৰ ভিতৰত পৰে আৰু বাইজৈ বাগৰী খণ্ড উন্নয়ন নামৰ এটা বেচৰকাৰী অনুষ্ঠানৰ জৰীয়তে শ্রীশশী কান্ত ফুকনক ২,১০০ টকাত বছৰেকীয়া বন্দৱস্তি দিছে। সেই কাৰণে শ্রীফুকনে ব্যৱসায়িক ভিত্তিত সেই খণ্ডত মাছ মাৰে। উক্ত টকাটো (২,১০০ টকা) বাইজৈ সেই অঞ্চলৰ স্কুল, মন্দিৰ আদি ৰাজহুৱা অনুষ্ঠানত খৰছ কৰে।

(খ), (গ) আৰু (ঘ) ডাকঘৰ মীন মহলৰ বাদে ৰাজহুৱা (খাস) বিলত বাইজৈ মাছ মাৰাৰ পৰা বঞ্চিত কৰিবলৈ কোনো আইন চৰকাৰৰ

নাই। কিন্তু ব্যাসায়িক ভিত্তিত মাহ মৰা বন্ধ কৰিবলৈ ইতিমধ্যে ব্যৱস্থা হাতত লোৱা হৈছে আৰু আৰক্ষী বিষয়াই এনে ধৰণেৰে মাহ মাৰি থকা অৱস্থাত পোৱা ৩ খন নাণ্ড আৰু ৩ খন জাল জব্দ কৰিছে।

Shri Atul Chandra Goswami : অধ্যক্ষ মহোদয়, এই শশীকান্ত নামৰ মানুহজন দিফলু আৰু দেওপানী নদীত কিমান বছৰৰ পৰা ব্যৱসায়ী ভিত্তিত মাহ মাৰি আছে সেই কথা চৰকাৰে জানেনে?

Shri Mahendra nath Hazarika : এই কথা চৰকাৰৰ অবগত নহয়।

Shri Atul Chandra Goswami : অধ্যক্ষ মহোদয়, যি তিনি খন নাণ্ড আৰু জাল জব্দ কৰিছে তাৰ লগত মানুহজনো এবাৰে কৰা হৈছে নে?

Shri Mahendra Nathe Hazarika : ৰিপোর্ট পোৱা মতে মানুহজনক এবাৰে কৰা হোৱা নাই।

M. Shamsul Huda : এই মানুহজনে দিফলু নদীত মাহ মাৰি থাকোঁতে কাজিবড়াত থকা পৰিছে। এই কথা চৰকাৰে জানে নে?

Shri Mahendra Nath Hazarika : এই কথা চৰকাৰৰ অবগত নহয়।

M. Shamsul Huda : অধ্যক্ষ মহোদয়, শশীকান্ত ফুকন নামৰ মানুহজনে লগত এদল মানুহ লৈ বছৰদিনৰ পৰা মাহ মাৰি ব্যৱসায় কৰি আছে। ইয়াৰ লগত বনবিভাগ আৰু মীনমহলৰ বিষয়াসকলো জড়িত আছে বুলি শুনা যায়। এই কথাটো সঁচা নে?

Shri Mahendra Nath Hazarika : এই কথা বনবিভাগৰ বিষয়াইহে কব পাৰিব।

Shri Atul Chandra Goswami : অসমত এনেকুৱা কিমান খাচ মীন মহল আছে য'ত ব্যৱসায়ী ভিত্তিত মাহ মাৰিব পাৰে?

Shri Mahendra Nath Hazarika : তেনেকুৱা ব্যৱস্থা চৰকাৰৰ নাই।

Shri Atul Chandra Goswami : শশীকান্ত ফুকন বংগ্ৰেছৰ এজন নেতা আৰু কলিয়াবৰ আঞ্চলিক পক্ষীয়তৰ Vice-President. তেনে অৱস্থাত তেওঁক কোনেও একো কৰ নোৱাৰে, আনকি পুলিচেও একো কৰিব নোৱাৰে। এই সম্পৰ্কে চৰকাৰৰ কালৰ পৰা তেওঁক বিশেষ সুবিধা দিয়া হৈছে নে কি ?

Shri Mahendra Nath Hazarika : তেওঁক Vice-President বুলি জানো কিন্তু বংগ্ৰেছ দলৰ লগত কিমান সন্মত বা সদস্য এই কথা নাজানো।

Shri Kamini Mohan Sarma : এই লোকজনে যে অন্যায় ভাবে মাছ মাৰি আছে সেইটো বন্ধ কৰিবৰ কাৰণে চৰকাৰে কিবা ব্যৱস্থা লব নোৱাৰেনে ?

Shri Mahendra Nath Hazarika : অন্যায় ভাৱে মাছ দৰাৰ কাৰণেই তেওঁৰ নাও আৰু জাল জব্দ কৰা হৈছে।

Shri Atul Chandra Goswami : এই মানুহজনক গ্ৰেপ্তাৰ কৰা নহ'ল, কাৰণ মানুহজনে এই বিভাগৰ মন্ত্ৰীৰ ঘৰলৈ মাছ আনি ঘৰ চিনি নাপাই ওচৰৰে নিবাসিষভোজী মন্ত্ৰী এজনৰ ঘৰত খবৰ কৰে আৰু মাছ দি যায়। এই কথা সঁচানে ?

Shri Mahendra Nath Hazarika : অধ্যক্ষ মহোদয়, শশীকান্ত নামৰ মানুহজনক Vice-President বুলি জানো, কিন্তু মাছ দিয়া কথাটো সঁচা নহয়। আৰু এওঁক চিনিও নেপাও। মাননীয় সদস্যই যদি বোন্দো মাছৰ ভাগ পাইছে সেইটোও কৰ নোৱাৰো কিন্তু মই পোৱা নাই।

Shri Gaurisankar Bhattacharyya : চাব, মন্ত্ৰী মহোদয়ে কৈছে যে মানুহজনক Vice-President বুলি জানো কিন্তু চিনি নাপায়, এইটো কি কথা।

Shri Mahendra Nath Hazarika : মানুহজনক Vice-President বুলিহে নাম জানো কিন্তু চিনি নাপাও।

M. Shamsul Huda : অধ্যক্ষ মহোদয়, শশীকান্ত ফুকন নামৰ

মানুহজনে কাজিবঙাৰ অভয়াৰণ্যত এদল মানুহ লগত লৈ মাছ মাৰি বছৰৰ পাছত বছৰ ধৰি ব্যৱসায় চলাই আছে চৰকাৰৰ তৰফৰ পৰা ইয়াৰ তদন্ত কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰিব নোৱাৰেনে?

Shri Mahendra Mohan Choudhury : (Chief Minister)

অধ্যক্ষ মহোদয়, যিখন বিলৰ কথা কৈছে সেইখন এটা সৰু জুৰিৰ নিচিনা। সেই বিলখনৰ উজনি অংশটো কাজিবঙা অভয়াৰণ্যৰ ভিতৰত পৰে আৰু ভাটি অংশটো বাহিৰত পৰে সেই অংশটোৱেই খাচ হৈ আছে। তাৰ পৰাই আঞ্চলিক পঞ্চায়তৰ তৰফৰ পৰা মাছ মাৰি বিক্ৰী কৰে। এইটো বন্ধ কৰিবৰ কাৰণে আমি চেষ্টা কৰিছো আৰু National Park ৰ অন্তৰ্ভুক্ত কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰিছো। ইয়াৰ বিস্তৃতি অতি সোনকালেই প্ৰকাশ হ'ব।

Shri Atul Chandra Goswami : অধ্যক্ষ মহোদয়, আঞ্চলিক পঞ্চায়তৰ তৰফৰ পৰা মাছ মাৰা কথাটো যে মুখ্য মন্ত্ৰীয়ে কৈছে সেইটো সত্য নহয়। কাৰণ, আঞ্চলিক পঞ্চায়তৰ সভাপতি শ্ৰীমন্ত শ্বাউণ্ড তেনে ব্যৱসায় কৰা লোক নহয়। তেখেতে বুঢ়া পাহাৰ উন্নয়ন সমিতিৰ অধ্যক্ষ সভাপতি হিচাবে এনে কাৰ্য্য কৰিছে।

Shri Mahendra Mohan Choudhury : অধ্যক্ষ মহোদয়, মাননীয় সদস্যই কথাটো শুধৰাই দিয়াত মই ভাল পাইছো। আঞ্চলিক পঞ্চায়তৰ তৰফৰ পৰা নহয়, কুঠৰীৰ উন্নয়ন খণ্ডৰ সমিতিৰ পৰা মাছ মাৰি বিক্ৰী কৰাৰ খবৰটো আমাক জনাইছে। ইয়াক বন্ধ কৰাৰ হুঁচী উঠাৰ আছে। এটা হৈছে খাচ অংশটো Regd. Fishery ৰ অন্তৰ্ভুক্ত কৰাৰ অনুমতি দিয়া আৰু দ্বিতীয়টো হৈছে কাজিবঙা অভয়াৰণ্যৰ অন্তৰ্ভুক্ত কৰা। ইয়াকে কৰা হোৱা নাই কাৰণে কাজিবঙাৰ উজনি অংশৰ মাছ ভাটি অংশলৈ আছে আৰু তাতে মানুহে মাছ মাৰে।

নেফাক মুকীয়া মৰ্যাদা দানৰ বিষয়ে আলোচনা

শ্ৰীমন্ত শ্বাউণ্ড মুখিছে :

*৪। মাননীয় মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুগ্ৰহ কৰি জনাব নে—

(ক) এইটো কথা সঁচা নেকি যে কেন্দ্ৰীয় নেতৃবৰ্গই অলপতে নতুন দিল্লীত অসমৰ মুখ্যমন্ত্ৰী প্ৰমুখ্যে চৰকাৰৰ নেতৃবৃন্দৰ সৈতে আলোচনা কৰি নেকাক সুকীয়া মৰ্যাদা দাৰৰ বাবে সিদ্ধান্ত লৈছে আৰু মিজো পাৰ্হাৰ জিলাকে সুকীয়া কৰাৰ কথা স্থিৰ কৰিছে ?

(খ) কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে আগবঢ়োৱা প্ৰস্তাৱটো অসমৰ মুখ্যমন্ত্ৰী আৰু বাকীকেইজন মন্ত্ৰীয়ে সন্মতি জনাইছে, এই কথা সঁচা নে ?

মুখ্যমন্ত্ৰী শ্ৰীমহেন্দ্ৰ মোহন চৌধুৰীয়ে উত্তৰ দিছে :

৪। (ক) হয়।

(খ) হয়।

Shri Maneswar Boro : কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে আগেও অসমৰ স্তৰমত নোলোৱাকৈ বহুতো গুৰুত্বপূৰ্ণ কাম কৰি আহিছে। এইবিলাক কিয় হৈছে অনুগ্ৰহ কৰি মন্ত্ৰী মহোদয়ে জনাবনে ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury : এই বিষয়ে স্বৰ্গীয় ডাইং ইৰিংৰ অনুমোদনত এটা আয়োগ গঠন কৰি নেকাৰ প্ৰশাসনীয় ব্যৱস্থাৰ যি অভাৱ তাত গণতান্ত্ৰিক শাসন আৰু মৰ্যাদা প্ৰৱৰ্তন কৰিবৰ বাবে দায়িত্ব দিয়া হৈছে। সেই অনুমোদন ক্ৰমে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে নেকাক এক এজেন্সি হিচাবে লৈ শাসন কৰিছে। আৰু আমাৰ সন্মতি বিচৰাত আমাৰ ফালৰ পৰাও সন্মতি জনোৱা হৈছে।

Shri Debaswar Sarmah : নেকা অসমৰ পৰা পৃথক হব লাগে বুলি কেতিয়া ঠিক কৰিছিল ?

Shri Mahendra Mohan Chudhury : ইতিমধ্যে Agency Council হৈছিল আৰু এই কাউন্সিলক প্ৰশাসনীয় শাসন কৰিবৰ বাবে দায়িত্ব দিয়া হৈছিল। আৰু ইয়াৰ বাবে আমাৰ পৰামৰ্শও বিচাৰিছিল।

Shri Maneswar Boro : এইটো আমি ধৰিলেও পাৰোনেকি যে নেকাৰ দৰে ভবিষ্যতে আহোম টাইমছোলায় পৰিষদকো চৰকাৰে অনুমোদন দিবনেকি ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury : তেনেকুৱা ব্যৱস্থা মানি নলওঁ।

Shri Dulal Chandra Barua : মন্ত্ৰী মহোদয়ে জনাবনে যে, এই-বিলাক কথাত কোনে হস্তক্ষেপ কৰিছে আৰু প্ৰত্যেক কথাতে যদি হস্তক্ষেপ কৰে তেতিয়া হলেও আমাৰ মুখ্য মন্ত্ৰীয়ে মানি লবনে?

Shri Mahendra Mohan Choudhury : এইটো মুখ্য মন্ত্ৰীয়ে কৰিছে। ১৯৫০ চনৰ পৰাই নেকাক এটা বেলেগ প্ৰশাসনীয় গোট হিচাবে লৈ আমোলাতান্ত্ৰিক শাসনৰ প্ৰৱৰ্ত্তনৰ বাবে ব্যৱস্থা কৰিছে। নেকাৰ বাইজৰ দাবী লৈ এই আয়োগ গঠন কৰিছে। এই আয়োগৰ সভাপতি আছিল স্বৰ্গীয় দাইং ইৰিং। এই আয়োগে সকলো কথা বিবেচনা কৰিবৰ সময়ত আমাৰো পৰামৰ্শ বিচাৰিছিল।

Shri Gaurisankar Bhattacharyya : আমাৰ মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে যিটো কথা কৈছে সেইটো সংবিধানত নাই। তেখেতে কৈছে যে, যদিও নেকাক অসমৰ অঙ্গ বুলি কোৱা হয়, দৰাচলতে সেইটো নহয়। কিন্তু আমাৰ সংবিধানৰ Sixth Schedule ৰ ২০ নং ধাৰামতে সংবিধানক ওলাই কৰা হৈছে। বা অসমৰ জনসাধাৰণৰ প্ৰতি আনুগত্যৰ অভাৱ পৰিলক্ষিত হৈছে। নেকাক বেলেগ কৰাই যদি উদ্দেশ্য আছিল তেন্তে অসমৰ জনসাধাৰণক সচেতন কৰা উচিত আছিল। সভাৰ সকলো কথা পূৰ্বাভাৱ দিয়া উচিত আছিল। সেইটো নকৰাটো অসংবিধানিক কথা হৈছে। Part A ৰ ভিতৰত মিকিৰ পাহাৰ, উত্তৰ কাছাৰ জিলা আৰু মিজো পাহাৰ জিলা আছে। আৰু Part B N. E. F. A, টিৰাপ Frontier এইবিলাক যদি অসমৰ পৰা খেদাই দিয়ে আৰু তাৰ সন্তেদ জনসাধাৰণে যদি একো নাপায় তেন্তে ইও এটা জনসাধাৰণৰ প্ৰতি চৰকাৰৰ অনুগত্যৰেই পৰিচায়ক।

Shri Debeswar Sarmah : এতিয়া Sixth Schedule ৰ যিটো ছেদৰ কথা মাননীয় সদস্য ভট্টাচাৰ্য্য ডাঙৰীয়াই কৈছে এই বিষয়ে মই লোক-

সভাত থাকোতেই আনুমানিক ১৯৫৩-১৯৫৪ ১৯৫৫ চনৰ ভিতৰতে এটা প্ৰশ্ন উঠিছিল আৰু তেতিয়া মই তাত উপস্থিত আছিলো। আৰু স্বৰ্গীয় প্ৰধানমন্ত্ৰী জৱাহৰলাল নেহেৰুয়ে নেফা অসমৰ এটা অংশ বুলি পঢ়ি শুনি ইছিল। তেতিয়া অৰ্থমন্ত্ৰীও তাত উপস্থিত আছিল হয়তো তেখেতৰো মনত থাকিব পাৰে। অসমে যি ৰাজনৈতিক চেতনা পাইছিল নেফাইও সেইটো পাব লাগে। অৱশ্যে তাৰ কাৰণে সময় লাগিব। যেতিয়া নেফাৰ ৰাইজ অসমৰ ৰাইজৰ ওচৰ চাপিব তেতিয়াই অসমৰ লগত নেফাক চামিল কৰা হ'ব। তেনেহলে এতিয়া কেনেকৈ পৃথক কৰা কথা ওলাইছে। আমাৰ মন্ত্ৰীসভাই প্ৰতিনিধি সকলক আগৰে পৰা নেওঁচা দি আহি বহু কামেই কৰি পেলাইছে। স্বৰ্গীয় বিমলা চলিহা এবাৰ কংগ্ৰেছ কমিটিত মেম্বাৰলয়ৰ ব্যৱস্থাৰ কথা গ্ৰহণ কৰা নকৰা বিষয়ে সোধাত কৈছিল যে মই গ্ৰহণে কৰা নাই অগ্ৰহণে কৰা নাই। এতিয়া আমি দেখিছো পূৰ্বাঞ্চল প্ৰতিস্থা কৰা সম্পৰ্কে আমাৰ মন্ত্ৰী সকলেও গণতান্ত্ৰিক পদ্ধতি নামানে। এতিয়া আমাৰ ডেকাৰকলে কাম পাব লাগে সেইটো এটা মৌখিক কথাহে। কিন্তু এই গুৰুত্বপূৰ্ণ বিষয়বোৰত আমাৰ মন্ত্ৰীসকলে কোৱা উচিত আছিল যে, আমাৰ বিধান সভাক সুবিধে আমি সন্মতি দিম আৰু দৰকাৰ হলে আমাৰ বিধান সভাৰো এটা বিশেষ অধিবেশন আহ্বান কৰিম।

Shri Mahendra Mohan Choudhury : ভট্টাচাৰ্য্য ডাঙৰীয়াই কোৱাৰ দৰে নেফা সংবিধান মতে অসমৰ অন্তৰ্ভুক্ত হ'লেও তাৰ পিছত নেফাৰ প্ৰশাসন পৃথক কৰা হৈছে। আনকি অসম আৰু নেফাৰ Service Cadre ৰো বেলেগ কৰা হৈছে।

নেফা প্ৰশাসন সম্পূৰ্ণ পৃথক কৰা হৈছিল। কিন্তু অসম আৰু নেফাৰ Service Cadre একে আছিল। নেফাৰ Service Cadre Indian Frontier Service ৰ Cadre ত অন্তৰ্ভুক্ত কৰা হ'ল। নেফা প্ৰশাসন ৰাজ্যপালে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ Agent হিচাবে চলাবলৈ ললে ১৯৫০ চনৰ পৰা। তেতিয়াৰ পৰা নেফা প্ৰশাসন অসম বিধান সভাৰ বিষয় নোহোৱা

*Speech not corrected

হ'ল। আগতে Governor য়ে Viceroy ব Agent হিচাবে প্রশাসন চলাইছিল আৰু তেতিয়া Service Cadre একে আছিল। তেতিয়া ছয়োখন ৰাজ্যৰ প্রশাসনী ক্ষেত্ৰত এটা যোগাযোগ আছিল। কিন্তু ১৯৫০ চনৰ পিচৰ পৰা যোগাযোগটো বিচ্ছিন্ন হৈ গ'ল। নেকাৰ বাইজৰ কালৰ পৰা তেওঁলোকৰ সভ্যতা সংস্কৃতি ৰীতি-নীতি, ভৈয়ামৰ বাইজৰ লগত বা ভৈয়ামৰ জনজাতিৰ লগত কোনো নিয়ম নথকাৰ কাৰণে অসমৰ লগত নাথাকি বেলেগ প্রশাসনৰ তললৈ যাবলৈ আগোচনা চলাইছিল। আপোনালোকে জানে যে সেই সভ্যৰ সভাপতি ডাঃ ইৰিং আছিল। সেই সভাৰ অনুমোদন অনুসৰি কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে প্ৰস্তাৱ কৰিছিল আৰু তাক আমি সমৰ্থন কৰিছিলো আৰু এইটো আইন আকাৰে ডাঙি ধৰা হ'ব। তাত আমাৰ মতামত দিব পাৰিম।

Shri Gaurisankar Bhattacharyya : আমাৰ মন্ত্ৰীসভা বিধান সভাৰ ওচৰত দায়িত্বশীল। বিধান সভাই যিবিলাক সিদ্ধান্ত লয় মন্ত্ৰী সভাই তাকে মানি ল'ব লাগে। আৰু যদি কোনো গুৰুত্বপূৰ্ণ বিষয়ত বিধান সভাত সিদ্ধান্ত ল'ব নোৱাৰে, তেতিয়াহলে পিছত বিধান সভাৰ অনুমোদন মন্ত্ৰী সভাই ল'ব লাগিব, অৰ্থাৎ বিধান সভাক বিশ্বাসত ল'ব লাগিব। আগৰে পৰা অসমত কিছুমান Excluded area fully excluded area আছিলেই। কিন্তু সকলোবোৰ সংবিধান মতে পৰিচালিত হ'ব। সংবিধানৰ 244-II আৰু 275-I ধাৰা মতে অসমৰ Tribal অঞ্চলবিলাকৰ প্রশাসনৰ ব্যৱস্থা হয় আৰু ইয়াৰ ওপৰতে ভিত্তি কৰি সংবিধানৰ ষষ্ঠ অনুচ্ছেদটো সন্নিবিষ্ট হ'ল। এই দুটা ধাৰাৰ ভিতৰত ক আৰু খ দুটা ভাগ আছে। নেকাৰ প্রশাসন 'খ'ৰ ভিতৰত আৰু Mizo অঞ্চলৰ প্রশাসন পৰিছে 'ক'ৰ ভিতৰত। সংবিধানৰ এই দুটা ব্যৱস্থা অনুযায়ী ৰাজ্য পালে বিধান সভাৰ পৰামৰ্শ মতে কাম কৰে। Mizo পাহাৰক যদি অসমৰ পৰা বাহিৰ কৰা হয় তেনেহলে সেই কথা বিধান সভাত আলোচনা হ'ব লাগে। কিন্তু বৰ্তমানে নেকাত কি চলিছে আপোনালোকে জানে। ইন্দীৰা গান্ধী, মুক্তি বৰদলৈ আৰু অন্যান্য অসমীয়া চাকৰিয়ালক কিদৰে বহিস্কৃত কৰা হৈছে সেই কথাও আপোনা-

লোকে জানে। তত্পৰি কেনেকৈ শ শ বিধা মাটি তাত পট্টন দিয়া হৈছে সেই কথা বিধান সভাৰ সদস্য সকলে জানে। মাননীয় সদস্য মনোম্বৰ বড়ো ডাঙৰীয়াই দিয়া প্রশ্নৰ উত্তৰত মুখ্য মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই যি উত্তৰ দিলে সেই প্ৰসঙ্গতে মই এই খিনি কথা কৈছো।

মন্ত্ৰী সভাই যদি কোনো কথা বিধান সভাৰ সদস্য সকলে নজনা কৈ গুৰুত্বপূৰ্ণ সৌদ্ধান্ত দিল্লীলৈ গৈ সন্মতি দিয়ে তেনেহলে গণতন্ত্ৰ বা সংবিধানক আৰু এই বিধান সভাক অৱমাননা কৰা নহবনে? যদি তেনে কোনো সৌদ্ধান্ত আগতে লোৱা হয় তেনেহলে পিছত fate accompli বুলি কলে বাইজৰ প্ৰতি সংবিধানৰ প্ৰতি বিধান সভাৰ প্ৰতি সন্মান দেখুৱা হ'ব বুলি ক'ব পাৰেনে? বিধান সভাত নজনোৱাকৈ মন্ত্ৰী সভাই কি ভাৱে সন্মতি দিলে? এই কামৰ দ্বাৰা সংবিধান আৰু বিধান সভাক অমাননা কৰা হোৱা নাই নে? এইটো হৈছে মোৰ প্ৰশ্ন।

Shri Mahendra Mohan Choudhury : চাৰ, নেফা প্ৰশাসন সম্পৰ্কে যিটো কথা সেইটো মই কৈছো। ভট্টাচাৰ্য্য ডাঙৰীয়াই যে কৈছে যে ৰাজ্যপালে আমাৰ মন্ত্ৰী সভাৰ পৰামৰ্শ ক্ৰমে নেফাৰ প্ৰশাসন চলায়, সেই কথাটো ঠিক নহয়। ৰাজ্যপালে ৰাষ্ট্ৰপতিৰ Agent হিচাবেহে তাত প্ৰশাসন চলাই থাকে। তাৰ প্ৰশাসনৰ কাৰণে দায়ী কেজ্জুতে অসম চৰকাৰ দায়ী নহয়।

Shri Debeswar Sarmah : এইটো Explanation প্ৰধান মন্ত্ৰী নেহকৰে দিছিল।

Mahendra Mohan Choudhury : প্ৰধান মন্ত্ৰী নেহকৰে কি কৈফিয়ৎ দিছিল সেইটো মোৰ হাতত নাই। ত্ৰিপাঠিয়ে ক'ব পাৰে। Proceedings ত থাকিব পাৰে কিন্তু কাৰ্য্যত: কি হৈছে? কাৰ্য্যত: এই প্ৰশাসন অসমৰ পৰা সম্পূৰ্ণ ভাৱে বাহিৰ কৰি লোৱা হৈছে। কিন্তু নেফা প্ৰশাসনৰ সম্পূৰ্ণ দায়িত্ব ৰাজ্যপালে ৰাষ্ট্ৰপতিৰ Agent হিচাবে চলাই আছে। সেই কাৰণে প্ৰশাসনীয় Cadre ত Indian Federal Service Rule ৰ পৰা বাদ পৰি গৈছে। এতিয়া আমাৰ ভট্টাচাৰ্য্য ডাঙৰীয়াই ঠিকেই কৈছে। সেই বাবেই

সংবিধান সংশোধন কৰাৰ প্ৰয়োজন হৈছে আৰু গণতান্ত্ৰিক শাসন প্ৰবৰ্ত্তন কৰিবলৈ সিদ্ধান্ত লোৱা হৈছে। সংবিধান সংশোধনৰ যিটো প্ৰস্তাৱ সেই প্ৰস্তাৱটোত আমাৰ কালৰ পৰা আপত্তি নাই বুলি কৈছে। এই কাৰ্য্যত আমাৰ গণতান্ত্ৰিক অধিকাৰ ভঙ্গ কৰা হোৱা নাই। কিয়নো সকলো কথাবে প্ৰথম সিদ্ধান্ত মন্ত্ৰী সভাই লয়। তাৰ পিচত সেই সিদ্ধান্ত সদনত দাঙি ধৰা হয় যদি সদনে মানি নলয় নলব আৰু যদি মানি লয় লব। নেকা প্ৰশাসনীয় সম্পৰ্কত সংবিধান সংশোধন হ'বলগীয়া বিল নিশ্চয় সদনত দাঙি ধৰা হ'ব আৰু সেই বিষয়ত আলোচনা কৰিবলৈ বোধকৰো আমাৰ বিধান সভাই যথেষ্ট সুযোগ পাব। গতিকে মন্ত্ৰী সভাই কোনো অগণতান্ত্ৰিক কাম কৰা নাই। আমাৰ সদনৰ অধিকাৰ খৰ্ব খৰ্ব কৰা হোৱা নাই। মন্ত্ৰী সভাৰ দায়িত্বহে পালন কৰা হৈছে।

Shri Dulal Chandra Baruah : চাৰ, মুখ্য মন্ত্ৰী মহোদয়ে কৈছে যে কাৰ্য্যতঃ আজিলৈকে নেকাৰ প্ৰশাসন ৰাজ্যপালে ৰাষ্ট্ৰপতিৰ Agent হিচাবে চলাই আছে। এইটো Interim ব্যৱস্থা কৰা হৈছে আৰু পিচত অসমৰ লগত চামিল কৰা হ'ব। মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে এই সংক্ৰান্তত মন্ত্ৰী সভাই সিদ্ধান্ত লোৱা বুলি কৈছে। কিন্তু বৰ দুখৰ কথা যে কংগ্ৰেছ শাসনৰ নেতাসকলে বিধান সভাৰ প্ৰতিনিধি বা ৰাইজৰ Confidence নোলোৱাকৈ নিজৰ নিজৰ ইচ্ছামতে High Command ৰ আগত কাবু হৈ অসমখন টুকুৰা টুকুৰা কৰি পেলাইছে এই সিদ্ধান্তৰ ওপৰত ভিত্তি কৰিয়েই কেন্দ্ৰই নতুন আইন প্ৰনয়ন কৰিব খুজিছে। গতিকে Mizo Hills আৰু N.E.F.A. প্ৰশাসনৰ নিচিনা এটা গুৰুত্বপূৰ্ণ কথা যিটো কথাত অসমৰ ভবিষ্যত নিহিত আছে, তেনে এটা সিদ্ধান্ত ললে কেনেকৈ ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury : চাৰ, মোৰ বিকন শক্তি আছে সেই শক্তিকেই ব্যাখ্যা কৰিবৰ চেষ্টা কৰিছো। নেকা প্ৰশাসন অসমৰ পৰা আতৰি গৈছে এইটো এটা Settled fact. গণতান্ত্ৰিক সংবিধান মতে নেকাৰ প্ৰশাসন চলাবলৈ বুলি লোৱা সিদ্ধান্তটোত আমি মত দিয়াটো সঁচা।

Shri Sailen Medhi : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, প্ৰশাসনৰ সন্দৰ্ভত

Point of Order দাঙি ধৰি ভট্টাচাৰ্য্য ডাঙৰীয়াই কোৱা কথাৰ উত্তৰত মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ে কোৱা কথাটো গুৰুত্বপূৰ্ণ কথা। মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে কৈছে যে নেফাক অসমৰ পৰা বেলেগে কৰাটো এটা বাস্তৱ ঘটনা। এইটো অস্বীকাৰ নকৰো। অসমৰ পৰা পৃথক হৈ থকা নেফাৰ প্ৰশাসন চলাইছে ৰাষ্ট্ৰপতিৰ Agent হিচাবে ৰাজ্যপালে। কিন্তু যিটো পৰিস্থিতিত ৰাজ্যপালে শাসন চলাইছে সেই পৰিস্থিতি লাহে লাহে আতৰি আহিছে। অসমৰ লগত সামাজিক, অৰ্থ নৈতিক আৰু সংস্কৃতিৰ ফালৰ পৰা নেফাৰ সম্পূৰ্ণতা হৈ আহিছে। কিন্তু অসমৰ লগত সমান কৰি নোতোলালৈকেহে ৰাষ্ট্ৰপতিৰ তলত নেফাৰ শাসন আছিল। এতিয়া শিক্ষা-দাফাৰ ক্ষেত্ৰত সমান হোৱা স্বৰূপে আজি ২৩ বছৰে শাসনৰ গাদাত থকা কংগ্ৰেছ দলে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰক কিয় নেফা প্ৰশাসন অসমৰ লগত চামিল কৰিবলৈ কোৱা নাই। আজি কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ পৰাহে এই দাবী আহিছে; কিন্তু ৰাজ্যচৰকাৰৰ পৰা নহয়। এতিয়া কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰক আমাৰ মুখ্য মন্ত্ৰীয়ে যিটো প্ৰতিশ্ৰুতি দিছে সেইটো আপত্তি নাই বুলি কোৱাতকৈ আমাৰ চৰকাৰৰ ফালৰ পৰাহে কোৱা উচিত আছিল যে নেফাৰ প্ৰশাসন অসমৰ ভাষা-কৃষ্টি আৰু ভূগোলৰ ফালৰ পৰা একেলগ হোৱাটোহে উচিত। এই কথা আমাৰ নেতা সকলে কৈছে নে? যদি কোৱা নাই কিয় কোৱা নাই?

Shri Mahendra Mohan Choudhury : চাব, সেই কথা মই মুখ্যমন্ত্ৰী হোৱাৰ আগতে মন্ত্ৰীসভাই বিধান সভাত সেই আটাইবিলাক কথা কৈছিল। কিন্তু সেই কথা কোৱা স্বৰূপে নেফাৰ বাইজৰ যি মত সেই মত মানি লৈ কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে আমাৰ চৰকাৰৰ লগত, মোৰ বিধিনিষনত আছে, কোনো আলোচনা নকৰাকৈয়ে তেওঁলোকৰ বিষয়ে আয়োগ কৰিছে। আয়ুক্ত নিযুক্ত কৰাৰ পিচত যি প্ৰতিবেদন দিছে সেই প্ৰতিবেদনো অনুমোদন কৰি কাৰ্য্যকৰি কৰিবলৈ সিদ্ধান্ত লৈছে। সেই বিষয়ত আমাৰ যি নেফা অঞ্চল সেই নেফা অঞ্চল অসমৰ লগত থাকিব নে বাহিৰলৈ যাব এই বিষয়ে আলোচনা হোৱা নাই।

আমি কৈছিলো যে নেফা আৰু অলমৰ কৈদাৰ এটা common কৈদাৰ কৰি ৰখা হ'লে বহুতো ভাল হয়। আমাৰ অফিচাৰ সকল তালৈ গৈ নেফ বাসীৰ আশা আকাংক্ষাৰ কথা বুজিব আৰু নেফা অফিচাৰে অসমৰ বাইজৰ আশা আকাংক্ষাৰ কথা বুজিব। এই সম্পৰ্কে আমি এটা আলোচনা কৰিলো, কিন্তু সেইটো কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে মানি নললে। সেই কাৰণে সংবিধান পৰিৱৰ্তন কৰিব লগীয়া হ'ল। নেফাক এটা গোট হিচাবে লৈ কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে শাসন প্ৰৱৰ্তন কৰিবৰ কাৰণে সিদ্ধান্ত লৈছে।

Shri Dulal Chandra Baruah : সংবিধান সন্মত ভাৱে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে আমাৰ চৰকাৰৰ লগত আলোচনা নকৰি তেওঁলোকে লোৱা সিদ্ধান্ত এটা আমাৰ ওপৰত জাপি দিলে আৰু সেইটোকে আমাৰ চৰকাৰে কিয় মানি ললে।

Shri Mahendra Mohan Choudhury : সেইটো সিদ্ধান্ত কেতিয়া ললে মই কব নোৱাৰো। কিন্তু সেই বিষয়ৰ বিজ্ঞপ্তি আগতেই জাৰি কৰা হৈছে। গতিকে মই কৈছো এইটো এটা settled fact. আজি সংবিধান সংশোধন কৰি গণতান্ত্ৰিক শাসন প্ৰৱৰ্তন কৰিবৰ কাৰণে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে ব্যৱস্থা লৈছে। সেই কাৰণে ইয়াত এতিয়া হস্তক্ষেপ কৰা উচিত নহয়।

Shri Gaurisankar Bhattacharyya : মাননীয় মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে সবল ভাৱে কথাখিনি কৈছে। তেখেতে নাজানে যে কেনেকৈ এইটো হ'ব। কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে নিশ্চয় আগতেই notification দিছে। সংবিধানৰ ১৬৩ খাৰাড অসমৰ মন্ত্ৰীসভাই কেনেকৈ শাসন চলাব, ৰাজ্যপালে কেনেকৈ শাসন চলাব, সেই সম্পৰ্কে নিয়ম দিয়া আছে।

There shall be a council of Ministers with the Chief Minister at the head to aid and advise the Governor in the exercise of his function except in so far as he is by or under this constitution required to exercise his function or any of them in his discretion.

এতিয়া নেফাৰ শাসন সম্পৰ্কেও আমাৰ জনা আছে। গৱৰ্ণৰৰ এজন Advisor আছে আৰু তেওঁৰ পৰামৰ্শ মতে তাৰ শাসন চলি আছে। কিন্তু Advisor জনৰ পৰ্যায়টো মন্ত্ৰীৰ পৰ্যায়ৰ নহয়। তেওঁ মাত্ৰ Secretary to the Governor. যদি আমাৰ মন্ত্ৰীসভাই সংবিধানত নোহোৱা কথাটোও মানি লয়, তেন্তে সংবিধানক অৱমাননা কৰা হ'ব।

আমাৰ শৰ্ম্মা ডাঙৰীয়াই কৈছে যে, সংবিধানত যি কৰা হৈছে তালৈ লক্ষ্য ৰাখি সকলো কাম পৰিপূৰ্ণ কৰিব লাগে। নেফা সম্পৰ্কে সংবিধানত নথকা কামখিনি গৱৰ্ণমেণ্টক Discretion চলাব দিছে। পাৰ্লামেণ্ট আৰু Constituent Assembly ত কোৱা হৈছে যে যথা সময়ত নেফাক অসমৰ লগত চামিল কৰা হ'ব। বৰ্তমান অৱস্থাত যিখিনি কৰা হৈছে সেইটো অকল Dis Integration ৰ বাবে কৰা হৈছে। আৰু এই কথা জানিবলৈ বিধান সভাৰ অধিকাৰ আছে। সেই অধিকাৰৰ পৰা বিধান সভাৰ বঞ্চিত কৰাটো সংবিধানক অৱমাননা কৰা হৈছে, সেই কথাটো মুখামন্ত্ৰীয়ে আমাক ক'ব পৰা নাই।

Shri Mahendra Mohan Choudhury : এইটো এটা Obvious কথা। নেফাৰ শাসন অসমৰ শাসনৰ পৰা আঁতৰি গৈছে। কেনেকৈ হৈছে? কিয় হৈছে, এইবিলাক ঐতিহাসিক কথা। ইয়াৰ দ্বাৰা বুজিব পাৰি যে নেফা অঞ্চলৰ শাসন ৰাজ্যপালে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ Agent হিচাপে কৰি আছে। শ্ৰীভট্টাচাৰ্য ডাঙৰীয়াই আৰু শৰ্ম্মা ডাঙৰীয়াই কোৱাৰ দৰে নেফাৰ উন্নতি হ'ব, ইয়াত এটা উদ্দেশ্য আছে আৰু আমাৰ অসমো সম পৰ্যায়লৈ আহিব।

Shri Debeswar Sarmah : Excuse me, Sir, just one moment. This is not my statement. This is that statement made by the Prime Minister in the Lok Sabha when I was also present there.

Shri Mahendra Mohan Choudhury : সেই নীতি মানি লোৱাৰ বাবেই শদিয়া, টিৰাপ বালিপাৰাক হস্তান্তৰিত অঞ্চল বুলি কৈছিল। কিন্তু

১৯৫০ চনৰ সংবিধানৰ পিচত এইবিলাক পৰিবৰ্ত্তন হৈছে। এইটো কোৱা হৈছে সংবিধানক অৱমাননা কৰা হৈছে। সেইটো আমাৰ প্ৰত্যেকৰে নিজৰ কথা। ১৯৫০ চনৰ পৰাই সেইটো ৰাস্তৰত চলি আছে।

Shri Promode Gogoi : মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ে নেকাক এটা বেলেগ গোট হিচাবে লৈ প্ৰশাসনীয় মৰ্যাদা দিয়াৰ কথা কৈছে। এই সম্পৰ্কত অসম চৰকাৰেও সন্মতি দি আহিছে। এই বিষয়ে এটা বিতং বিৱৰণ এই সदनত দিয়া চত আছিল।

Shri Mahendra Mohan Choudhury : অধ্যক্ষ মহোদয়, এই বিলখন আমাৰ ইয় লৈয়ে আহিব আৰু আমাৰ যিখিনি কবলগীয়া কথা সেইখিনি আমি এই সदनতে আলোচনা কৰিবলৈ সুবিধা পাম। বিলখন পাৰ্লামেন্টত ডাঙি ধৰাৰ আগতে কেন্দ্ৰীয় মন্ত্ৰীসভাই অনুমোদন কৰি আমাৰ মতামতৰ কাৰণে ইয়ালৈ পঠাব। আমি বিশ্বাস কৰো এই সदन চলি থাকোতেই বিলখন আহি পাব আৰু সকলো কথা আলোচনা কৰিবলৈ সুবিধা পাম।

Shri Debeswar Sarma ; Sir, I was seeking an information from the Government through you. If you kindly permit me, may I have the information ? I already left a letter on your table.

Mr. Speaker ; You will be allowed to ask for the information at the appropriate time.

Shri Debeswar Sarma : What would be the appropriate time ?

Shri Gaurisankar Bhattacharyya : অধ্যক্ষ মহোদয়, মোৰ পইন্ট অৱ অৰ্ডাৰটো কি হ'ল ?

Mr. speaker : The question hour is over. As regards the point of order, I will give my judgment after wards.

Shri Gaurisankar Bhattacharyya : অধ্যক্ষ মহোদয়, আমার বহুতো কবলগীয়া কথা আছে আছে। মুখ্য মন্ত্রীয়েও clarification দিয়া কথা কৈছে, গতিকে সময় দিলে ভাল হয়।

Shri Debeswar Sarmah : May I make a submission Sir ? The point of order was on a constitutional issue and it has two facts, Mr. Bhattacharjee dealt with one, and I dealt with another. The point I dealt with was in respect of our government throwing the fundamental democratic principles to the wind. I understand they can throw it to the wind because the general Election is coming in four months' time and we will be looking up to them for tickets. He has already given his words and the Central Government did not ask him as Mahendra Mohan Choudhury but as Chief Minister of Assam and he was committed and we are all looking up to him for tickets, and therefore, how can we disagree with him ? The fundamental principle is thrown to the wind and on that I would seek a reply from the Chief Minister, and I am sure you will be pleased not to give an award or judgment or decision but to give your comments.

Mr. Speaker : As regards the point raised by Mr. Bhattacharjee, I think enough discussion took place. A point of order is generally finished on that day. I have heard the discussion and no further discussion will be allowed on it.

Shri Debeswar Sarmah : This is the appropriate time to ask any question.

Mr. Speaker : Speaker's announcement will get precedence over orders.

Report of the Business Advisory Committee.

Mr. Speaker : Under Rule 230 of the Rules of Procedure and Conduct of Business in Assam Legislative Assembly, I hereby inform the House that I called a meeting of the Business Advisory Committee on 16th October, 1971 to settle the programme of business of the current session. The Committee considered the notices of business received from the Government as well as from Private Members' and accepted the programme, copies of which have already been circulated to the Members. It will appear that the session will extend over a period of 14 days with 11 working days. Out of 11 working days 8 days have been ear-marked for transaction of Government business and 3 days for disposal of private Members' business. The Committee also decided that Supplementary Demands and the Appropriation Bill will be discussed and passed in two days and if time permits other business will be taken up after passing the Appropriation Bill.

I hope this has the approval of the House.

(Voices : Yes)

Re : Inadequate number of replies to questions.

*Shri Dulal Chandra Barua : Sir, I want to submit that the way in which we use to get replies to the questions is not satisfactory at all and the time at our disposal is very short. Today we have received only four replies to the questions but the hon. Members have

*Speech not corrected

24 Re : Inadequate numbers of replies 25th October
to questions

given notices of questions to the Assembly Secretariat long ago. I would, therefore request you to look into this aspect. Moreover, Sir, for Private Members' business only $2\frac{1}{2}$ days have been allotted which is quite insufficient particularly because the longevity of the Assembly may be over after this session. Therefore many hon. Members have put many questions. Sir, in the past also the hon. Members did not get enough opportunity to discuss important matters through Private Members' motions and resolutions. This time, I am told, an hon. Member will bring a Private Members' Bill. Therefore, Sir, the days allotted for Private Members' business are not sufficient. Of course, I am told that there may be another short session in the first week of December, and if that be so, I have no objection to the present programme, and in that case the present session may be adjourned till that date so that the questions that have been put in this session may be replied in the next session. But if it is not so, I propose that another two days may be extended for private members business.

Shri Mahendra Mohan Choudhury : Sir, regarding questions I would like to make one submission. It is true that about 300 questions have been received by the Assembly Secretariat but these have been received rather late. I made enquiries from the Assembly Secretariat and also Civil Secretariat as to how many questions have been received and how many are ready for

reply. From my enquiry I found that not too many questions were received a few days back and whatever questions have been received, we are taying to send replies as expeditiously as possible. We are making special endeavour to see that the questions are replied in time. As for myself I have already replied three questions and most probably not more than 3 or 4 more questions are at my disposal. Similarly the other Ministers also reported to me that they have only few questions for reply. I shall make endeavour to see that replies to the questions are expedited.

So far as Mr. Barua's suggestion that there should be a short session in December, we are not very sure about it yet. But some exigency may come when we may have a short session for discussion on some very important matters concerning the Nation as a whole. In that exigency we anticipate that there may be a very short session for discussion about some very Important matters so that the Hon'ble members may know about the developnents in the border. And if you please, Sir, and if the House so desires then we can adjourn the House; I have no objection about it. But between prorogation and adjournment, there is difference. Even in case of adjournment, the Governor has the inherent right to prorogue. Therefore it is upto you, Sir, to decide either to prorogue or adjourn the House on the 9th November, 71.

Re : No-Confidence Motions

Shri Dulal Chandra Barua : Sir, we have already submitted notices for two No Confidence Motions. We are to spare sometime for discussion about these. Automatically either you are to extend the House of summon the Assembly in the month of December.

Mr. Speaker : I will decide about this later on in consultation with the Chief Minister.

Announcement by the Speaker Panel of Chairmen

Mr. Speaker : Regarding the item-3 I shall now announce the names of the nominated members :

PANEL OF CHAIRMAN

(under Rule 9)

1. Shri Prabhat Narayan Choudhury.
2. Shri Narayan Chandra Bhuyan.
3. Shri Phani Bora.
4. Shri Abala Kanta Goswami.

(ii) Absence of the Hindi Reporter.

I am to inform the Hon. Members that the Official Hindi Reporter is absent today and it is also unlikely that he would be able to report the proceedings of the House during this session as he is lying ill at the hospital. I would, therefore, request the hon. members who desire to speak in Hindi kindly to let the Assembly Secretariat have written copies of their speeches as soon as possible after the speeches are made in the House.

I may add here that although the proceedings except the Question House are being recorded in the tape, it has been found from experience that sometimes the speeches are not clear and in any case at present there is none to transcribe them in time.

Adjournment Motion

Increased pak Sabotaging activities in Assam and Abnormal situation arising in the State out of the Bangladesh movement.

Mr. Speaker : I received a letter from the Chief Minister that he wants to make a statement today on the floor of the Assembly regarding the present situation prevailing in our State. Shri Dulal Chandra Barua gave a notice for adjournment motion, and Shri Lakshyadhar Choudhury also gave note for adjournment motion about the sabotage activities, and frequent influx of refugees; razakars etc. Shri Promode Chandra Gogoi gave notice to draw the attention of the Chief Minister about the problem of sudden derailment of trains. That will be taken up in course of Motion regarding sabotage activities. I have also received 2 (two) Notices for No-Confidence Motion under the signature of Shri Govinda Kalita, Shri Phani Bora, Shri Lakshyadhar Choudhury and Shri Ramesh Kouli, and another by Shri Dulal Chandra Barua, Shri Gaurishankar Bhattacharjee, Dr. Bhupen Hazarika, Shri Motilal Kanoo, Shri Moneswar Boro, and Shri Adala Kanta Goswami against the Council

of Ministers. As regards the No-Confidence Motion which relates to the same matter almost which will be given by Shri Dulal Chandra Barua and another by Shri Lakshyadhar Choudhury, these will be taken up together. Now let the House hear the statement of the Chief Minister.

Shri Mahendra Mohan Choudhury (Chief Minister) : Sir, you are to ascertain the admissibility of the Motion.

Mr. Speaker : That will be done.

Shri Dulal Chandra Barua : The adjournment motion should get priority you will now decide about the admissibility of the Motion, the statement and other things will come latter on.

Mr. Speaker : When you speak about it, he will reply and in course of reply he will make a statement.

Shri Sailen Medhi : That will be a different statement and that will come later on.

Mr. Speaker : I am not dealing with the No-Confidence Motion but I am dealing with the adjournment motion.

Shri Lakshyadhar Choudhury : That is completely different from the statement of what the Chief Minister wants to make here It may be about drought conditions and other things, about price rise and other things. So our adjournment motion should get the first preference.

Mr. Speaker : I am giving you first preference ; but in the set of reply, he will make a statement.

Shri Dulal Chandra Barua : This is under a different Rule. In our Motion we have specifically mentioned about a particular subject. You have asked us to put forward our view-points about the admissibility of the Motion.

Shri Mahendra Mohan Choudhury (Chief Minister) : Sir, my submission is that in case of adjournment motion, it only comes when there is no other opportunity to discuss matters mentioned in the adjournment motion. Sir, I have already submitted everything to you and with your permission, I want to make a statement regarding the present situation prevailing in the country. That statement will cover everything that has been mentioned in the Adjournment Motion.

Therefore it is upto you—whether at this stages you should allow discussion through adjournment motion or through the statement I issue with your permission.

Shri Sailen Medhi : Unless the House is apprised what the Chief Minister is going to speak, how we will decide whether that will cover our motion or not.

Shri Dulal Chandra Barua : He is going to make a statement about the general situation. But our Motion is very specific on a very specific subject.

Mr. Speaker : Now you move about the admissibility of your Motion.

*Shri Dulal Chandra Barua : With your permission, I am going to speak about the admissibility of my motion. Sir, this is a specific and definite matter and is of great public importance and of a very recent origin. This has concerned the integrity, solidarity and security of this particular zone and the country as a whole.

Now, Sir, we have availed the fresh opportunity. After these things happened we are taken the opportunity because we are meeting today and placing these matters before you. Now, it has fulfilled all the conditions that are laid down under rule 56 and 57. It is free from all the restrictions that are imposed under rule 57. It says, 'not more than one such motion shall be made at the same sitting.' I am moving only one motion on the one specific subject' (ii) not more than one matter can be discussed on the same motion, and the motion must be restricted to a specific matter of recent occurrence.' I have given only one matter and I have mentioned that the situation arising out of the Pak sabotaging activities in the State of Assam. Because the Government may argue that they are continuous things. My question is the situation arising out of the Pak sabotaging activities inside our territory causing grave insecurity of life and property of the people of the state as well as the integrity of the country as a whole. Now, Sir, (iii) the motion must not receive discussion on a matter which has been discussed in the same session.' We are not reviving—we

*Speech not corrected

have started discussion on this particular issue. '(iv) the motion must not anticipate a matter which has been previously appointed for consideration, or with reference to which a notice of motion has been previously given, regard being had to the probability of the matter* anticipated being brought before the House within a reasonable time.' It is free from such restrictions. Then, '(v) the motion must not deal with a matter on which a resolution could not be moved. In this matter a resolution can easily be moved. '(vi) the motion shall not deal with any matter which is under adjudication by a Court of the Law having jurisdiction in any part of India.' This is free from this restriction also. Then, '(vii) the motion shall not raise a question of privilege' It is free from this restriction also. Then, '(viii) that it must not relate to a matter which is not primarily the concern of the Government of the state.' Sir, it greatly concerns the Government of the State and we find that inspite of statements issued by the Chief Minister on several occasion from the Government side, and the security measures having been tightened, the things are continuing still and the life and property of the people of the state is in danger. More particularly, Sir,, it is reported that some high-ups also are involved in such incidents and it is a very serious matter. It has been reported neither from the Government side nor from our side that a member belonging to the Party in power is

*Speech not corrected

involved in these things. If it is not true, then the Government should come forward with a statement by absolving the Hon. member because it is a question of privilege of the Hon. member. It is also a question of privilege of the House.

Mr. Speaker : Are you making a statement? Speak only on admissibility.

Shri Dulal Chandra Barua : I am just giving it because it has been in the paper. It is specifically mention that the situation has been created by such kind of incidents. Therefore, though the Government is giving statements, are tightening the machinery, we have observed that the Govt. has totally failed to stop such kind of recurrences. These things are continuing and on the other hand, I have said that the Government in the name of taking steps, punitive taxes have been imposed on the people and therefore, it is clearly prove the failure on the part of the Government to stop such recurrences. Therefore, Sir, this has got a serious affect also on the future political aspect of the state and the country as a whole. And, as I have repeatedly said that it is not a simple matter to be thrown out as a simple matter of law and order. It is a matter serious concern where the future of the State and also the security of the border people are involed. Therefore, Sir; by considering all these aspect of the matter I submit to you that there should be a thorough discussion and I

have brought it through an adjournment motion. My motion is that 'We now adjourn the House to discuss the situation arising out of the Pak sabotaging activities specially in the Border districts of the State'.

Shri Lakshyadar Choudhury: Sir, my motion is similar to the one moved by my hon' friend. It fulfils all the 8 conditions required by the rules of Procedure and Conduct of Business in Assam Legislative Assembly. This is a very definite matter of urgent public importance and I hope my motion will be allowed to be discussed. My motion is, 'The House now consider the situation arising out of the abnormal influx of refugees, Rajakars sabotaging activities in the State.' Sir, it is a very definite matter and of recent origin. Moreover, the Rajakars intruded, according to the information given by the Chief Minister, in the places very recently and it created a very serious situation in the country. So I think my motion is in order and you will admit the motion to be moved.

Shri Ataur Rahman (Minister, Parliamentary Affairs): Sir, although the matter referred to in the Adjournment Motion is rather a continuing one, even so, against the recent spurt of sabotaging activities, I have no objection to allowing the motions. But while doing so, I would submit that once the motion of Adjournment is allowed, instead of allowing so many Hon' Members to speak on the motion, the Chief Minister, who has

promised a statement, may first be allowed to make a statement which I am sure will cover all aspects of the matter and on which, if necessary, a discussion may ensue.

শ্রীঅতুল চন্দ্র গোস্বামী : অধ্যক্ষ মহোদয়, Parliamentary affairs Minister Admissibility র বিষয়ে কৈছে আৰু Chief Minister statement দিয়াৰ কথা কৈছে। আমাৰ কথা হল Chief Minister Statement দিয়াৰ আগতে Adjournment motion allow কৰিব লাগে।

shri Mahendra Mohan Choudhury (Chief Minister) :

Sir, the country as a whole and more particularly our State which is bordering Pakistan is facing a great situation today and the activities are being carried on in the border, even inside our country. Therefore, it is quite befitting that the matter is discussed threadbare by the Hon. Members and they may, by discussion, help the Government also for tightening up the security measures. As such, we can have no objection for giving an opportunity to the Members by an Adjournment Motion to discuss all aspects of the matter but I only submit that when I am going to make a statement covering all the points which would be helping the Hon'ble Members to appreciate and know the situation in its right perspective because the Government is in possession of many information which the Hon'ble Members do not have in their possession.

Therefore, for the convenience of the hon'ble members to participate in the discussion if the facts are known to them it will help them to make observation in right

perspective. That is why I submitted to you, Sir, that the statement may be allowed and the hon. Members, immediately after that, may discuss the matter threadbare and put up their valuable suggestions. If you desire Sir, to have the adjournment motion discussed, from our side there is no objection.

Shri Dulal Chandra Barua : The Chief Minister is also correct. But we have also got certain information of our own sources. If these are heard then the Chief Minister will have the ample opportunity to give us correct information to us. Therefore, by considering the gravity of the situation, I hope our adjournment motion will be allowed to be moved. This will have a psychological effect on the people of the State ; they will be more conscious about their duties responsibilities at this critical juncture. It has fulfilled all the conditions of an adjournment motion. Therefore, I submit Sir, in consideration of the gravity of the situation you will be kind enough to allow the discussion of the adjournment motion.

Mr. Speaker : Now, I have heard both sides. The matter is very important and urgent affecting the security of the State. By discussion of this matter the House will be able to know how the Government is dealing with the matter. As regards the statement, the Chief Minister may make the statement to-day or during the discussion of the adjournment motion. In stead of repetitions (voice : statement should come first). Yes, he will make the statement to-day. Considering the importance

of the subject matter I allow the adjournment motion and I call one of the movers, say Shri Barua, to move the adjournment motion.

Shri Biswadev Sarma (Minister, Industries) : Let me submit Sir. Let the Chief Minister make the statement first.

Shri Gaurisankar Bhattacharyya : Now that you have allowed the adjournment motion to be discussed, may I most humbly submit the procedure ? The Chief Minister has promised a statement and I am sure, he will not omit the subject which have been sought to be brought in the adjournment motion. So, while the statement will be made before we participate in the discussion, it will be proper if the Chief Minister gives the statement. Because that will give us material ; we shall be able to appreciate or disappreciate the Government. After the motion is moved the Chief Minister will give his statement so as to help us to participate in the discussion. It will be better if, Shri Barua speaks first, then Shri Lakshydhara Choudhury and Chief Minister Choudhury and you will be pleased to fix the time.

Mr. Speaker : According to rules "The speaker, if he gives consent under rule 56 and holds that the matter proposed to be discussed is in order, shall after the questions and before the list of business is entered upon, call the member concerned who shall rise in his place and asked for leave to move the adjournment of the

House." So before I allow the Government Statement I ask the member to move the adjournment motion.

Shri Atul Chandra Goswami : অধ্যক্ষ মহোদয়, মুখ্যমন্ত্রী মহোদয়ে যিটো বক্তৃতাৰ বিবৃতি দিব খুজিছে, তাৰ এটা কপি যেন সকলোৰে পাওঁ।

Shri Dulal Chandra Barua : Sir, I beg leave to move that the House do now adjourn to discuss the situation arising out of increased Pak sabotaging activities in Assam especially in the border districts of the State.

Mr. Speaker : Has the hon. Member leave of the House to move the adjournment motion ?

(The leave was granted and the adjournment motion was moved.)

Now, I fix the time for the discussion of the motion from 2 p.m. to 4-30 p.m. or immediately after finishing the normal business of the House to-day.

Statement by Chief Minister on the present situation of the State:

Shri Mahendra Mohan Choudhury (Chief Minister) :
Mr. Speaker, Sir;

I rise to give a broad account of the difficult situation currently facing our State.

As known to us all, the situation in Bangladesh has created serious problems of security besides economic strain to the country and in particular to the States bordering East Bengal. Our State has a very long and difficult border with East Bengal and as such these

happenings have imposed enormous strains on the administration and economic of the State. On top of this, due to the militant and aggressive attitude of Pakistan in relation to India during recent weeks, a situation is fast developing which at any time may assume the most serious proportion so far as the Country's security and integrity are concerned.

Our State has been the target of very serious attempt at large scale sabotage specially in respect of vital communication links. In particular the Cachar border has been the scene of Pakistani sabotage operations during recent times causing serious concern.

Sabotage activities in a planned and calculated manner started from about the middle of August, 1971 since when there have been as many as 28 attempts at grave dislocation of vital communication links and creation thereby of panic and demoralisation. The rail line between Badarpur and Dharmanagar in Tripura has been the scene of such sabotage activity apparently under a plan to bring about complete disruption of the slender communication links between our State and Tripura which has also a long border with east Bengal.

These sabotages attempts obviously aim at preventing movement of essential supplies and security personnel, to create panic and bring about disruption of normal life. As may be known already, in one case due to sabotage in a passenger train one person lost his life and 15 others were injured.

It appears that besides planting high explosives to destroy rail tracks and blow up wagons and compartments, even antitank mines of considerable size and weight have been systematically used in these sabotage operations. Some of the explosives used are of special type, the operational mechanism of which called for special examination by expert agencies.

In the Garo Hills, the border of which has also been an area of special attention from Pakistan, due to unconscious walking over an area where mines had been planted by Pakistani saboteur two persons lost their lives some time back. About seven bridges and culverts in the border were also sought to be damaged or destroyed in sabotage attempts with high explosives and mines.

Information has also been received that there has been a serious attempt in the early hours of 24th October at disrupting the train communication between Assam and the rest of the Country at a place between Jorai and Srimangur Rly stations in Goalpara district near the Sankost bridge bordering Jalpaiguri district. In this sabotage attempt the rail joint was removed and the line displaced. Two passenger trains and one goods train had to be detained and further movement of trains had to be suspended. Further details about this sabotage attempt on the main railway line are awaited.

As has been absolutely clear by now, Pakistani forces appear to have been moved into strategic border areas

and aggressive operations started from the other side of the border in a planned manner. There has been consistent firing from the Pakistani side on important targets and border outposts and once even on Karimganj town in the Cachar-Garo Hills sectors during recent weeks. In that connection I would like to draw attention of the House to two serious cases of actual Pakistani intrusion into our territory at Sutarkandi in Cachar and Dalu in the Garo Hills by the end of May last when there had been several casualties on our side.

Firing across the border appears to have been intensified during the last few days. Heavy shelling started in the Dalu area in the early morning of 20.10.71 which continued for a long time. On 19th October, Putni T.E. in Patharkandi P.S. of Cachar was the target of shelling from the Pakistani army, as a result of which four workers received injuries. Many families had to leave the garde for shelter in safer places.

On 21st October night Pakistani army fired over border villages Elongjuri and Banga. Bullets passed over a light Rly engine and Govt. vehicle with a Magistrate on duty. The same night Govindapur village near Latu border also was subjected to shelling from Pakistan.

On 23.10.71 from about 6 a.m. to 6.30 a.m. Pakistani forces continued shelling on the Indian villages Deototi, Mantali and Barapunji in the Karimganj Sub-division of Cachar district causing injury to one person. Further details are awaited.

These immediate incidents of firing across our border preceded by many more incidents of similar character during the last few weeks only emphasise the seriousness of the situation in our border areas at the moment.

I need not possibly have to tell the House with what grave anxiety and concern the situation is being continuously watched by us and the Govt. of India.

In order to deal with a fast developing emergent situation in the country and in a bordering state like ours, we have taken all possible steps to gear up the administration and to ensure protection and guarding of all vulnerable points and vital installations. The matter has been subjected to detailed discussions with the highest authorities in the Government of India and their advice and assistance obtained to strengthen and streamline arrangements to cope with the serious problems created by a virtual national emergency. The forces at our disposal being inadequate to fully implement our Internal Security Scheme, as approved by the Government of India, we have had to call up 5,000 additional Homeguards for immediated employment in strategic areas and vital installation. The Govt. of India have also arranged to send some additional Armed Police battalions from outside the State. The village Defence Organisation has been mobilised to take up security duties throughout the State and to keep up the morale of the civilian population. Border security measures have been considerably tightened and due vigilance maintained against infiltration of Pakistani agents and saboteurs.

As advised by the Govt. of India, a regular machinery at the highest level has already been set up with Military, Border Security, Intelligence and concerned Agencies to constantly review and coordinate all measures for internal security, maintenance of essential supplies, organisation of civil defence and maintenance of civilian morale. Steps have also been taken to set up a State Citizens Council in line with the national Scheme already initiated. Constant liaison is being maintained with Central authorities and administrative measures duly initiated in line with the national security plan. Steps have been taken to make sure that administrative bottlenecks and procedural hurdles do not impede the quick and effective implementation of measures to deal with the problems of an emergent situation.

Strict surveillance is being maintained on antisocial and subversive elements specially in the border areas to facilitate quick action to counteract any possible move in that direction taking advantage of a difficult situation.

In connection with sabotage incidents in Cachar 64 arrests have so far been made of whom 55 happen to be Indian Nationals. The House will appreciate that this unfortunate feature of the situation is a matter of grave concern in the context of persistent reports of Pakistani scheme to train a large number of saboteurs for operation on a wide scale in vulnerable areas in our border.

426 persons have so far been arrested in connection with suspected espionage activities. 83 of them happen to be Indian Nationals.

The House may be assured that Govt. will not also hesitate to take recourse to Maintenance of Internal Security Act on a wide scale to deal with such anti national activity as and when the situation demands.

Due to recurrence of sabotage attempts in a particular area in the Karimganj Subdivision, Govt. have already imposed a collective fine of Rs. 10,000 under the Assam Maintenance of Public Order Act. We shall unhesitatingly extend this to other areas when the situation demands.

As the House is aware, following happenings in Bangladesh very large number of evacuees had to be given shelter in evacuee camps within Assam and Meghalaya. Till date we have accommodated 7,36,384 evacuees in various camps including 5,39,847 in camps in Meghalaya. 1,44,562 evacuees are staying outside the camps after registration.

All these evacuees are required to be registered with detailed particulars under the Foreigners Act so that there may be no difficulty in indentifying these evacuees for convenient return to their homes in due course. It may be appreciated as to what stupendous work is involved in this registration under the Foreigners Act of such a large number of evacuees. I am happy to be able to tell the House that despite various difficulties this works

is progressing steadily and it is expected to complete the process by about the middle of November, 1971. The Government of India have given great importance to this work in the interest of easy return of those evacuees to their homes and the State administration has been geared up suitably to ensure that there is not default in completing this work in time.

It may also be mentioned that along with those evacuees about 12,237 persons have entered Assam as evacuees who had earlier been deported from the State as illegal Pakistani infiltrators. In view of their past antecedents those 12,287 evacuees are being maintained in a few special camps and they have not been allowed to get mixed up with the general body of evacuees.

It is quite possible that along with this large body of evacuees many Pakistani agents and saboteurs might have infiltrated for which very comprehensive security checks have become necessary in the evacuee camps. Due to inadequate forces at our disposal it has not been possible in all cases to make ideal arrangements in that respect and we had to take up strongly with the Govt. of India for special assistance by deputing additional Police battalions from outside the State. As already indicated, the Govt. of India are now in the process of deputing additional battalions for our use in that connection.

Maintenance of such a large number of evacuees in camps near the border with difficult communication faci-

1971

Statement by Chief Minister

45

lities in many cases has posed stupendous problems due to which arrangements for supply of essential commodities, medical help and other services may not have been all that could be desired in that respect. But the administration is constantly trying to improve arrangements in these camps and the Govt. of India have been systematically approached for special help to the State Govt. in that connection. The problem of malnutrition and lack of adequate child welfare work for a large number of children and old and infirm persons in the evacuee camps caused serious concern to all concerned for some time. At our request and on our recommendations, the Govt. of India have now initiated a comprehensive scheme to deal effectively with that serious problem. It is hoped that unsatisfactory position in that respect will register steady improvement in the near future as a result.

As far as practicable, essential supplies for the evacuee camps have been arranged from Central stock within the State to avoid repercussions on normal markets due to large scale purchases for the evacuees camps.

I have, with regret, to refer to the unsatisfactory position regarding stocks of some essential commodities we receive from outside the State. Essential commodities like salt, sugar, pulses, mustard oil, wheat etc. come mostly from outside the State and particularly from Bihar and U.P. Commodities like sugar, salt, pulses, mustard

oil and kerosene oil usually come on trade account and stocks adequate for about two months are usually maintained within the State. Due, however, to disruption of both rail and road communications for about three months, the movement of these commodities considerably slowed down for a fairly long period and came down to almost nil at certain time. The result has been serious depletion of stocks within the State and soaring prices due to non-availability of sufficient stocks for normal distribution to the public.

Every possible effort had been made by Govt. to rush supplies of these commodities from outside under special arrangements although limitations of transport facilities created serious difficulty in that respect specially in view of the much larger demands on the available transport facilities in a special situation. After strenuous effort the Railways at the highest level were persuaded to take up a special movement Programme with special trains for rushing essential commodities to Assam. Sizeable supplies did actually come under that programme for some time which however started dwindling because of additional strain on the transport facilities in a rapidly developing situation. Although the position regarding availability of these commodities improved to some extent for some time it recently started getting unsatisfactory again. Prices almost everywhere ruled a high levels causing enormous difficulty and suffering for the people at large.

All possible precautions had been taken to ensure that

1971

Statement by Chief Minister

47

in an unsatisfactory situation like this, hoarding and profiteering activities did not add to the suffering of the people.

Finding that the situation continued to be unsatisfactory the State Govt. recently took up with the Govt. of India the question of moving these supplies to Assam under a special programme. It appears that supplies supplying against that special programme have started arriving gradually which is expected to bring about some much needed improvement in the position.

We have also taken appropriate steps to make sure that congestion of wagons carrying essential supplies for this region in centres like Baruni and Katihar is cleared as quickly as possible and the urgency of the situation has been constantly driven home to the Rly. authorities.

I may also tell the House that in the present unhappy situation in the country, the urgency of building up a fairly big buffer stock of these and other essential commodities has been fully realised and the Govt. of India at the highest level already approached for very special and emergent arrangements to quickly build up such stocks for this region.

As is well known, the Aus crop in our State had been badly affected this year because of a long period of drought. Late floods have also affected the Sali crop in certain areas. In that context we have already decided that an intensive Rabi crop programme should be taken

up without any loss of time and I can assure the House that we are going ahead with a big programme in that direction with adequate financial provision to back up such programme.

It will be my anxiety to keep this House fully informed about progressive development in the situation from time to time. Government look forward to all possible support from this august House in its efforts to deal with emergent situation and this difficult hour for the nation. I would also like to reuest this House to join with me in appealing to the people of our State to prepare themselves to face the very difficult situation ahead with courage and fortitude and to come forward to spare no efforts and sacrifice in furtherance of the national effort to fully safeguard the integrity and sovereignty of our country so eloquently explained in the Prime Minister's broadcast to the Nation on the 23rd October, 1971.

No-Confidence Motions

Mr. Speaker : Now, there are two No-Confidence Motions, one headed by Shri Govinda Kalita and the other by Shri Dulal Chandra Barua and Shri Gaurisankar Bhattacharyya. I think both the motions can be taken together. Shri Govinda Kalita will beg leave of the House to move the mation.

Shri Gaurisankar Bhattacharyya : Let both the motions be moved and taken together.

Mr. Speaker : Both the motions be moved and taken together.

1971

No-Confidence Motions

49

Shri Govinda Kalita : Sir, I beg leave to move the No-Confidence Motion.

Shri Dulal Chandra Barua : Sir, I beg leave to move the no confidence motion.

Mr. Speaker : "I read out "Under Rule 133(1) of the Rules of Procedure and Conduct of Business in the Assam Legislative Assembly, we beg to give notice of the following no-confidence motion to be moved by us during the ensuing session of the Assembly.

"The Assembly do now express its want of confidence in the Council of Ministers, Government of Assam headed by Shri Mahendra Mohan Choudhury."

Shri Govinda Kalita

Shri Phani Bora

Shri Lakshyadhar Choudhury

Shri Shamsul Huda

Shri Ramesh Mohan Kouli

"Under Rule 133 (1) of the Rules of Procedure and Conduct of Business in Assam Legislative Assembly, we beg to move a no-confidence motion against the Ministry headed by Shri Mahendra Mohan Choudhury.

"The motion . The House expresses its want of confidence in the present Ministry headed by Shri Mahendra Mohan Choudhury, the Chief Minister for its complete failure to fulfil the aspiration of the people of Assam,

both economically and politically as well as administratively."

Shri Dulal Chandra Barua

„ Gaurisankar Bhattacharyya

„ Bhupen Hazarika

„ Motilal Kanu

„ Maneswar Boro

„ Abala Kanta Goswami

„ Motilal Nayak

„ Ramesh Mohan Kouli

Mr. Speaker : Now I will request those hon. Members who are in favour of leaving being granted to raise in their places. (Some members rose up).

I find that not less than 1/10th of the total Members support the motions. Therefore, leave has been granted. A date will be fixed later on by consulting the programme.

Re : Enquiry Report on the Assam

State Electricity Board.

Shri Debeswar Sarma : Sir, I was enquiring of the Government and the Chief Minister about placing the report of the P.C. Barua Committee in respect of the A.S.E.B. Some excerpts have come out in the papers, and from that one can deduce that the consumers of electric current have been sold out not only for this generation but for the coming two generations also by the acts of ommission and cmmission during the Chairmanship of Shri B.C. Kapur. It would appear that crores of rupees have gone down the ditch, and so it is fit and

proper that Members of the House discuss the report. To enable the Members to discuss it we have to have the report. The report has come to the hands of the Government as we learn from the newspapers about a month back. So what is the idea? Are they going to allow a discussion or there is going to be a hush-hush affair? We want a clear answer.

Shri Mahendra Mohan Choudhury (Chief Minister) : The Govt. is committed to place the report of the Commission before the House. The difficulty has been from the side of the Govt. The report has not been received 2/3 months back. The first part came early. The second part with the recommendations of the Commission has come only recently. The reports are being examined, and it is hoped that within this session we shall be able to place the report before the House.

Shri Debeswar Sarmah : The first portion may be placed before the House early. Let them place the second part later. But the Chief Minister advisedly kept silent whether he is going to place the report and allow us to discuss.

Shri Mahendra Mohan Choudhury : When I say that the report will be placed before the House, I think that the members will be allowed to discuss, they will be in a position to discuss the report threadbare. The suggestion made by Shri Sarma that the report should be

submitted piecemeal, I have some reservations as to whether any useful purpose would be served.

Shri Lakshyadhar Choudhury : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মই জানিব বিচাৰিছো যে আমাৰ House ত গৃহীত হোৱা এটা প্ৰস্তাৱৰ যোগেদি বা আলোচনাৰ যোগেদিয়েই এই কমিটিখন গঠিত হৈছিল। কিন্তু এই report খন House ত place নকৰাকৈয়ে বা member সকলক এই বিষয়ে একে নজনোৱাকৈয়ে বাতৰি কাকতত কেনেকৈ প্ৰকাশ পালে এই বিষয়ে মই জানিব বিচাৰিছো।

Shri Mahendra Mohan Choudhury : Generally when a commission is set up at the request of the Assembly to enquire into certain matters, so long as the report is not placed before the Assembly, the convention is that the newspapers should not publish it. But unfortunately a particular newspaper (A voice : two newspapers) or two newspapers (I have seen in one) has published the report. But the reporting also as far as I can see by comparing the report with the newspaper report, was not faithfully done.

Shri Dulal Chandra Barua : Sir, we have seen that so many reports have leaked out. Therefore, I suggest that some sort of measure from your end should be taken. Whether it is a breach of privilege should be seriously considered. May I request the C.M. to place the report before the House as soon as possible so that we can have a discussion. Unless we get the report we cannot say whether it is correct or not.

Shri Mahendra Mohan Choudhury : We did not take any notice of the newspaper report. Therefore we did not issue any contradiction. We are going to place the report as soon as possible. If possible within this session.

Shri Debeswar Sarmah : Mr. Speaker, Sir, here I stand in all humility to make a statement that there was a report submitted by the G.E.C. about the Meter Factory which was incidentally closed down. The same report was asked to be destroyed or Shri Tripathy suppressed it. Is the newspaper responsible for it? Are we not entitled to know whether a breach of privilege was committed against the House and whether a project report was given by the G.E.C. and suppressed? In the report it was written that there was a serious mistake in the project report for production of meters in the factory, and the report should be destroyed. Could we think that such a large sum of public money would be wasted in such a way? It would be a betrayal on the part of the Chief Minister if the report is not placed in this House well in time to be discussed by the members.

Shri Mahendra Mohan Choudhury (Chief Minister) :
I am not talking about that report.

Shri Dulal Chandra Barua : That will come later on.

54 The Assam Land and Revenue Regulation (Amendment) Ordinance, 1971 25th October

The Assam Land and Revenue Regulation (Amendment) Ordinance, 1971

Shri Biswadev Sarma (Minister, Revenue) : Sir, I beg to lay the Assam Land and Revenue Regulation (Amendment) Ordinance, 1971 (Assam Ordinance III of 1971) together with a statement under Rule 69 (1) of the Rules of Procedure and Conduct of Business in Assam Legislative Assembly.

The Assam Contingency Fund (Augmentation of Corpus) Ordinance 1971

Shri Kamakhya Prasad Tripathi (Minister, Finance) : Sir, I beg to lay the Assam Contingency Fund (Augmentation of Corpus) Ordinance 1971 (Assam Ordinance No. IV of 1971) together with a statement under Rule 69 (1) of the Rules of Procedure and Conduct of Business in Assam Legislative Assembly.

The Assam Appropriation Ordinance, 1971

Shri Kamakhya Prasad Tripathi (Minister, Finance) : Sir, I beg to lay the Assam Appropriation Ordinance, 1971 (Assam Ordinance No. V of 1971) together with a statement under Rule 69 (1) of the Rules of Procedure and Conduct of Business in Assam Legislative Assembly.

The Assam Forest Regulation (Amendment) Ordinance, 1971

Shri Ranendra Basumatrī (Minister, Forests) : Sir, I beg to lay the Assam Forest Regulation (Amendment)

1971 The Assam Forest Regulation (Amendment) 55
Ordinance, 1971

Ordinance, 1971 (Assam Ordinance, No. VI of 1971)
together with a statement under Rule 69 (1) of the
Rules of Procedure and Conduct of Business in Assam
Legislative Assembly.

The Assam Contingency Fund (Augmentation of
Corpus) Ordinance, 1971

Shri Kamakhya Prasad Tripathi (Minister, Finance) :
Sir, I beg to lay the Assam Contingency Fund (Augment-
ation of Corpus) (No. 2) Ordinance, 1971 (Assam
Ordinance No. VII of 1971) together with a statement
under Rule 69 (1) of the Rules of Procedure and
Conduct of Business in Assam Legislative Assembly.

The Assam Appropriation Ordinance, 1971

Shri Kamakhya Prasad Tripathi (Minister, Finance) :
Sir, I beg to lay the Assam Appropriation Ordinance,
1971 (Assam Ordinance No. VIII of 1971) together
with a statement under Rule 69 (1) of the Rules
of Procedure and Conduct of Business in Assam Legis-
lative Assembly.

List of Supplementary Demands for Grants and
Supplimentary Appropriation for 1971-72

Shri Kamakhya Prasad Tripathi (Minister, Finance) :
Sir, I beg to present the list of Supplementary Demands
for Grants and Supplementary Appropriation for 1971-72.

56 Report of the Select Committee on the 25th October
Assam Shops & Establishment Bill, 1971

Report of the Select Committee on Assam Shops and
Establishment Bill, 1971

Shri Kamakhya Prasad Tripathi (Minister, Finance) :
Sir, I beg to present the Report of the Select Committee
on the Assam Shops and Establishment Bill, 1971.

Report on the Minor Irrigation in Assam.

Shri Syed Ahmed Ali (Minister, F. C. & I Wing) :
Sir, beg to present the Report on the Minor Irrigation
in Assam (Flood Control and Irrigation Department)

Annual Report on the working of the Assam
Public Service Commission, 1966-67.

Shri Mahendra Mohan Choudhury (Chief Minister) :
Sir, I beg to present the Annual Report on the working
of the Assam Public Service Commission for the year
1966-67 together with the Memorandum.

Report on the Drinking Water Supply Pro-
gramme in the Rural Areas in Assam.

Shri Kamakhya Prasad Tripathi (Minister, Finance) :
Sir, I beg to present the Report on the Drinking Water
Supply Programme in the Rural Areas in Assam.

Sixth Annual Report (1969-70) on the Assam State
Mineral Development Corporation Ltd.

Shri Biswadev Sarma (Minister, Electricity) : Sir, I
beg to present the Sixth Annual Report, 1969-70 of the
Assam State Mineral Development Corporation Limited.

1971 Eleventh Annual Report, 1969-70 of the Assam 57
Govt. Marketing Corporation, Ltd.

Eleventh Annual Report, 1969-70 of the Assam Govt.
Marketing Corporation, Ltd.

Shri Biswadev Sarma (Minister, Industries) : Sir, I beg to present the Eleventh Annual Report, 1969-70 of the Assam Government Marketing Corporation Limited.

Rules under the Assam Regulated and Licensed
Warehouses Act, 1960.

Shri Jogen Saikia (Minister, Co-operation) : Sir, I beg to lay out the Rules under the Assam Regulated and Licensed Warehouses Act, 1960.

Annual Report (1969-70) of the Assam Spun Silk
Mills Ltd.

Shri Biswadev Sarma (Minister, Industries) : Sir, I beg to present the Annual Report, 1969-70 of the Assam Spun Silk Mills Limited.

Thirteenth and Fourteenth Annual Reports. (1967 & 1968)
of the Assam Financial Corporation.

Shri Kamakhya Prasad Tripathi (Minister, Finance) : Sir, I beg to present the Thirteenth and Fourteenth Annual Report, 1967 and 1968 of the Assam Financial Corporation.

Annual Reports and Accounts (1969-70) of the Assam
State Warehousing Corporation.

Shri Jogen Saikia (Minister, Co-operation) : Sir, I beg to present the Annual Reports and Accounts, 1969-70 of the Assam Warehousing Corporation.

58 The Assam Official Language Rules, 1970 25 October

The Assam Official Language Rules, 1970.

Shri Mahendra Mohan Choudhury (Chief Minister) :
Sir, I beg to lay out the Assam Official Language Rules, 1971.

The Assam Ministers, Ministers of State and Deputy Ministers' (Allowances & Privilege) (First Amendments) Rules, 1971.

Shri Kamakhya Prasad Tripathi, (Minister, Finance) :
Sir, I beg to lay out the Assam Ministers, Ministers of State and the Deputy Ministers, (Allowance and Privileges) (First Amendment) Rules, 1971.

Twelfth Report of the Committee of Privileges.

Shri Rothindra Nath Sen (Chairman, Committee of privileges) : Sir, I beg to present the Twelfth Report of the Committee of Privileges relating to the complaint of breach of privilege against (1) The Editor of Assam Tribune, Gauhati, (2) The Special Correspondents, Representative and Publishers of Assam Tribune at Shillong by Shri Phani Bora, M.L.A.

Thirteenth Report of the Committee of Privileges.

Shri Rothindra Nath Sen, (Chairman, Committee of Privileges) : Sir, I beg to present the Thirteenth Report of the Committee of Privileges relating to the complaint of breach of privileges against (1) The Editor, Correspondants, Printers and Publishers of Assam Tribune and Dainik Asom, (2) The U.N.I. and Shillong Representative of U.N.I. by Dr. Bhupan Hazarika, M.L.A.

Seventeenth Report of the Committee on Subordinate Legislation.

Shri Rothindra Nath Sen, (Chairman, Committee on Subordinate Legislation) : Sir, I beg to present the Seventeenth Report on the Committee on Subordinate Legislation.

Eighth Report of the Committee on Petitions.

Shri Dharanidhar Choudhury, (Chairman, Committee on Petitions) : Sir, I beg to present the Eighth Report of the Committee on Petitions.

Motion for Extension of time for submission of the Report of the Land Settlement Implementation Advisory Committee.

Shri Biswadev Sarma, (Chairman, Land Settlement Implementation Advisory Committee) : Sir, I beg to move that the House do agree to extension of time for submission of enquiry Report of the Land Settlement Implementation Advisory Committee on the allegation brought by Shri Govindra Kalita, M.L.A. before the House on the 19th and 20th May, 1971 regarding settlement of land in and around Gauhati and other allied matters till 4th November, 1971.

Motion

Shri Atul Chandra Goswami : অধ্যক্ষ মহোদয়, এই extension দিয়াত আমাৰ আপত্তি আছে। মই মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ পৰা জানিব

বিচাৰিছো যে কিয় ৪ নবেম্বৰলৈ এইটো মন্ত্ৰী মহোদয়ে পিচুৱাই দিব লগা হ'ল ?

Shri Biswadev Sarma (Minister, Revenue) : অধ্যক্ষ মহোদয়, আনৰ Enquiry committee যদিবা ২১ তাৰিখে বহিছিল; সভাত দেখা গ'ল যে আক বহুতো কিছুমান নতুন নতুন কথা সন্নিবিষ্ট কৰিব লগা হ'ল। সেই কাৰণে ছপাখানাই আমাক সোনকালে দিব নোৱাৰিলে।

M. Shamsul Huda : এইটো দেখোন ২২ তাৰিখেই final হৈছিল, তেনে ক্ষেত্ৰত ইমান দিনৰ পিছলৈ কিয় নিব লগা হ'ল ?

Shri Biswadev Sarma : সেই কাৰণে মই কৈছো যে Press এ সোনকালে ছপা কৰি দিব নোৱাৰে বাবে ৪ তাৰিখলৈ পিচুৱাই নিব লগা হ'ল।

(The motion was carried)

Motion for Extension of time for submission of the Report by the Select Committee on the Gauhati Municipal corporation Bill, 1969.

Shri Jogen Saikia (Chairman, Select Committee) : Sir, I beg to move that this Assembly agrees to the extension of time for submission of the Report of the Select Committee on the Gauhati Municipal Corporation Bill, 1969 till 31st October, 1971.

(The motion was carried)

Report of the Select Committee on the Assam Separation of Judicial and Executive Functions Bill, 1969.

Shri Jogen Saikia (Chairman, Select Committee) : Sir, I beg to present a Report of the Select Committee on the Assam Separation of Judicial and Executive Functions Bill, 1969 under Rule 200 of the Rules of Pro-

cedure and conduct of business in the Assam Legislative Assembly.

Motion for extension of time for submission of the Report on the Select Committee on the Assam Separation of Juricial and Executive Functions Bill, 1969.

Shri Ataur Rahman (Minister, Parliamentary Affairs) :
Sir, I beg to move that this House agrees to reduce the number of Members to form quorum for a meeting of the Select Committee on the Assam Separation of Judicial and Executive Functions Bill, 1969 from 6 to 4 and to the extension of time for submission of the Report of the Select Committee on the Assam Separation of Judicial and Executive Functions Bill, 1969 till 3rd November, 1971.

(The motion was carried)

Obituary References—

[To the demise of Dr. Ram Prasad Choubey, Shri Ghanashyam Das, Shri Shree Prakash, Shri Satindra Mohan Dev, Mr. Wilson Reade, Sri Chandra Phukan, Shri Sarbeswar Chakravarty, Shri Tara sankar Bandopadhyaya, Prof. D.R. Gadgil, Shri Haliram Deka.]

Shri Mahendra Mohan Choudhury, (Chief Minister) :
অসম বিধান সভাৰ প্ৰাক্তন সদস্য ডাঃ বাম প্ৰসাদ চৌবে যোৱা ১৫ তাৰিখে শিলচৰত পৰলোক প্ৰাপ্তি হৈছে।

ডিব্ৰুগড় বেৰি হোৱাইট মেডিকেল স্কুলৰ পৰা স্নাত্যতিৰে ডাক্তৰী পৰীক্ষাত উত্তীৰ্ণ হৈ ২১ বছৰ কাল জনসাধাৰণক চিকিৎসা সেৱা আগবঢ়োৱাৰ উপৰিও ডাঃ চৌবে ভাৰতীয় জাতীয় ট্ৰেড ইউনিয়ন কংগ্ৰেছ কাছাৰ শাখাৰ

প্ৰতিষ্ঠাতা আৰু সভাপতি আছিল। এই অনুষ্ঠানৰে অসম শাখাৰ উপ সভাপতি পদৰ দায়িত্ব আৰম্ভণিৰে পৰা পালন কৰিছিল। তাৰোপৰি তেওঁ ভাৰত সেৱক সমাজৰ সভাপতি ৰূপে আৰু লোকেল বোৰ্ডৰ এজন বিশিষ্ট সদস্য ৰূপে ৰাইজৰ সেৱাত মনোনিবেশ কৰিছিল। তেওঁ শিলচৰ জিলা কংগ্ৰেছ কমিটিৰ উপ সভাপতিও আছিল।

মুদীৰ্ঘ ১৫ বছৰ কাল একেবাহে এইখন বিধান সভাৰ মজিয়াতে ৰাজ্যৰ বিভিন্ন কাৰ্য্যায়লীৰ লগত জড়িত থকা এই নেতা গৰাকীৰ মৃত্যুৰ সময়ত বয়স ৭৫ বছৰ আছিল।

মৃতকৰ আত্মাৰ সদগতি অৰ্থে মই প্ৰাৰ্থনা জনোৱাৰ লগতে শোকাহত তেওঁৰ একমাত্ৰ পুত্ৰ আৰু অন্যান্য আত্মীয়বৰ্গৰ প্ৰতি আন্তৰিক সহানুভূতি আগবঢ়াইছো।

শ্ৰীধনশ্যাম দাস তেখেত আমাৰ এই সদনৰে এজন সদস্য আছিল। তেখেতে স্বাধীনতা সংগ্ৰামতো যোগদান কৰিছিল আৰু কাৰাবৰণ কৰিছিল। তেখেতে এজন লক্ষপ্ৰতিষ্ঠ কৰিবাজ আছিল। তেখেতৰ আত্মাৰ সদগতি কামনা কৰিছো আৰু সন্তপ্ত পৰিয়াললৈ সমবেদনা জনাইছো।

অসম মন্ত্ৰীসভাৰ প্ৰাক্তন মন্ত্ৰী আৰু বিধান সভাৰ সদস্য শ্ৰীমতীন্দ্ৰ মোহন দেৱৰ যোৱা জুলাই মাহৰ ২৭ তাৰিখে তেখেতৰ তাবাপুৰৰ নিজ বাসভৱনত পৰলোকপ্ৰাপ্তি হয়। ২১ বছৰ বয়সতে স্বাধীনতা সংগ্ৰামত জপিয়াই পৰা শ্ৰীদেৱ কাছাৰ জিলা কংগ্ৰেছৰ ১৪ বছৰ কাল সাধাৰণ সম্পাদক আছিল, আৰু ছবাবকৈ কাৰাবৰণ কৰিবলগীয়া হৈছিল।

জনপ্ৰিয়, সাহসী, কৰ্ত্তব্যপৰায়ণ আৰু সাংগঠনিক ক্ষমতা সম্পন্ন ডেকা সতীন্দ্ৰ মোহন দেৱে এসময়ত কাছাৰ জিলাৰ ডেকা সম্প্ৰদায়ৰ নেতা ৰূপে সমগ্ৰ জিলাতে স্বাধীনতা সংগ্ৰামৰ ধুমুহা বোৱাই দিবলৈ সমৰ্থ হৈছিল।

শ্ৰীদেৱ ৪০ বছৰ ধৰি শিলচৰ পৌৰসভাৰ সভ্য আৰু ১৬ বছৰ কাল এই সভাৰ সভাপতি আছিল। ১৯৪২ চনত স্বাধীনতা সংগ্ৰামত সম্পূৰ্ণ ভাৱে নিজকে উছৰ্গা কৰিবৰ বাবে তেওঁ পৌৰসভাৰ সভাপতি পদটি ত্যাগ কৰিছিল। ১৯২৯ চনত বন্যাপীড়িত কাছাৰ বানী ৰাইজৰ বাবে তেওঁ আগ-

বঢ়োৱা সেৱাৰ কথা আৰু প্ৰাক্-স্বাধীনতা কালত কাছাৰৰ বিভক্তিকৰণৰ বিপক্ষে তেওঁ দিয়া নিৰ্ভীক নেতৃত্বৰ কথা কাছাৰ বাসী বাঁজৈ কেতিয়াও পাহৰিব নোৱাৰে।

স্বাধীনতা সংগ্ৰামৰ অবিসম্বাদী নেতা সতীবাবু অসম বিধান সভালৈ পোনতে নিৰ্বাচিত হয় ১৯৬৬ চনত আৰু তেতিয়াই কংগ্ৰেছ বিধায়কী সভা সকলৰ 'ছইপ' নিৰ্বাচিত হয় পুনৰ ১৯৬৭ চনত তেওঁ শিলচৰ সমষ্টিৰ পৰা অসম বিধান সভালৈ নিৰ্বাচিত হৈ আছে আৰু চলিহা মন্ত্ৰীসভাত যোগদান কৰে।

১৯০০ চনত জন্মগ্ৰহণ কৰা শ্ৰীসতীন্দ্ৰ মোহন দেৱৰ মৃত্যু কালত বয়স হৈছিল ৭১ বছৰ। সতীবাবুৰ মৃত্যুত অসমে এজন দেশপ্ৰেমিক আৰু জন-প্ৰিয় নেতা হেৰুৱালে।

মৃতকৰ আত্মাৰ সদগতিৰ বাবে মই ভগৱানৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা জনাইছো আৰু শোকসন্তপ্ত পৰিয়াললৈ সমবেদনা জনাইছো।

অসম, মাদ্ৰাজ আৰু মহাৰাষ্ট্ৰৰ প্ৰাক্তন ৰাজ্যপাল, ভূতপূৰ্ব কেন্দ্ৰীয় মন্ত্ৰী, কাশী বিদ্যাপীঠৰ আচাৰ্য্য শ্ৰীশ্ৰীপ্ৰকাশৰ যোৱা জুন মাহৰ ২৩ তাৰিখে ৮১ বছৰ বয়সত পৰলোকপ্ৰাপ্তি ঘটিল।

ভাৰতবৰ্ষৰ এজন বিশিষ্ট শিক্ষাবিদ, সুদক্ষ প্ৰশাসক, সাংবাদিক আৰু ৰাজনৈতিক নেতা শ্ৰীশ্ৰীপ্ৰকাশ এটি কৰ্মবহুল জীৱনৰ অধিকাৰী আছিল।

স্বাধীনতা সংগ্ৰামৰ লগত বিশেষ ভাৱে জড়িত হৈ থকা নেতা গৰাকীয়ে প্ৰাক্ স্বাধীনতা কালছোৱাত পাচ বাৰকৈ কাৰাদণ্ডেৰে দণ্ডিত হৈছিল।

স্বাধীনোত্তৰ কালছোৱাত এই অভিজ্ঞ নেতা গৰাকীয়ে বিভিন্ন চৰকাৰী বেচৰকাৰী দায়িত্ব যোগ্যতাৰ সৈতে পালন কৰি স্বাধীন ভাৰতবৰ্ষৰ সৰ্বাঙ্গীন মঙ্গলৰ ক্ষেত্ৰত প্ৰভুত বৰঙনি যোগাবলৈ সক্ষম হৈছিল। তেখেতক দেশৰ প্ৰতি যোগোৱা সেৱাৰ বাবে ১৯৫৭ চনত পদ্মভূষণ উপাধিৰে অলংকৃত কৰা হৈছিল।

স্বাধীন অসম ৰাজ্যৰ প্ৰথম ৰাজ্যপাল হিচাপে অসমলৈ অহা এই নেতা

গৰাকীৰ প্ৰতি অসমৰ জনসাধাৰণৰ আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা সকলো সময়তে পৰিলক্ষিত হৈছিল আৰু তেওঁ সদায় অসম আৰু অসমৰ বাইজৰ জীৱনৰ শেষ প্ৰান্তলৈকে চেনেহ বিজৰিত ভাৱে স্মৰণ কৰিছিল।

শিক্ষা আৰু অভিজ্ঞতাৰে প্ৰজ্ঞ এই বিচক্ষণ ব্যক্তি গৰাকীৰ মৃত্যুত ভাৰতবৰ্ষৰ অপূৰণীয় ক্ষতি হ'ল।

মৃতকৰ আত্মাৰ সদগতিৰ হকে মই ভগৱানৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা জনাইছো আৰু শোকসন্তপ্ত পৰিয়াললৈ জনাইছো আন্তৰিক সমবেদনা।

শ্বিলং চহৰৰ সৰবৰহী ব্যক্তি শ্ৰীউইলচন বীডৰ ইংৰাজী ১১-১৭১ তাৰিখে স্বৰ্গী হয়।

মৃত্যুৰ সময়ত তেখেতৰ বয়স হৈছিল প্ৰায় ৯৫ বছৰ। বয়োবৃদ্ধ, নিজু এই মাননীয় নাগৰিক জনৰ জীৱন গাঁথি বিভিন্ন কৰ্ম আৰু অভিজ্ঞতাৰে পূৰ্ণ হৈ উঠিছিল।

বিভিন্ন জনহিতকৰ কামৰ লগত সুদীৰ্ঘ তেওঁৰ জীৱন কাল জড়িত হৈ থকাৰ উপৰিও তেওঁ খাচী-জয়ন্তীয়া জিলা পৰিষদৰ প্ৰধান কাৰ্য্যকৰী সদস্য আৰু শ্বিলং পৌৰসভাৰ উপ-সভাপতি আছিল।

উদাৰ দৃষ্টিভঙ্গী আৰু অমায়িক ব্যৱহাৰৰ অধিকাৰী শান্ত, সৌম্য শ্ৰীউইলচন বীডৰ মৃত্যুত শ্বিলং চহৰে এজন দৰদী বন্ধু হেৰুৱালে।

মই প্ৰাৰ্থনা কৰিছো পৰলোকগত আত্মাই চিৰশান্তি লাভ কৰক।

একেধাৰে নাট্যকাৰ, কবি, কথাছবি আৰু অভিনয় মঞ্চৰ সফল আৰু সুখ্যাত শিল্পী, সমাজ সেৱক শ্ৰীচন্দ্ৰ ফুকনৰ যোৱা ইংৰাজী ২৬ আগষ্ট তাৰিখে পৰলোক প্ৰাপ্তি ঘটিল।

মৃত্যুৰ সময়ত তেখেতৰ বয়স ৬২ বছৰ হৈছিল। নগাওঁ চহৰৰ এটি সম্ভ্ৰান্ত পৰিয়ালত জন্মগ্ৰহণ কৰা শ্ৰীফুকনে কোচবিহাৰৰ ভিক্টোৰীয়া কলেজৰ পৰা বি.এ পৰীক্ষাত উৰ্ত্তীৰ্ণ হোৱাৰ পাচতে বাগৰি মৌজাৰ মৌজাদাৰ নিযুক্ত হয়।

মিকিৰ জনজাতীয় বাইজৰ হিতাৰ্থে শ্ৰীফুকনে আগবঢ়োৱা সেৱাৰ কথা

কুঠৰি বাগৰি অঞ্চলৰ জনজাতীয় এই সম্প্ৰদায়টোৱে চিৰকাল শ্ৰদ্ধাৰে স্মৰণ কৰিব। পাছ পৰি থকা সম্প্ৰদায় সমূহৰ শিক্ষা উন্নয়নৰ অৰ্থে শ্ৰীফুকনে এখন উচ্চ বিদ্যালয়ো প্ৰতিষ্ঠা কৰিছিল আৰু কুঠৰি কুঠ বোগী সেৱা কেন্দ্ৰৰ এজন প্ৰধান পৃষ্ঠপোষক আছিল।

নগাওঁ জিলাৰ নাট্যজগত তথা অসমৰ নাট্য আন্দোলনৰ লগত বিশেষ ভাবে জড়িত থকা শ্ৰীফুকনে অসমৰ নাট্য প্ৰগতিৰ বাবে বিশেষ বৰঙনি আগবঢ়াইছিল। 'পিয়লি ফুকন' নাটকৰ সুখ্যাত নাট্যকাৰ আৰু এই নাটৰ নাম ভূমিকাৰ সফল অভিনেতা শ্ৰীফুকনৰ অনবদ্য অভিনয়ৰ স্মৃতি অভিনয়-মোদী অসমৰ বাইজৰ মনত চিৰে-উজীয়া হৈ থাকিব।

সঙ্গীত নাটক একাডেমীৰ কাৰ্য্যকৰী সমিতিৰ সভ্য, অসম সমবায় মৰা-পাট কলৰ অন্যতম অধিবক্তা, অল ইণ্ডিয়া ৰেডিঅ'ৰ উপদেষ্টা সমিতিৰ সভ্য শ্ৰীচন্দ্ৰ কান্ত ফুকন এজন প্ৰগতি বাদী কৃষকো আছিল। কুঠৰীত এখন মাটি কঠালৰ বাগিচা খোলাৰ উপৰিও তেখেতে এটি ফলৰ পৰা নানা ধৰণৰ বস্তু তৈয়াৰ কৰি বাৰম্বাৰত উপযোগী কৰিবৰ বাবে এটি ফেক্টৰীও কুঠৰীতে স্থাপন কৰিছিল।

শ্ৰীফুকনৰ আত্মাৰ সদগতিৰ হকে মই ভগবানৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা জনাইছো আৰু শোকসন্তপ্ত শ্ৰীমতী ফুকনলৈ জনাইছো সমবেদনা।

অসমৰ চলচিত্ৰ জগতৰ আৰু মঞ্চ জগতৰ অন্যতম যশস্বী শিল্পী শ্ৰীসৰ্বেশ্বৰ চক্ৰৱৰ্তীও যোৱা এপ্ৰিলৰ ১৩ তাৰিখে ঢুকাল। অসমৰ কথাছবি আৰু মঞ্চ অভিনয়ৰ লগত নিবিড় ভাৱে জড়িত হৈ থকা শিল্পী শ্ৰীচক্ৰৱৰ্তী মৃত্যুৰ সময়ত বয়স হৈছিল মাত্ৰ ৫২ বছৰ। এই শিল্পী গৰাকীয়ে পৰিচালন কৰা কথাছবি 'মণিৰাম দেৱানে' বাস্তৱতাৰ আঞ্চলিক পদক লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হৈছিল। তেওঁৰ প্ৰকাশিত নাটক অভিমান আৰু 'কংকনে অসমীয়া' নাট্য সাহিত্যৰ ভৰাল চহকী কৰিছে। ইয়াৰ উপৰিও তেওঁৰ ৰচিত ৰেডিঅ' নাট 'অধিকাৰ আৰু ছুফটাৰ পাচত' আৰু ৰেকৰ্ডিং নাট 'তবনী সেন' আদিয়ে অভিনয়-মোদী শ্ৰোতাৰ বিশেষ প্ৰশংসা লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হৈছিল। ১৯১৯ চনত গুৱাহাটীত জন্ম লাভ কৰা এই গৰাকী শিল্পীৰ অকাল মৃত্যুৱে

অসমৰ নাট্য জগতত নিঃসন্দেহে প্ৰভুত ক্ষতি সাধন কৰিলে। পৰলোকগত আত্মাৰ চিৰশান্তিৰ বাবে মই ঈশ্বৰৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা জনাইছো আৰু শোক সন্তপ্ত পৰিয়াললৈ আন্তৰিক সমবেদনা জনাইছো।

ইংৰাজী ১৪।৮।৭১ তাৰিখে আমাৰ চুবুৰীয়া ৰাজ্য পশ্চিমবঙ্গৰ মুসাহিত্যিক শ্ৰীতাৰাশংকৰ বন্দোপাধ্যায়ৰ কলিকতাত মৃত্যু ঘটিল।

বীৰভূম জিলাৰ লাভপুৰ গাঁৱত ১৮৯৮ চনত জন্মগ্ৰহণ কৰা শ্ৰীতাৰাশংকৰ বন্দোপাধ্যায়ে যৌৱনৰ আগলি বেলাৰে পৰা সাহিত্য চৰ্চা কৰিছিল। মঞ্চ অভিনয়ৰ প্ৰতিও তেওঁৰ বিশেষ ধাউতি আছিল। পোনতে বৈপ্লৱিক ৰাজনীতিত সংলিপ্ত আছিল যদিও গান্ধীজীৰ আদৰ্শ আৰু দৰ্শনত আকৃষ্ট হৈ পাচলৈ বিখ্যাত লোন সত্যাগ্ৰহ আন্দোলনত অংশ গ্ৰহণ কৰি কাৰাবৰণ কৰিবলগীয়া হৈছিল।

গণ-আন্দোলনৰ পটভূমিত ৰচিত তেওঁৰ বিখ্যাত উপন্যাস 'গণদেৱতা' প্ৰকাশিত হয় ১৯৪২ চনত। এই উপন্যাসৰ বাবে ১৯৬৭ চনত তেওঁ এক লাখ টকাৰ ভাৰতীয় জ্ঞানপীঠ পুৰস্কাৰ লাভ কৰে। ইয়াৰ আগতে তেখেতক জৰা প্ৰস উপন্যাস 'হামুলি বাৰ্কে' উপকথাৰ বাবে 'শৰৎচন্দ্ৰ স্মৃতি পুৰস্কাৰ' 'আৰোগ্য নিকেটন' উপন্যাসৰ বাবে ববীন্দ্ৰ পুৰস্কাৰেৰে অলংকৃত কৰা হয়। ইয়াৰ পাচৰ বছৰতে তেওঁ লাভ কৰে সাহিত্য একাডেমী বঁটা। ১৯৬৭ চনত কলিকতা বিশ্ববিদ্যালয়ে আৰু ১৯৬৯ চনত ববীন্দ্ৰ ভাৰতী বিশ্ববিদ্যালয়ে তেওঁক সন্মানসূচক ডি লিট ডিগ্ৰী প্ৰদান কৰি তেওঁৰ সাহিত্য প্ৰতিভা স্বীকাৰ কৰে। ইয়াৰ তিনিমাহৰ পাচতে তেওঁ সাহিত্য একাডেমীৰ মাননীয় সদস্য নিযুক্ত হয়।

১৯৫৬ চনত তাত্ক্ষণত বহা একোএচিয়ান লিখক সন্মিলনত তেওঁ ভাৰতীয় প্ৰতিনিধি দলৰ নেতৃত্ব কৰে আৰু সেই একে বছৰতে তেওঁ মস্কোৰ লিখক সন্মিলনতো ভাৰতৰ হৈ প্ৰতিনিধিত্ব কৰে। চীন দেশৰ নিমন্ত্ৰণ অনুক্ৰমে তেওঁ ১৯৬৬ চনত সমগ্ৰ চীনদেশ বিস্তৃত ভাবে ভ্ৰমণ কৰে আৰু এই দেশৰ লিখক আৰু সাহিত্যিক সকলৰ মৈতে ভাবৰ আদান প্ৰদান কৰে।

১৯৫৯ চনত তেওঁ নিখিল ভাৰত লিখক সন্মিলনৰ মাদ্ৰাজত অনুষ্ঠিত

সভাত সভাপতিত্ব কৰে আৰু সেই একে বছৰতে কলিকতা বিশ্ববিদ্যালয়ে তেওঁৰ সাহিত্যিক অবদানৰ স্বীকৃতি ৰূপে জগৎতাৰিণী পদক আগবঢ়ায়।

শ্ৰীতাৰাশংকৰ বন্দোপাধ্যায় পশ্চিম বঙ্গ বিধান সভাৰ ১৯৫২ চনৰ পৰা ১৯৬০ লৈ এগৰাকী মনোনিত সদস্য আছিল আৰু ১৯৬০ চনৰে পৰা ১৯৬২ চনলৈ ৰাজ্যসভাৰো সদস্য আছিল। ১৯৬৭ চনত তেওঁক পদ্মবিভূষণ উপাধিৰে বিভূষিত কৰা হয়। শ্ৰীবন্দোপাধ্যায়ৰ মৃত্যুত দেশে এজন খ্যাতিমন্ত আৰু সুযোগ্য সাহিত্যিক হেৰুৱালে। মৃতকৰ আত্মাৰ সদগতিৰ হকে মই ঈশ্বৰৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা জনাইছো আৰু শোকসন্তপ্ত পৰিয়াললৈ আন্তৰিক সমবেদনা জ্ঞাপন কৰিছো।

অধ্যাপক ধনঞ্জয় ৰামচন্দ্ৰ গেদগিল— যোৱা মে মাহৰ ৩ তাৰিখে ভাৰতবৰ্ষই আৰু এজন বিখ্যাত শিক্ষাবিদ আৰু বিচক্ষণ অৰ্থনীতিবিদক হঠাতে হেৰুৱালে। তেওঁ আছিল অধ্যাপক ধনঞ্জয় ৰামচন্দ্ৰ গেদগিল।

১৯৬৭ চনত পৰিকল্পনা আয়োগৰ উপসভাপতিৰ দায়িত্বপূৰ্ণ পদত অধিষ্ঠিত হৈ অৰ্থ নৈতিক ক্ষেত্ৰত সমগ্ৰ দেশক গতিৰ পথত আগবঢ়াই নিয়াৰ দুৰূহ কাৰ্য্যত যথাযোগ্য বৰঙনি যোগোঁতা অধ্যাপক গেদগিলে ৭০ বছৰীয়া জীৱন কালত ২৪ খনকৈ ভাবগধুৰ অৰ্থনীতিৰ পুথি আৰু ভালেমান চিন্তাশীল প্ৰবন্ধ ৰচনা কৰি থৈ যায়। শ্ৰীগেদগিলে ১৯৬৭ চনলৈকে ৰাজ্যসভাৰ সদস্য আছিল আৰু ১৯৬৬-৬৭ চনত পুনা বিশ্ববিদ্যালয়ৰ উপাচাৰ্য্যৰ পদ অলংকৃত কৰিছিল। ইয়াৰ উপৰিও তেওঁ ভাৰতৰ বিজাৰ্ভ বেংকৰ উপদেষ্টা, ইণ্টাৰনেচনেল ইনচ্-টিটিউ অব পেচফিক বিলেচনৰ প্ৰোগ্ৰাম কমিটিৰ সভাপতি, পুনাৰ গোথলে ইনচ্-টিটিউট অব পলিটিকচ্ এণ্ড ইকনমিকছৰ অধিবক্তা, ভাৰতীয় অৰ্থনীতিক মন্ত্ৰী ইত্যাদিৰ সভাপতি ৰূপে ভালেমান গুৰুত্বপূৰ্ণ পদত অধিষ্ঠিত আছিল। স্বনামধন্য এই ব্যক্তিগৰাকীৰ মৃত্যুত ভাৰতে এজন সুখ্যাত অৰ্থনীতিবিদ আৰু শিক্ষাবিদক হেৰুৱালে। পৰলোকগত আত্মাৰ সদগতিৰ হকে মই ভগবানক প্ৰাৰ্থনা জনাইছো আৰু তেওঁৰ শোকাভিভূত পৰিয়াললৈ আন্তৰিক সমবেদনা জনাইছো।

শ্ৰীহাবিৰাম ডেকা কেইদিনমান আগতে মৃত্যু হৈছে। তেখেতৰ মৃত্যুত

গভীৰ শোক প্ৰকাশ কৰিছো আৰু পৰিয়াললৈ সমবেদনা জনাইছো।

Shri Gaurisankar Bhattacharyya : অধ্যক্ষ মহোদয়ে যি ১০ গৰাকী দেশ মাতৃকাৰ সুসন্তানৰ মৃত্যুত আজি শোক প্ৰস্তাৱ লৈছে সেই প্ৰস্তাৱ সদনৰ এই পক্ষৰ পৰা মই মাননীয় মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে প্ৰকাশ কৰা মনোভাৱ আৰু সমবেদনাৰ লগতে নিজকে চামিল কৰিছো। যি ১০ গৰাকীৰ বাবে এতিয়া আমি কৈছো তাৰ ভিতৰত ৪ গৰাকী এই সদনৰ সদস্যও আছিল। এগৰাকী আছিল আমাৰ এই ৰাজ্যৰ ৰাজ্যপাল। এই ৰাজ্যপাল গৰাকী আমাৰ অতি চেনেহৰ ৰাজ্যপাল আছিল আৰু আটাইতকৈ জনপ্ৰিয় আছিল, এই কথা কোনেও হুই কৰিব নোৱাৰে। বাকী যি কেই গৰাকী লোক, সেই সকলৰ ভিতৰত শ্ৰীযুত তাৰাশংকৰ বন্দোপাধ্যায় আমাৰ ভাৰতৰে কথাসাহিত্যত এটা কপায়ন লৈ আহিছে। তেখেতৰ যি 'হাঁহুকা' বাকৰ উপকথাই বিশেষকৈ গ্ৰাম্য সমাজৰ, দুখীয়াৰ কথা, জন-সংগ্ৰাম, দুখীয়া জীৱনৰ আশা-আকাংখাৰ যি চিত্ৰ তুলি ধৰিছে সেই সম্পৰ্কে ভাৰতত এটা নতুন অবদান হিচাবে স্বীকৃতি পাইছে। আমাৰ অসমৰ যি দুই গৰাকী মহান শিল্পী ফুকন আৰু চক্ৰৱৰ্তী, তেখেতসকলক একেলগে হেৰুৱাটো আমাৰ বাবে ডাঙৰ দুখৰ কথা। সৰ্বশ্বৰ চক্ৰৱৰ্তী যে কেৱল প্লেনিং কমিচনৰ সভাপতিয়েই আছিল এইটো নহয়, ভাৰতীয় অৰ্থনীতি সম্পৰ্কে বহুতো মূল্য-বান আৰু মৌলিক গবেষণাও কৰিছিল।

শ্ৰীডেকা এজন স্বাধীনতা সংগ্ৰামী আছিল। তেওঁ জনসাধাৰণৰ অতি প্ৰিয় আছিল। গতিকে তেখেতৰ বিষয়ে বাহুল্য কৰি কোৱাৰ একো প্ৰয়োজন নাই। তেখেতৰ মৃত্যুত আজি আমাৰ গভীৰ আন্তৰিকতাৰে দুখ প্ৰকাশ কৰিছো আৰু তেখেতৰ শোক সন্তপ্ত পৰিয়াললৈ আমাৰ সমবেদনা জ্ঞাপন কৰিলো।

Shri Sailen Madhi : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, আজি সদনত মাননীয় মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে যি কেইগৰাকী মহান ব্যক্তিৰ নাম উত্থাপন কৰি শোক প্ৰস্তাৱ উত্থাপন কৰিছে তাক সমৰ্থন কৰি মইও দুবাৰ কবলৈ আগবাঢ়িছো।
 ৩শ্ৰীপ্ৰকাশ, Willson Reade, ৩তাৰা শঙ্কৰ বন্দোপাধ্যায়,
 ৩চন্দ্ৰ ফুকন, ৩হাবিৰাম ডেকা, ৩সৰ্বশ্বৰ চক্ৰৱৰ্তীৰ মৃত্যুত

আমি গভীৰ শোক পাইছো আৰু তেখেতসকলৰ শোক সন্তপ্ত পৰিয়াল বৰ্গলৈ সমবেদনা জ্ঞাপন কৰিছো। আৰু তেখেতসকলৰ আত্মাৰ সদগতিৰ কাৰণে প্ৰাৰ্থনা জনালো। ৩ৰাম প্ৰসাদ চৌৱেৰ মৃত্যুৰ সময়ত মই কাছাবত গৈও যাব নোৱাৰিলো। আন কেইজন ব্যক্তিৰ ভিতৰত ৩সতীন্দ্র মোহন দেৱক এই বিধান সভালৈ আহোতে লগ পাইছো আৰু তেখেতৰ যি মান-বিক গুণৰাজি সেইয়া আজি আমি উপলব্ধি কৰিছো। Late Willson Reade ৰ পাণ্ডিত্যপূৰ্ণ কথা আৰু ৩চন্দ্ৰ ফুকনৰ শিল্পী হিচাবে গুণ গৰিমাৰ কথা ইতিমধ্যে কেইবাজনো সদস্যই কৈছে। আজি ৩চন্দ্ৰ ফুকনৰ কথা আমি বেচিকৈ উপলব্ধি কৰিছো এই কাৰণেই যে নামনি অসমৰ পৰা উজনি অসমলৈ অহা যোৱা কৰোতে ৩ফুকনৰ ঘৰত সোমোৱাটো আমাৰ এটা অভ্যাসত পৰিণত হৈছিল। গতিকে সেই অঞ্চল পাৰ হৈ গলে তেখেতৰ বিয়োগ উপলব্ধি কৰো। আৰু ৩ঐসৰ্বেশ্বৰ চক্ৰৱৰ্তী হাস্পিতালত কেন্দ্ৰাৰ হৈ পৰি থাকোতে এদিন তেখেতক উৎসাহ দি কৈছিলো যে “এই বেমাৰ আজিকালি ভাল হৈ যায়।” এই উৎসাহ পোৱাৰ পাছতে তেখেতে দুদিন ভালকৈ খোৱা-বোৱা কৰিছিল বুলি মোক ভায়েকে কৈছিল। আজিতে তেখেতৰ মৃত্যুত গভীৰ শোক প্ৰকাশ কৰি তেখেতসকলৰ শোক সন্তপ্ত পৰিয়াললৈ আমাৰ গভীৰ সমবেদনা প্ৰকাশ কৰিলো।

Shri Lakhyadhar Choudhury : অধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ সদনৰ নেতা শ্ৰীচৌধুৰী ডাঙৰীয়াই কেইবা গৰাকীও স্মনাধিন্য লোকৰ শোক প্ৰস্তাৱ ডাঙি ধৰিছে—আমাৰ পক্ষৰ পৰা সেই প্ৰস্তাৱ সমৰ্থন কৰিছো আৰু তেখেতসকলৰ শোক সন্তপ্ত পৰিয়াল বৰ্গলৈ আমাৰ আন্তৰিক সমবেদনা জনাইছো। ৩ৰাম প্ৰসাদ চৱে, ৩সতীন্দ্র মোহন দেৱ, ৩চন্দ্ৰ ফুকন, late Willson Reade, ৩তাৰা শঙ্কৰ বন্দোপধ্যায়, ৩হাবি ৰাম ডেকাৰ মৃত্যুত আমি গভীৰ শোক জনাইছো। এই সকলৰ ভিতৰত মোৰ দুজন লোকৰ লগত ঘনিষ্ঠ সম্বন্ধ আছিল, সেই দুজন হৈছে আমাৰ অসমৰ খ্যাতনামা শিল্পী ৩চন্দ্ৰ ফুকন আৰু ৩সৰ্বেশ্বৰ চক্ৰৱৰ্তী। এখেতসকল প্ৰিয়পাত্ৰ হৈ উঠিছিল। ৩চন্দ্ৰ ফুকনে তেওঁৰ কাপনীৰে

শিল্প জগতত এক আলোড়নৰ সৃষ্টি কৰিছিল। যাৰ বাবে, যি গুণৰাজ্য বাবে তেখেতসকল আজিও আমাৰ মাজত অবিৰম্যবণীয় হৈ আছে। স্বৰ্গীয় চন্দ্ৰ ফুকন আছিল প্ৰিয়দৰ্শন, প্ৰিয় ভাষণ লোক ব্লভ শিল্পী। স্বৰ্গীয় সৰ্বেশ্বৰ চক্ৰৱৰ্তী আছিল শক্তিমন্ত্ৰ খামিদাঠ শিল্পী।

মৰণৰ দুৱাৰ দলিত থিয় হৈ তেওঁ যিখিনি কথা কৈ গৈছিল সেইখিনি শুনি মোৰ আনন্দ লাগিছিল। তেওঁৰ কমত মাক, ভায়েক, বোয়েক আদি সকলো উপস্থিত আছিল। তেওঁ প্ৰত্যেককে মাতি নি এজন এজনকৈ প্ৰত্যেককে বেলেগ বেলেগ কথা কৈছিল। মোক কৈছিল “এইবাৰ পাণ্ডপাত কৰিছে নিক্ষেপ মৃত্যু মোৰ অনিবাৰ্য্য।” ইয়াৰ পৰাই বুজা যায় মৰণ মুখী সৰ্বেশ্বৰ চক্ৰৱৰ্তীয়ে শেষ সময় লৈকে অভিনয়ৰ সুৰত কথা কব পাৰিছিল। ইয়াৰ পৰাই বুজা যায় কিমান অভিনয় প্ৰিয় আছিল। চন্দ্ৰ ফুকনৰ কল্পনা আজিও অসম্পূৰ্ণ হৈয়ে আছে। মনত পৰে কেনেকৈ তেখেতে একেদিনাই দুখন ট্ৰাকত অভিনেতা অভিনেত্ৰী লৈ ধুবুৰীৰ পৰা বৰপেটালৈ যায়। দ্বিতীয় দিনা বৰপেটা। পৰা নগাওঁলৈ আৰু তৃতীয় দিনা নগাঁৱৰ পৰা ডিব্ৰুগড়লৈ যায়। উঠি অহা শিল্পী সকলে যেন স্বৰ্গীয় এই নেতাজনৰ কল্পনা বাস্তৱত কণ দি তেওঁৰ মনৰ আশা পূৰণ কৰে। এয়া কৈ কৈ মই শোক সন্তপ্ত পৰিয়াল বৰ্গলৈ সমবেদনা জ্ঞাপন কৰি স্বৰ্গগত আত্মাৰ প্ৰতি শ্ৰদ্ধা জনাই প্ৰস্তাৱটো সমৰ্থন কৰিছো।

Shri Bhupen Hazarika : অধ্যক্ষ মহোদয়, আজিৰ সদনত য-সকল অভিনেতাৰ মৃত্যুত শোক প্ৰকাশ কৰি তেখেত সকলৰ মাহাত্ম্যৰ কথা প্ৰকাশ কৰিছে, ময়ো সেই সকলৰ ভিতৰত বিশেষ ভাৱে পৰিচয় থকা দুজন ব্যক্তিৰ কথা কবলৈ উঠিলো। সৰ্বেশ্বৰ চক্ৰৱৰ্তী মানুহজন স্বাস্থ্য-বান নাছিল সচাঁ কিন্তু মনৰ স্বাস্থ্য আছিল তেখেতৰ সবল। মৃত্যুৰ কেই দিন মানৰ আগতে তেখেতে কৈছিল—ভূপেন, কেল্লাৰ ৰোগৰ এখন ডকু-মেণ্টৰী কৰিব লাগে। তেতিয়াহে মানুহে ভালকৈ উপলব্ধি কৰিব পাৰিব কেল্লাৰ ৰোগত মানুহে কেনে কষ্ট ভোগ কৰিব লগা হয়। চীনাই যেতিয়া আক্ৰমণ কৰি বমডিলা লব খোজে, তেতিয়া তেখেতে কলিকতাত মণিৰাম

দেৱান চিনেমাখনৰ সম্বন্ধে আলোচনা কৰিবলৈ গৈ মোক কৈছিল এতিয়া তোমাৰ মন কেনে লাগিছে ভূপেন। মন আকাশখন বেয়া হৈ গৈছে তুমি এটা গান ৰচনা কৰা আৰু তেতিয়াই “বুকু হম হম কৰে মোৰ আই”— এই গানটো লিখিছিলো। সেই দিনাই লিখিছিলো “দেশৰে চন্দ্ৰমা কাল একাৰে আবেৰে।” সেই দিনাই এই গানটোৰ টেপ ৰেকৰ্ড কৰা হৈছিল। সঁচাকৈয়ে বুকু হম-হম কৰি উঠাতহে এই গানটো মই লিখিছিলো। বিপ্লবীত আছিল চন্দ্ৰ ফুকন, গোপীনাথ বৰদলৈ আদি কৃতী অভিনেতা সকল। ইয়াৰ কাহিনীটো আছিল বৃটিছৰ বিৰুদ্ধে সংগ্ৰাম। নাট্যঘৰত পিয়লী ৰূপী চন্দ্ৰ ফুকনৰ দেশাভিহতা সম্পূৰ্ণ ৰূপে ফুটি উঠিছিল।

চন্দ্ৰ ফুকনে এটা কেন্দ্ৰ কৰিছিল। সেইটো হৈছে “কুঠৰী” আৰু তাতেই সকলোকেই থুপ থুৱাই ৰাখিছিল। উজনীৰ পৰা আহোতে আমি কুঠৰীত সোমাই আহিছিলো। কুঠৰীত সোমালেই তেখেতে মোক এজনী মিকিৰ ছোৱালীক দেখুৱাই কৈছিল ভূপেন, “এইজনী মোৰ ছোৱালী।” জনজাতীয় স্কুলৰ ল’ৰা-ছোৱালীক দেখুৱাই কয় ভূপেন, এইয়া মোৰ ল’ৰা। এইদৰে কুঠৰীক পৃথিবীৰ মানচিত্ৰত এটি সুন্দৰ বিন্দুত পৰিণত কৰিবলৈ অহো-পুৰুষাৰ্থ কৰিছিল। কুঠৰীত থাকিও বিশ্বক ভাগপোৱা লোক ফুকন। চন্দ্ৰ ফুকন আছিল এজন প্ৰসিদ্ধ কবিও। তেখেতৰ বৰিতাবোৰ পিচৰিত হৈ আছে। সেই বিলাক সংগ্ৰহ কৰি প্ৰকাশন পৰিষদে প্ৰকাশ কৰিব লাগে।

অসমৰ কৃতী সন্তান, নতসূৰ্য্য, সাংস্কৃতিক আকাশৰ ধ্ৰুৱতৰা বিষ্ণু ৰাভা ৰূপী শৰ্মা, চন্দ্ৰ ফুকন আদিৰ মৃত্যু হ’ল। এই সকলৰ বিয়োগত আজি আমি শোক প্ৰকাশ কৰিলেই নহব। আমি তেওঁলোকৰ স্মৃতিকো সজীৱ কৰি ৰাখিব লাগিব। তাৰ বাবে ঘাইকৈ তিনিটা বস্তুৰ প্ৰয়োজন। আৰ্ট গেলাৰী, (Art Gallery) চিত্ৰঘৰ আৰু জাতীয় নাট্যশালা। ইয়াৰ জৰিয়তে এই স্বৰ্গীয় অভিনেতা সকলৰ স্মৃতি যাউতী-যুগীয়া হৈ ৰব ইয়াকে কৈ মই শোক সন্তপ্ত পৰিয়াল বৰ্গলৈ মোৰ সমবেদনা জ্ঞাপন কৰি প্ৰস্তাৱটো সমৰ্থন কৰিছো। কিছুমান লোকৰ ব্যক্তিগত সূৰ্য্যৰ দৰে প্ৰথৰ। চন্দ্ৰ ফুকন দেৱৰ ব্যক্তিত্ব জোনাকৰ দৰেই শীতল। অসমৰ নাট্য আকাশত এই জোনাক সদায় থাকিব।

Shri Dulal Chandra Barua : অধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ সকলোৱে ইয়াত প্ৰত্যেকৰে ভাৱ প্ৰকাশ কৰিছে। মই মাত্ৰ এটা কথা কব বিচাৰিছো যে চন্দ্ৰ ফুকনক চৰকাৰে শেষ মুহূৰ্ত্তলৈকে সকলো কথাতে অন্যায় কৰিছে। তেখেতৰ মৃত্যুৰ পিছত তেখেতৰ পৰিয়ালৰ আজি চলিব পৰা অৱস্থা নাই। যিটো উদ্যোগৰ কাৰণে তেখেতে চেষ্টা কৰিছিল চৰকাৰে হাতত লম বুলি প্ৰতিশ্ৰুতি দিছিল, সেইটো উদ্যোগ আজি জহি পনি গ'ল। গতিকে মই শোক সন্তপ্ত পৰিয়ালৰ প্ৰতি সমবেদনা জনোৱাৰ লগে লগে মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ক সেই উদ্যোগটোৰ উন্নতি কল্পে চৰকাৰে কিবা এটা ব্যৱস্থা কৰিবৰ কাৰণে যাতে হাতত লয় তাৰ বাবে অনুৰোধ জনালো, লগতে তেখেতৰ প্ৰসাৰতাৰ দ্বাৰা সেই অঞ্চলৰ জনজাতীয় লোকৰ উন্নতিৰ কাৰণে যিখন আঁচনি প্ৰস্তুত কৰিছিল তাৰ কাৰ্য্যকৰী ব্যৱস্থা অতি সোনকালে গ্ৰহণ কৰিবলৈ মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ক অনুৰোধ জনালো। সিদিনাখন মই শ্ৰাদ্ধলৈ যাওঁতে তেখেতৰ পৰিবাৰে মুখ্যমন্ত্ৰীলৈ লিখা এখন কাগজ দেখুৱাইছিল। দৰকাৰ হলে সেই কাগজখন মই আনি দিম। গতিকে তেখেতৰ পৰিয়ালক বক্ষা কৰি তেখেতৰ আত্মাৰ প্ৰতি সন্মান দেখুওৱাৰ কামনা কৰিলো।

Mr. Speaker : মুখ্যমন্ত্ৰী আৰু সভাৰ অন্যান্য সদস্যসকলৰ সৈতে ময়ো অসমৰ ভূতপূৰ্ব ৰাজ্যপাল শ্ৰী শ্ৰীপ্ৰকাশ ৰাজ্যৰ ভূতপূৰ্ব মন্ত্ৰী শ্ৰীসতীন্দ্ৰ মোহন দেৱ, অসম বিধান সভাৰ ভূতপূৰ্ব সদস্য ডঃ ৰামপ্ৰসাদ চৌবে, সুবিজ্ঞ চিকিৎসক আৰু সমাজকৰ্মী শ্ৰীধনশ্যাম দাস কবিৰাজ, প্ৰবীন খাচা নেতা আৰু অসম বিধান সভাৰ ভূতপূৰ্ব সদস্য শ্ৰীউইলচন বীড্. প্ৰখ্যাত বঙ্গালী লিখক শ্ৰীতাৰাশঙ্কৰ বন্দোপাধ্যায়, সমাজকৰ্মী শ্ৰীচন্দ্ৰ ফুকন শিল্পী শ্ৰীসৰ্বেশ্বৰ চক্ৰবৰ্তী, আৰু অৰ্থনীতিবিদ Dr. N. L. Gadgil—এই সকল গুণী, জ্ঞানী সু-সন্তানৰ বিয়োগত গভীৰ শোক প্ৰকাশ কৰোঁ।

শ্ৰীশ্ৰীপ্ৰকাশ ১৮৯০ চনৰ আগষ্ট মাহত জন্ম গ্ৰহণ কৰিছিল। তেখেত শিক্ষাবিদ, সাংবাদিক, ৰাজনীতিবিদ আৰু অসম, মাদ্ৰাজ আৰু মহাৰাষ্ট্ৰৰ ভূতপূৰ্ব ৰাজ্যপাল আছিল। তেখেত এলাহাবাদ বিশ্ববিদ্যালয়ৰ পৰা স্নাতক

উপাধি লাভ কৰি পাছত উচ্চ শিক্ষাৰ বাবে কেম্ব্ৰিজলৈ যায়। তেখেত ঘনিষ্ঠ ভাবে বেনাৰস হিন্দু বিশ্ববিদ্যালয়ৰ লগত জড়িত আছিল আৰু কাশী বিদ্যাপীঠৰ সংস্থাপক সদস্যও আছিল।

উত্তৰ প্ৰদেশৰ পৰা প্ৰকাশিত জনপ্ৰিয় বাতৰি কাকতৰ লগত তেখেতৰ সম্পৰ্ক আছিল। শ্ৰীপ্ৰকাশ ১৯৩০ চনৰ পৰা ১৯৩১ চনলৈকে ভাৰতীয় জাতীয় কংগ্ৰেছৰ সাধাৰণ সম্পাদক আছিল। তেখেত জন পৰিষদৰ সদস্য আৰু ১৯৪৭ চনৰ পৰা ১৯৪৯ চনলৈকে পাকিস্তানত ভাৰতৰ উচ্চ আয়ুক্তও আছিল। তেখেত ১৯৫০ চনৰ পৰা ১৯৫২ চনলৈকে বাণিজ্য আৰু প্ৰাকৃতিক সম্পদ আৰু বৈজ্ঞানিক পৰিক্ৰমা দপ্তৰৰ মন্ত্ৰী আছিল। শ্ৰীপ্ৰকাশ স্বাধীনতা আন্দোলনৰ সময়ত চাৰিবাৰ কাৰাবাস খাটিব লগীয়া হৈছিল। এই গৰাকী ভাৰতৰ সু-সন্তান ১৯৭১ চনৰ ২৩ জানুৱাৰীত ইহগীল। সম্বৰণ কৰে।

শ্ৰীসতীন্দ্ৰ মোহন দেৱ ১৯০০ চনত জন্ম গ্ৰহণ কৰিছিল। ১১ বছৰ বয়সত তেখেতে স্বাধীনতা আন্দোলনত যোগদান কৰি কেবাবাৰো ফাটেকলৈ যায়। তেখেত কাছাৰ জিলা কংগ্ৰেছৰ একেৰাহে ১৪ বছৰ সাধাৰণ সম্পাদক আছিল। তেখেত কেবা বছৰো শিলচৰ পৌৰ সভাৰ সদস্য আৰু সভাপতিও আছিল। তেখেত ১৯৪৫ চনৰ পৰা ১৯৫১ চনলৈকে ৰাজ্য বিধান সভাৰ আৰু কংগ্ৰেছ সভাৰ ছুইপ আছিল। ১৯৬৭ চনত অসম মন্ত্ৰী পৰিষদৰ বিত্ত, সাহায্য আৰু পুনৰ সংস্থাপন আৰু অন্যান্য বিভাগৰ মন্ত্ৰী আছিল। এই গৰাকী সববৰহী বৰণ্য নেতা শ্ৰীদেৱ ১৯৭১ চনৰ ২৭ জুলাই তাৰিখে মৃত্যু বৰণ কৰে।

ডঃ ৰাম প্ৰসাদ চৌবে ১৯০১ চনৰ ২৩ অক্টোবৰ তাৰিখে জন্ম গ্ৰহণ কৰিছিল। শিলচৰত তেখেতে শিক্ষা লাভ কৰে আৰু পিছত ডিব্ৰুগড়ত বেৰিহোৱাইট মেডিকেল কলেজত ডাক্তৰী পঢ়ে আৰু তেখেত লাবুই চাহ বাগানত সহকাৰী চিকিৎসা প্ৰাধিকাৰীৰ কাম কৰি থকা কালত চৌৱে শিলচৰ শ্ৰমিক সন্থাৰ কাৰণেও সক্ৰিয় ভাৱে কাম কৰিছিল। তেখেতে শিলচৰ ভাৰত সেৱক সমাজৰ সভাপতিও আছিল। তদুপৰি জিলা কংগ্ৰেছ

আৰু আই, এন, টি, ইউ, চি, ব সৈতেও সক্ৰিয় ভাৱে জড়িত ৰাখিছিল। এই গৰাকী জনপ্ৰিয় নেতা শ্ৰীচৌবে অসম বিধান সভালৈ তিনিবাৰ একেবাহে নিৰ্বাচিত হৈছিল আৰু তেখেত ১৯৭১ চনৰ ১৫ অক্টোবৰ তাৰিখে ৭০ বছৰ বয়সত স্বৰ্গগামী হয়।

শ্ৰীঘনশ্যাম দাস কবিৰাজ ১৮৯২ চনত জন্ম গ্ৰহণ কৰে আৰু বাল্য শিক্ষা তেখেতে বৰপেটাত লাভ কৰে। কলিকতা বিশ্ববিদ্যালয়ৰ পৰা তেখেতে স্নাতক উপাধি লাভ কৰে। অগ্ৰহযোগ আন্দোলনৰ সময়ত তেখেতে হাই স্কুলৰ প্ৰধান শিক্ষকৰ পদ ইস্তফা দিয়ে। তেখেত ১৯৩৭ চনৰ পৰা ১৯৪৫ চনলৈকে অসম বিধান সভাৰ সদস্য আছিল। স্বাধীনতাৰ বাবে জাতীয় আন্দোলন কৰা কালত তেখেতে কেবাবাৰো কাৰাবন্দ খাটিছিল। তেখেতে ১৯৭১ চনৰ ২ এপ্ৰিল তাৰিখে ৭৮ বছৰ বয়সত ইহলীলা সম্বৰণ কৰে।

শ্ৰীউইলচন বীড্, যশস্বী শিক্ষাবিদ, প্ৰবীণ খাচী নেতা আৰু অসম বিধান সভাৰ সদস্য। শ্ৰীউইলচন বীড্, ১৯৭১ চনৰ ৯ চেপ্তেম্বৰ তাৰিখে ৯৩ বছৰ বয়সত মৃত্যু বৰণ কৰে। তেখেত কিছু কালৰ বাবে খাছী পাহাৰ জিলা পৰিষদৰ কাৰ্য্যকৰী সদস্য আৰু খাছী জাতীয় দৰবাৰৰ আৰম্ভণীৰে পৰা ১৯২৩ চনকৈ সক্ৰিয় ভাৱে জড়িত আছিল। ১৯৩১ চনৰ পৰা ১৯৩৪ চনলৈকে খিলং পৌৰ সভাৰ উপ সভাপতিও আছিল।

শ্ৰীতাৰা শংকৰ বন্দোপাধ্যায় ১৮৯৮ চনৰ ২৩ জুলাই তাৰিখে জন্ম গ্ৰহণ কৰে। তেখেতে জীৱনৰ আগভোখৰ কাল সত্যাগ্ৰহী হিচাবে কটালে, কিন্তু জীৱনৰ শেষ কালছোৱাত সাহিত্য সাধনাত ব্ৰতী হৈ অতিবাহিত কৰে। তেখেতে কমেও ৫০ খন বাছকবনীয়া কিতাপ লিখক আৰু সেইবোৰে জাতীয় যশস্যা কঢ়িয়াই আনিছে। তেখেত সাহিত্য একাডেমীৰ সদস্য আছিল। ১৯৭১ চনৰ ১৪ চেপ্তেম্বৰত কলিকতাত তেখেতৰ পৰলোক প্ৰাপ্তি ঘটে।

শ্ৰীচন্দ্ৰ ফুকনে আগ শিক্ষা নগৰত লাভ কৰে আৰু পাছত কোচ বিহাৰৰ ভিক্টোৰীয়া মহাবিদ্যালয়ৰ পৰা স্নাতক উপাধি লাভ কৰে। শ্ৰীফুকনে ৰাজ্যৰ অন্তৰ্গত লোকৰ প্ৰগতিৰ কাৰণে জীৱনৰ বেছিভাগ সময়

কটাইছিল। তেখেতে কুঠবীত এটা কুঠৰেগৌ কেল্ল আৰু তাত এখন হাই স্কুলো স্থাপন কৰে। শ্ৰীফুকন এগৰাকী অসমীয়া কৃতি নাট্যকাৰ আছিল। তেখেতৰ 'পিয়লী ফুকন' ১৯৪৭ চনত প্ৰকাশিত হৈছিল আৰু ইয়ে নিঃসন্দেহে তেখেতক জনপ্ৰিয় কবি তুলিছিল। তেখেত পৰ্দা আৰু মঞ্চত এজন কুশলী অভিনেতা আছিল। শ্ৰীফুকনে অসংখ্য কামৰ মাজতো শিল্প-কুষ্ঠান আদিও স্থাপন কৰিছিল। শ্ৰীফুকন ১৯৭১ চনৰ ২৬ আগষ্ট তাৰিখে ৬২ বছৰ আয়ুসত স্বৰ্গগামী হয়।

শ্ৰীসৰ্বেশ্বৰ চক্ৰৱৰ্তী ১৯১৯ চনত জন্ম গ্ৰহণ কৰে। তেখেত মঞ্চ আৰু কথাছবি পৰিচালক, নাট্যকাৰ আৰু কুশলী অভিনেতা হিচাবে সকলোৰে জনপ্ৰিয় আছিল। তেখেতে তেখেতৰ 'মণিৰাম দেৱান' ছবিখনৰ বাবে ভাৰত চৰকাৰৰ পৰা বঁটা লাভ কৰিছিল। ছবিখনৰ পৰিচালক তেখেত নিজেই আছিল। শ্ৰীচক্ৰৱৰ্তী ১৯৭১ চনৰ ১২ এপ্ৰিল তাৰিখে ৫২ বছৰ বয়সত স্বৰ্গগামী হয়।

এতিয়া মই এই সকল মৃতকৰ আত্মাৰ শান্তি আৰু সদগতিৰ বাবে ভগৱানৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা জনাবৰ কাৰণে দুই মিনিট সময় নীৰৱে থিয় দিবলৈ আপোনালোক সকলোকে অনুৰোধ জনালোঁ।

M.A. Mussawwir Choudhury : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মই আপোনাক এটা কথা কব বিচাৰিছো—আমাৰ মাননীয় সদস্য সকলক দুই মিনিট সময় থিয় হৈ নীৰৱে থাকিব কোৱাত Officer Gallery ৰ কেইজনমান অফিচাৰে থিয় হোৱা নাছিল।

ADJOURNMENT

The House then adjourned for lunch till 2 p. m.

Adjournment Motion—Increased Pak Sabotaging activities in Assam

(After Lunch : The House reassembled at 2.30 p.m. with Mr. Speaker in the Chair).

76 **Adjournment Motion** 25th October

Mr. Speaker : Now, the adjournment motion should be moved. I fixed 2.30 to 4.30 for general discussion and half an hour for Chief Minister to reply. The mover will get some time more at the end and he should be brief. Others may also participate.

*Shri Dulal Chandra Barua : Mr. Speaker Sir, I would like to move that the house should do now adjourn to discuss the situation arising out of the increased in Pak sabotaging activities in Assam specially in the border districts of Assam. Mr. Speaker Sir, I have attentively heard the statement of the hon; Chief Minister this morning after the admission of the adjournment Motion by you. The statement itself is self-explanatory and he has touched about the gravity of the situation prevailing in the State of Assam, out of the sabotaging activities started by the Pakistani agents. Sir. in this connection I may submit that issuing of a statement is one thing and implementation of any of the policy of the Govt. is another thing. What we have found ? We have found that the State Govt. is telling us that security measure for the safety of the people of this region is geared up. But in fact the administrative machinery has not been geared up properly and any kind of security measures to be implemented depends upon the promptness of the Govt. machinery to deal with this kind of things. The Chief Minister or any member of the Govt. may be keen on

1971

Adjournment Motion

77

on this point but the administrative machinery is not in a position to cope with the situation. Therefore, I feel that the Govt. machinery should be properly geared up in a proper way so that this sort of things may be stopped forthwith so that the confidence of the people may be restored. This is not a mere border problem. This is a serious problem connected with the psychology of the people. Unless the moral of the people can be kept to deal with the criminal anti-social then the State will be in danger. My whole contention is that the machinery should function in proper way. The Chief Minister has started that 28 such kind of sabotaging activities have taken place in Cacher District and about 624 arrested have been made and out of that a good percentage happens to be the Indians. This is most deplorable and disappointing. Unless these are detected by the local residents it is not possible to detect all of them. It is said that the Govt. machinery have been strengthened by way of Civil defence, Home guards and so on. But I may say that these are simple on papers and nothing has been done. Everything is lying in the Secretariat level. And for this reasons the people of the State are panic stricken. In Karimganj area the people have lost faith on the Administrative machinery. The Pak shelling is going on. Many people died and 4/5 persons were severely injured and many houses were damaged in the Putni Tea Estate. Even the D.C. did

*Speech not corrected

not take measures to hospitalise these people in the Civil Hospital. They went there and taken tea in Dak Bunglow and came back. Mr. Motilal Kanoo expressed his want of confidence. The people there say that when crores of rupees are being spent for refugees, nothing is done for us while we become refugees in our own soil. No security measure has been taken. Mr. Motilal Kanoo was represented this to the Deputy Commissioner himself and even then the D.C. did not take strict measure.

In this way the moral of the people of the border areas has gone down. Unless the moral of the people of this State, say the people of the whole country, can be kept high, we cannot win any war with any power. What happend in 1962? For such kind of inefficiency on the part of the administration there was mess in evacuation from Tezpur. The officers left before the public did. Unless we take precautionary measures from now on wards there will be repetition of the same thing. It is not a party matter, it is a national question and everybody irrespective of his party affiliation should come forward to fight all these odds. I was expecting, Sir, that Chief Minister would convene an all party meeting here in Shillong or in Gauhati to formulate certain directives. We also expected some directives from you, as we got when the Chief Minister was in your chair. We then got a directive from the Speaker to keep ourselves alert

*Speech not corrected

1971

Adjournment Motion

79

and to mobilise the people. But now not a single instruction has been received from you or from the Leader of the House. It is not an issue for the Chief Minister alone, it is an issue of the entire country. It is not something which they should decide in the Cabinet. They should take us and the entire people into confidence and formulate the policy and the line of action. Sir, we have seen the extent of inefficiency on the part of the intelligence branch of the Assam Government. The people have lost faith in that particular machinery. Times without number we have been urging the Government to gear up that Department, but nothing has been done. We get information first and then the intelligence people get it. On many occasions the Intelligence people came to us to know the details. In this way, the people's moral is undermined. Government should, therefore, make all efforts to gear up that machinery with the co-operation of the people and their representatives. Now, with regard to the civil defence arrangements, what has been the response of the people? Almost nothing. So is the case with Home Guard arrangements. Government should give certain instructions to the people in the form of a pamphlet through the people's representative. But there is a big gap between the Government and people's representatives. That gap is to be filled up immediately and steps should be taken to mobilise public opinion, to associate the people with the measures that are going

*Speech not corrected

to be undertaken by the Government in this regard.

Then, Sir, we find the Chief Minister is completely silent on one vital point. I may be excused by you and by the House for mentioning this very unpleasant thing. In a paper it has been said that one of the responsible persons belonging to the party in power is responsible to some extent in indulging in sabotaging activities in the Cachar district. The persons arrested in this connection confessed, not only before the Police but before the Magistrate too. We have no intention to put slur on the career of a brilliant man who has got the maximum sacrifice towards the independence of the country, who has sacrificed his whole life for cause of the country, who is very religious man respected by all of us. If the allegation is not true, the Chief Minister ought to have come forward with a statement absolving my hon. friend from those charges. But if the allegations are true, however he may be, he should be taken into custody. Neither in press note of the Government nor in the statement of the Chief Minister, the issue has been clarified. If somebody in order to do harm to my hon. friend has cooked up this charge, to undermine his position and prestige before the people, however high-ranking officer he may be, he should be brought to book. We want to know categorically from the Chief Minister what are the actual facts. So far the Government have remained silent. Therefore, we argue

*Speech not corrected

that clarification should be given by the Chief Minister today and if after enquiry Government has found that the allegation are wholly baseless then officers who are responsible for making such kind of false allegation should be punished. We, therefore, want a categorical statement from the Chief Minister on this matter today.

Then, Sir, another matter which is causing great apprehension is the crossing over of 12,000 deserters. I may be wrong in thinking in this way, but I must submit to you and through you to the Government that this is not a good sign. Government should take effective precautionary measures to detain the persons, not in this region but somewhere else. I fail to understand why the entire burden of Bangladesh refugees should be thrust on this region. We want to know from the Government of India why we should be made to bear the entire burden. We happened to meet so many top ranking leaders of India, who are giving so many statements in the press and platform, but when we ask them how long we are to keep these people, not a single leader of the all India level wants to take the responsibility of the refugees—they are not refugees, they are evacuees. The most dangerous thing is, the Chief Minister is perfectly correct to say, that with our limited resources, it will not be possible on our part to take all round effective security measures and Government of

*Speech not corrected

India's help in this regard is very much essential. The Government of India must give proper help immediately, rather we should obtain it from them. We should press the Government of India to take final decision on the evacuee problem, otherwise time may come that we will lose everything. We have lost our territory, we are cut into pieces, and the people of Assam will be extinct from the map of Assam, may, from the map of India, if we do not take precautionary measure. It may sound unpleasant, those evacuees who are registered and allowed to live with their relatives should be sent back to the camps. They do not like to stay in camps, because the evacuees in the camps are not looked after. From all points, I must draw the attention of the Chief Minister, that the essential commodities meant to the evacuee camps, did not reach the destinations, they have come back from the middle of the destinations. You will find there are no medicines in the camps, but actually medicines are issued to them. There is corruption rampant to the camps. Say in a camp there are 2000 evacuees, and Rs. 30/- is sanctioned for each of them. You will find that the number of evacuees has been increased to obtain more money and in the death register the exact number is not shown. So proper measures should be taken to check these malpractices and misappropriations. It should be ensured that essential commodities meant for the evacuees reach them without fail.

*Speech not corrected

The Chief Minister has pointed out about the transport bottleneck in getting regular supply of commodities. There is of course apprehension about dislocation of railway communication. I, therefore, submit that let us press the Government of India to allot Air Force helicopters, Dakotas and other aeroplanes for bringing essential commodities to our State, because if we do not do so, we may be cut off. I am told that attempt has been made to dislocate railway communication near Jalpaiguri. If the railway line is dislocated, we will not only be in a vulnerable position from the security point of view, but those blood suckers, hoarders will suck our blood creating artificial scarcity of foodgrains and essential commodities, which is going on here. Therefore, the Government of India should be convinced to give us all kinds of facilities including air and to improve all the aerodromes like Rorowiya at Jorhat, Kumbhirgram at Silchar, Saloni at Tezpur, Mohanbari, Lilabari etc. so that these can be used whenever necessary. I have nothing to say more. As I have already stated, the Chief Minister's statement is self-explanatory, but those measures should not remain in paper but should be implemented in practice. Actually we are sitting on a volcano with all these evacuee problem and Bangla Desh problem and we should be prepared to face all the odds. So in order just to caution the Government and with a view to gearing up

*Speech not corrected

the administrative machinery, we have brought this Adjournment Motion by considering the gravity of the situation. I must also offer my thanks to the Chief Minister for giving his consent to discuss this vital issue. Now the hon. members are there to offer their concrete suggestions in this regard which will be very much helpful to the Government to deal with the problem in a effective way.

*Shri Lakshyadhar Choudhury : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, এই সভা স্থগিত প্রস্তাব যোগেদি মই বিশেষকৈ চৰকাৰক কেইটাগান বিষয়ৰ প্ৰতি দৃষ্টিগোচৰ কৰিব খুজিছো। কিয়নো যি কাগজ পত্ৰত যিমান হুকাৰ বানৰ পৰাই হওক বা লক্ষণৰ পৰাই হওক—বিশেষ ক্ষেত্ৰত তেনেধৰণৰ কোনো কামকাজ আমাৰ চকুত পৰা নাই। তদুপৰি মই আগতেই কৈছিলো, যেতিয়া ভগনীয়া সকল অসমলৈ আহিছিল সেই সময়তে আমি আমাৰ পক্ষৰ পৰা সকিয়াই দিছিলো যে এই ভগনীয়া সকলক বক্ষণাবেক্ষণ দিয়াটো মানৱীয় কৰ্তব্য। তেওঁলোকক দেশৰ কোনো নিৰাপদ ঠাইত বখাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে যাতে গোটেই ৰাজ্যতে এই ভগনীয়া সকল বিয়পি নপৰে—কিন্তু এই ক্ষেত্ৰত আমি দেখিছো আমাৰ চৰকাৰ সম্পূৰ্ণ ব্যৰ্থ হৈছে যে আমাৰ মুখ্য মন্ত্ৰীয়ে আজি এইটো নিবেদন বা ঘোষণা কৰিছে যে ১ লাখ ১২ হাজাৰ camp ৰ বাহিৰত আছেগৈ। এতিয়া আৰু কিমান নাবাঢ়িব তাক কব নোৱাৰি।

মই কোনো সম্প্ৰদায়ৰ কথা নকও—মোৰ ভাগ্যই নে দুৰ্ভাগ্য কব নোৱাৰো, বিফুউজীৰ লগত কথা পতাৰ মোৰো সুযোগ হৈছে। ইপাৰ সিপাৰ বাংলাৰ পৰা অহা লোকসকলৰ মাজত অৰিয়াঅৰি চলিছে, সেই অৰিয়াঅৰি অসমতো নোহোৱা নহয়। ফলত বিভিন্ন সম্প্ৰদায়ৰ মাজত এনেবোৰৰ পৰা অপপ্ৰচাৰ হয়। ই বৰ দুখৰ কথা। মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ে ১২ হাজাৰ এজন বুলি কলেও ভাল পালোহেঁতেন, ১০ হাজাৰো হব পাৰে।

*Speech not corrected

আজি আকাল কয় হৈছে, অসং ব্যয়সায় কেউপিনে চলি আছে। এই বিলাকৰ পৰা Reaction হৈছে। Mal-practice চলি আছে। আজি জাৰৰ দিনতো অসমত নঙঠা পেটুৱা ল'ৰা-ছোৱালী ভৰি আছে; আমাৰ পুলিচ বিভাগে কি কৰিব? বেসামৰিক কথা মই কব খুজিছো, মানৱীয় হিচাবে কি কাম কৰিছে; আমাৰ Refugee বিলাকক যি দৰৱ দিছে, সেই বিলাক Drug ciba company ৰ নামত বাহিৰা কোনো Agent য়ে supply কৰিছে। ইয়াতো Mal-practice চলিছে।

আক আনফালে অসামৰিক কথা কৈছো, আমাৰ গুৱাহাটীত Food corporation ৰ গুদামত যি বিলাক চাউল আছে সেইবিলাক মানুহৰ খাদ্যৰ বাবে কোনো গুণেই উপযোগী নহয়। এই Food Corporation of India ক Food Criminal of India বুলিব পাৰি। সেই কাৰণে গুৱাহাটীৰ গুদামত মজুত থকা এই বৃহৎ পৰিমাণৰ চাউল পৰীক্ষা কৰিব লাগে। এতিয়া দেশখনত Mal-practice ৰ উপদ্ৰৱ চলিছে। আনফালে দেশখনৰ কথা আন আন সদস্যসকলে আলোচনা কৰিছে, গতিকে মই কব নোখোজে। কাৰণ এই বিষয়ে পুলিচ বিভাগে যথাযথ ব্যৱস্থা লব। কিন্তু আমাৰ মাজত যি অৰিয়াঅৰি হৈছে—বাংলা দেশক লৈ, আক বাংলা দেশক গৈ কিছুমানে মুনাফা লব খোজাটো বৰ দুখৰ কথা।

মই কওঁ এজন মানুহ মৰিল মৰিল তাৰ কাৰণে ভাবিব লগীয়া বিশেষ একো নাই। মই কৈছো চাবটিয়াৰচ বিলাকৰ কাৰণে কৰিমগঞ্জত যি মানুহ মৰিল তাৰ কাৰণে দায়ী কোন? আমাৰ এই চৰকাৰ নহয়নে? কাৰণ, একে ঠাইতে এইবিলাক ঘটনা কেনেকৈ হব পাৰে? গোটেই অসমৰ যতে ততে হোৱা নাই। বেঙ্গলৰ বা বামুণ গাওঁ বা বদৰপুৰত হোৱা নাই। এটা বিশেষ অঞ্চলতে একেবাহে ২৮ বাৰ এই ঘটনা ঘটে। ইয়াৰ অনুমানিক হিচাব চালে দেখা যায় ১৩। এই ধৰণৰ মানুহ ৫০ জনৰ ভিতৰত ১৫০ জন আছে বুলি কৈছো। ইয়াত বোলে বহুত চোকা পহৰা ৰখা হৈছে। এই দৰেই যদি চোকা পহৰা ৰাখিছেই তেন্তে তাত কেনেকৈ 'মাইন' ৰাখিব পাৰিছে। তেওঁলোকৰ যে নাম পঞ্জীবদ্ধ কৰা হৈছে বুলি

*Speech not corrected

কৈছে কিন্তু কিমানৰ কৰিছে আৰু নকবাকৈ কিমান আছে। তেওঁলোকক যে ভালদৰে ৰাখিব লাগে এই কথা শ্ৰীহুজাল বৰুৱা ডাঙৰীয়াই কৈ গৈছে আৰু ময়ো তেখেতৰ লগত একমত। যদি যুদ্ধ লাগিব লগীয়া হয় আমাৰ ইয়াটো যে সাম্প্ৰদায়িক অশান্তি নহ'ব সেই কথা মই নাভাবো। কাৰণ, এটা সম্প্ৰদায়ে এটা সম্প্ৰদায়ৰ পক্ষে থাকিব আৰু তেতিয়া ইটো পক্ষ সিপক্ষৰ বিৰুদ্ধে উঠিব। হিন্দু বিলাকে ইটো সম্প্ৰদায়ৰ বিৰুদ্ধে আৰু আন হাতেদি ইটো সম্প্ৰদায়েও হিন্দুৰ বিৰুদ্ধে যাব। আজি এনেকুৱা অৱস্থা হৈছে অসম খন যেন এখন মুকলি বজাৰ। অহা আহিছে যোৱা গৈছে—কাৰো হিচাব কোনেও ৰখা নাই। কাৰোবাৰ ইচ্ছা হলে ইয়াতে বৈ গৈছে। আমি এনেকুৱা এখন উদাৰ দেশ পৃথিৱীৰ কতো দেখা নাই।

(Proceedings in Bangalee)

চাংচাৰী কেম্পৰ পৰা ভগনীয় ওলাব নোৱাৰাৰ কাৰণে তাত শ্ৰীযোগেন শইকীয়াই ছজন পুলিছ ৰাখিছে কিন্তু এই ছজন পুলিছৰ দ্বাৰা কি হ'ব। এইখন দেশতে আমি বাস কৰিছো। সচাকৈয়ে আজি আগুৱয়গিৰিৰ উদগীৰণ হোৱাৰ উপক্ৰম হৈছে। এই কথা তেওঁলোকে গম নাপায়, কাৰণ তেখেত সকল একে ঠাইতে নাথাকে। মই কিন্তু আন ঠাইলৈ যাব নোৱাৰো, গুৱাহাটীৰ আমবাৰীতে থাকো।

আজি Civil defence ক'ত আছে? এজন দুৰ্বল মানুহক পুলিছৰ পৰা আনিছে, যিজন মানুহৰ নিজে নিজে ঠিয় হ'বৰ কাৰণে শক্তি নাই। যিজন মানুহে নিজে নিজকেই defence কৰিব নোৱাৰিব। কিছুমান মানুহে কিন্তু দিনে ৰাতিয়ে ওপৰলৈ টোপ মৰা দেখিছে। কিন্তু তাৰ দ্বাৰা হ'ব কি? আৰু ভিতৰখন সোমাই চালে দেখিব তাত একো নাই।

আমাৰ ইয়াত Black out কৰে। Black out কৰে কেনেকৈ—main switch বন্ধ কৰি। তাৰ ফলত ভিতৰতে ইজনে সিজনৰ গাত খুন্দা-খুন্দি খাইছে। এইটো হেনো 'এলাৰ্ম' চিগনেল দিছে। এইটো কৰা হৈছে ১৫ পৰা ১৯ মিনিটলৈকে। আমি কিন্তু তাৰ কম পোৱা নাই।

*speech not corrected

কংগ্ৰেছী সকলে পাইছে যদি আমি কব নোৱাৰো। এইবিলাক কিহৰ চিগনেল দিছে—এইবিলাক যদি সঁচাকৈয়ে যুদ্ধৰ কাৰণে দিছে তেন্তে তাক ভালদৰে দিব লাগে যাতে বাইজ্জে এই চিগনেলৰ কথা ভালদৰে বুজি উঠে আৰু নিজকে সজাগ কৰি ৰাখিব পাৰে। যদি কেৱল কাগজৰ গদাযুদ্ধৰ আখৰা দিছে তেন্তে আমাৰ কবলগীয়া একো নাই। এদিন গুৱাহাটীত গুলিব পৰা লাইট নজলিল—এইটো বিশ্বদেৱ শৰ্মাৰ কৃতিত্ব। তেখেতৰ অনুৰোধতেই কৰিছে নেকি আমি কব নোৱাৰো। ইয়াৰ পৰা যোগান মন্ত্ৰী মাৰি গৈছে। কিন্তু মাৰিব নোৱাৰিব। শ্ৰীগোবিন্দ কলিতাই তেখেতৰ কৃতিত্বৰ কথা ঠাৰে ঠিয়াৰে কৈ যাব। মই খাদ্যৰ কথা নকওঁ। ব্যৱসায়ীসকলে কি কৰিছে? বস্ত্ৰৰ আজি যি ধৰণেৰে দাম বাঢ়ি গৈছে তালৈ চাই মানুহে যুদ্ধ চলিয়েই আছে। কিন্তু আমি যুদ্ধ লগা কতো দেখা নাই। বস্ত্ৰৰ দাম বাঢ়িছে কি কাৰণত? সকলোবিলাক বস্ত্ৰ ব্যৱসায়ী সকলে গুদামত ভৰাই আটক কৰি ৰাখিছে। গুৱাহাটীৰ এজন ব্যৱসায়ীৰ গুদামত ২৫ লাখ টকাৰ বনস্পতি ঘিউ আছে।

দাইল নাই বুলি কৈছে। কিন্তু গুৱাহাটীত যি দাইল আছে আৰু গোটেই অসমৰ দুমাহ চলিব। গুদামত দাইল আছে নাই মাত্ৰ বজাৰত অন্ততঃ যুদ্ধ যি কৰে কৰিব। আপোনালোকে যুদ্ধ কৰিব নেলাগে। আমিও কৰিব নেলাগে। কেৱল আপোনালোক যাব গাড়ী মটৰ লৈ। আমি বাক খোজ কাঢ়িয়েই যাম। তাত থকা মানুহখিনিক লাগে পিছতেই আনিব। কিন্তু Refugee ৰ কাৰণে truck অনাটো বন্ধ কৰিব লাগে। আমাৰ যুদ্ধকালীন অৱস্থা আছেই। বাইহাটা চাৰিআলিৰ দৰে জেগা য'ত দিনে-ৰাতিয়ে বজাৰ চলে তেনেকুৱা জেগাতো অলপমান নিমখ পাবলৈ নাই। একবস্তা নিমখ আনি এজন মাৰোৱাবীয়ে যেনেকৈহে দিলে যেন জগন্নাথৰ প্ৰসাদহে বিতৰণ কৰিছে।

These are real facts. Therefore, you must see the writings on the wall—both sides.

*Speech not corrected

মানুহক ভিতৰত অশান্তিত ৰাখি বৰ্ডাৰ বন্ধা কৰিব লাগে বুলি চিঞৰি থাকিলে নহ'ব। ভিতৰখন চাওঁক। এই যিনি কৈ মই motion টো আগবঢ়ালো।

Shri Debeswar Sarmah : Mr. Speaker, Sir, I will not take much time of the House. The whole situation is confusing to my mind. It is not only confusing to my mind alone, but I find the same trend of thinking is amongst the minds of my friends-educated, uneducated, village people, town people everywhere everybody is in confusion. Let us start with our Prime Minister. The Prime Minister in her statement stated that there was danger from across the border—from our eastern frontier. I do not want to provoke war, but we want to defend our territory and sovereignty. But if anybody analyses the action of the Government of India, one will find unmistakably that very little action has been commenced or has been executed anywhere towards protection. When I talk of protection, I do not talk of military action or how they are going to defend. But as regards eastern frontier, it is blazing at the moment—as one of our friends has just said we are sitting on the volcanoes. But what has been done to defend the frontier? As regards railways, there was suspension for quite a good number of days. Whenever or on any day, there is shortage of aeroplanes, the flights to Assam are cancelled and not to Agra, Hyderabad and other places. Then again, you will find today the Prime Minister makes one statement

and after a few days there is modification. Our Defence Minister speaks on one tone today and there after he will contradict himself. The statements of our Chief Minister whom I consider as a helpless person and who deserves pity, are not such as to encourage the feelings and self-assurance in the people of our State. As I said I cannot criticise or comment upon the military action, we should not criticise them, because that will help the enemy only.

As regards Civil Defence, I do not know what has been done on this direction? Suppose, some bombers come and bombs are dropped, what measures have been taken to protect the civil population? I am touching only some points, because other members also want to speak. As regards civil defence, not a single trench has been cut nor any protection measures is really undertaking. To my knowledge, in recent times no measures have been taken neither at Dibrugarh nor at Golaghat nor at Jorhat to enable people there to defend themselves and defend their territory, sovereignty and integrity. The climate which is of utmost importance for this purpose is also not created. What is the moral of the people now? The other day, I met a friend who recently went to Tura during the Pujas. The Pakistan side of Garo Hills was practically evacuated by our own people and it has been occupied by people coming from Bangladesh. All sorts of people are coming there. My friends one policeman and another civilian lawyer, both of them went

there. They found Tura itself was more under the control of Mukti Bahini than our police. On one occasion, the S.P. was asked to show his card. Does it enhance the moral? My friends said that about 1,12,000 refugees had been scattered there and out of them about 40,000 were released from the camp by our people. I hope our Chief Minister will reply to it. My information is of course from Police Bazar, Pan Bazar or Chawk Bazar, of Joahat, but the Government should give the correct information so that morale of the people may be built up. Is it a fact that about 40,000 refugees were released from the camps to their relatives and friends in Assam? What type of people they were? I do not believe that refugees are going to return to Bangla Desh. I doubt, all of them or majority of them will never go back- India will lose in both ways. I am sorry I shall not be living to see it. Who are the people taking charge of Tura at the present moment? What is this? How the morale of civilian people can be improved? The other day, members might have read in newspapers that one O.N.G.C. Officer was beaten up. After two or three days when the Chief Minister went to Sibsagar, there was representation before him. We again hear that another Officer in the Brahmaputra Commission was assaulted. This is bad. But why does it happen? The cause is deep rooted. There is frustration. Because educated or uneducated youngmen finding noway out sometimes have to succumb to certain conditions of things.

I believe the Chief Minister has realised the gravity of the situation. But unfortunately after 3 or 4 days, one Shri Gupta was assaulted again. Who is responsible for it. The Chief Minister, and all other members are responsible for it. Why our educated people are starving in their own place? How the people of inferior quality are coming here? Some of the relatives or friends help them to come here. If this is the state of affairs, why the young people of Nazira will not beat Mr. Bahal?

It is a bad thing, it spreads and God knows where it will lead us to. I am raising this point because when war is in the offing this is the position of law and order in our State. Are these good symptoms for the civil defence of the country? I submit law and order has to be strengthened but the police with the 'danda' alone cannot maintain it. The civilian population has to be fed and looked after. There is scarcity of everything. Sir, the Chief Minister was pleased to make a statement. I am afraid he could not make a better statement. But does it contain anything? It is a lulleby. Let him not give away State secret, or military secret. But has he been able to say that they have arranged wagons for dal and other things? Have they taken steps to bring baby food which is scarce? If you pay black-market price you get everything. When there is scarcity, let us share the scarcity, But if you pay Rs. 30/- you get

a tin of Nespray which is a good baby food or Amul. When you pay one and a half times the price, you get everything. Similarly if you pay higher price you get Dalda. Is this the preparation for a war which is at hand? Is this the way that you are going to raise the morale of the people to face the enemy at our door? This is not the way. Therefore, I would submit that this motion is very timely and the Government has shown a gracious gesture. But what I insist is that there should be proper arrangement for civil defence and there should be Home Guards. In the statement it is said that they are requisitioning 5,000 people. But what training has been given to them? Sir, the military will fight in the front but the rear will have to be maintained by the Home Guards but not much has been done. We may be silenced here by the replies from the Government because they are in possession of facts. They are either in possession of facts positively or negatively and therefore they can twist matters. But it is not a question of twisting matters or silencing us; it is a question of protection of the State and the civilian population. The people of Assam will unite and they can depend upon it. Of course, there are black sheep everywhere, in England, in Germany and other places. What is most injurious for the morale of the people, as Shri Dulal Barua said, is that an M.L.A. from Cachar has been implicated in it. I read it in some newspaper that an M.L.A. is involveed. Let the Chief Minister make a statement that no M.L.A. is in-

involved or if he is involved, he should be given exemplary punishment. In any other country if a man associates himself with such kind of activities he will be made to stand by a wall and shot. Read any book on last world war written by either Russians, Americans or anybody you will find that hundreds of people were killed like that. It is said that if you shot one saboteur in time you will not have to shoot 100 in future. The newspapers said that an M.L.A. was involved and the people discussed it in the shops, bazars, marriages and sadhs and every body was silent again. But there is a reaction to-day and it has been stated openly that some urgent message was sent from Shillong and in collusion with a senior officer the matter was hushed up. If such gossip goes on, moral of the people is lost. Let them tell the people the truth. If you conceal the truth, for God's sake conceal it cleverly and don't let it leak out because in that case the people will cease to believe you. Sir, this is the time when every body should be behind the Government, whether Central Government or State Government. May be there is a confusion, may be there is lapse on our part. But whatever happens we must all stand united behind the Central Government and State Government. We have right to criticise the Government but we will do it privately. The gossip is that an M.L.A. was involved and a senior officer from Shillong gave pressure not to divulge things. Afterall gossip is gossip but that was the trend of the gossip which is very injurious

for the morale of the people. If people do not have food to eat, people will take more and more to the food of gossip and both are dubly injurious. Inspite of the fact that our leaders have the absolute majority are very obliging to the Gods that be in Delhi. But I do not grudge. India is one and I belong to that school of thought which was pronounced by late lamented Bepin Chandra Paul that if India lives who dies? I believe in it. If the leaders of our people whom we have given unanimous support bow down in Delhi, let them have goods in return. Let them arrange wagons for bringing essential things. That is what we want and we will be solidly behind them whatever we may or may not say here. We are behind our Govt., in the matter of protection of the civilian population and preservation of the territorial integrity sovereignty. But our leaders should try to exert their influence on the central leaders so that we can get our necessities.

*Shri Promode Chandra Gogoi : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, যিটো বিষয়লৈ বিশ্বয়কৈ যিবিলাক অঞ্চলত পশ্চাৎঘাটি কাৰ্য্য হৈছে সেই বিলাকৰ গভীৰতা বেছি, এই কাৰণেই যে ভাৰতবৰ্ষ আৰু পাকিস্তানৰ মাজতে এটা যুদ্ধৰ সম্ভাৱনাই দেখা দিছে আৰু এইটো বিশেষ ভাবে লক্ষ্য কৰিবলগীয়া হৈছে যে যিমান বিলাক পশ্চাৎঘাটি কাৰ্য্য হৈছে সেই বিলাকৰ সম্বন্ধ ভাগেই মাত্ৰ এখন জিলাত হৈছে আৰু সেই জিলাখনৰ এটা নিৰ্দিষ্ট অঞ্চলতেই ঘটি আছে। যদিও মুখ্যমন্ত্ৰী ডৱৰীয়াই তেখেতৰ বক্তৃতাতে কৈছে যে চৰকাৰী পক্ষৰ পৰা এই সম্পৰ্কে যথাবিহীত ব্যৱস্থা লোৱা হৈছে;

*Speech not corrected

কিন্তু তাৰ পাছতো সামৰিক বাহিনীৰ ব্যৱস্থা থকা সত্ত্বেও সেই একে ঠাইতে কেনেকৈ এই পশ্চাৎঘাটী কাৰ্য্য চলি আছে? আৰু সেইটো নহলেও সেই অঞ্চলত আজিলৈকে পশ্চাৎঘাটী কাৰ্য্য যথেষ্ট পৰিমাণে নিয়ন্ত্ৰণাধীন হোৱা নাই; সেই কাৰণে আমাৰ প্ৰদেশৰ বিভিন্ন খণ্ডত এই পশ্চাৎঘাটী কাৰ্য্য বিলাক বিয়পিবলৈ আৰম্ভ কৰিছে। এইখিনিতে আমি এটা কথা লক্ষ্য কৰিব লাগিব যে যিখন জিলাত এই পশ্চাৎঘাটী কাৰ্য্য বিলাক হৈছে সেই জিলাখনত বহুতে নহলেও নেতৃস্থানীয় লোক জড়িত আছে বুলি আমি কাগজে পত্ৰে পাইছো।

যিদিনাখন আমাৰ বিধান সভাৰ সদস্য এজনে এই বিলাক কাৰ্য্যৰ লগত জড়িত থকা প্ৰশ্নৰ সম্পৰ্কত গুৱাহাটীত মুখ্যমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াক প্ৰশ্ন কৰোঁতে তেখেতে কৈছিল যে -

The following lines were spoken by him. 'Asked about the allegation of alleged involvement of a Congress M.L.A. in sabotage, he said that investigation into these charges were going on. Unless these charges were established, no one could be arrested.'

গতিকে তাৰ লগত জড়িত সম্পৰ্কে যিটো বাতৰি ওলাইছে সেই বাতৰি-টো মুখ্যমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই অস্বীকাৰ কৰা নাই। তেখেতে কৈছে যে প্ৰমাণ কৰিব নোৱাৰাৰ কাৰণেই গ্ৰেপ্তাৰ কৰিব পৰা নাই। অধ্যক্ষ ডাঙৰীয়া, মই এটা কথাই আপোনাৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিব খুজিছো। আগতে যিটো নিবাৰক নিবোধ আইন আছিল সেই মতে যিবিলাক বামপন্থী লোকক গ্ৰেপ্তাৰ কৰিছিল, সেইসকলক সন্দেহ কৰি গ্ৰেপ্তাৰ কৰা নাছিল নেকি? তেখেতসকলৰ বিৰুদ্ধে অভিযোগৰ প্ৰমাণ পাইহে গ্ৰেপ্তাৰ কৰিছিল নেকি? সেই সময়ত অনা অভিযোগ বিলাক চৰকাৰে প্ৰমাণ কৰিব পৰা নাই আৰু প্ৰায় বিলাক বিচাৰাধীন বন্দীয়েই High Court বা Supreme

*Speech not corrected

Court ত খালাচ পাইছে। গতিকে দেখা যায় কংগ্রেছী দলৰ প্ৰতি এটা দৃষ্টি-ভঙ্গী আৰু অন্যৰ ক্ষেত্ৰত বেলেগ দৃষ্টি-ভঙ্গী

অধ্যক্ষ মহোদয়, যিবিলাক প্ৰতিক্ৰিয়াশীল শক্তিয়ে পশ্চাৎঘাটি কাৰ্য কৰিছে আৰু বাৰ্জনৈতিক ভাবেও অপপ্ৰচাৰ কৰিছে জনসাধাৰণক বিচলিত কৰাৰ কাৰণে সেই লোকসকল দায়ী নহয়নে বা সিবিলাকক গ্ৰেপ্তাৰ কৰিব নালাগে নেকি? আমাৰ দেশৰ মুক্তি আন্দোলনৰ বিৰুদ্ধে নাইবা ভাৰত মোভিয়েত মৈত্ৰী সম্পৰ্কে অপপ্ৰচাৰ চলাইছে, সেইসকলক গ্ৰেপ্তাৰ কৰি দেশৰ নিৰাপত্তা ৰক্ষা কৰাৰ ভাৰ চৰকাৰৰ নহয়নে? সৰ্ব্ব ভাৰতীয় চুক্তিৰ বিপক্ষে প্ৰচাৰ কাৰ্য্য চলোৱা এই পশ্চাৎঘাটি কাৰ্য্যত লিপ্ত থকা লোক সকলক শাস্তি দিয়াৰ কি ব্যৱস্থা চৰকাৰে লৈছে।

আমাৰ অভিজ্ঞতাৰ পৰা কৈছো যে ১৯৪৭ চনৰ স্বাধীনতাৰ পিচৰে পৰাই আমাৰ স্বাধীনতা বিপন্ন কৰিবলৈ সাম্প্ৰদায়িক সংঘৰ্ষ হৈছিল, গণতন্ত্ৰক বিপন্ন কৰিবলৈ অপপ্ৰচাৰ চলাইছিল। কিন্তু আজি স্বাধীনতাৰ সাৰ্বভৌমত্ব ৰক্ষা কৰিবলৈ যি চুক্তি কৰিলে সেই চুক্তিৰো বিপক্ষে অপপ্ৰচাৰ চলাইছে।

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, এই প্ৰতিক্ৰিয়াশীল শক্তিয়ে অপপ্ৰচাৰ চলাই জন-সাধাৰণক বিভ্ৰান্ত কৰিবলৈ ধৰিছে অথচ এই প্ৰতিক্ৰিয়াশীল শক্তিসমূহক শাস্তি দিবলৈ কোনো ব্যৱস্থা আমাৰ চৰকাৰে কৰা নাই। এই সম্পৰ্কে আমাৰ সকলো সজাগ থকা দৰকাৰ। বৰ্তমান সময়ত যিহেতু আমাৰ দুয়োখন দেশৰ সম্পৰ্ক বেয়াৰ ফালে গৈছে; গতিকে সকলো সজাগ থকা দৰকাৰ, আৰু চৰকাৰৰ ফালৰ পৰাও ব্যৱস্থা লোৱা দৰকাৰ। কিন্তু যি-খিনি ব্যৱস্থা লোৱা দৰকাৰ সেইখিনি ব্যৱস্থা লোৱা হোৱা নাই, ফলত সেই বিলাকেই দেশত অশান্তিৰ সৃষ্টি কৰিছে।

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, আজি আমাৰ প্ৰদেশৰ সবহ ভাগ ঠাইতেই কেবা-চিন তেল পাবলৈ নাই। অসমৰ সবহ ভাগ তেল যদিও ইয়াতেই হয় তথাপি অসমত কেবাচিন পাবলৈ নাই। অন্য প্ৰদেশৰ লগত যোগাযোগ ব্যৱস্থাও বিচ্ছিন্ন হোৱা নাই অথচ কেবাচিন তেল পাবলৈ নেহোৱা হৈছে।

*Speech not corrected

চোৰাং বেপাৰী সকলে পশ্চাৎঘাটি সকলৰ লগত লগহৈ বস্ত্ৰৰ দাম বঢ়াই দিছে কিন্তু চৰকাৰে ইয়াৰ কোনো ব্যৱস্থা লোৱা নাই। নিমখৰ দাম ২৫ পইচাৰ পৰা ৩৫ পইচা কৰিছে। গতিকে চোৰাং বেপাৰী সকলক এই সুযোগ দিব নালাগে। তেতিয়াহে দেশৰ নিৰাপত্তা ৰক্ষা পৰিব। গতিকে অতি সোনকালে নিৰাপত্তা ব্যৱস্থা শক্তিশালী কৰিবলৈ মই চৰকাৰক দাবী জনালো। তেতিয়াহে বস্ত্ৰৰ অনাটন অৱস্থাৰ ওপৰ পৰিব।

উপাধ্যক্ষ ডাঙৰীয়া, পুনৰ মই চৰকাৰক অনুৰোধ কৰিছো যে, এহাতে যেনেকৈ পশ্চাৎঘাটি কাৰ্য্যৰ বিৰুদ্ধে প্ৰশাসনীয় ব্যৱস্থা লব লাগিব আৰু যিবিলাক প্ৰতিক্ৰিয়াশীল লোকে আমাৰ জনসাধাৰণৰ মাজত বিভেদৰ সৃষ্টি কৰিছে তেওঁলোকৰ প্ৰতি সজাগ দৃষ্টি দিব লাগিব। আমাৰ মাজত যাতে চোৰাং বেপাৰীৰ কাম কৰি নাটনিৰ সৃষ্টি কৰিব নোৱাৰে তাৰ বাবেও চোকা দৃষ্টি দিব বুলি চৰকাৰক অনুৰোধ কৰিলো।

Shri Atul Chandra Goswami : উপাধ্যক্ষ মহোদয়, পূৰ্ববৰ্ত্তী বক্তাসকলে ইতিমধ্যে অসমত যি পৰিস্থিতিৰ সৃষ্টি হৈছে সেই সমন্ধে বিশেষ ভাবে কৈছে। আজি সচাকৈয়ে নিৰাপত্তা, সূক্ষ্মতা আমাৰ অসমত আছে নাই সন্দেহ। ২৮ বাৰ একেখন জিলাতে Sabotage হৈছে। কেইখনমান ৰেলগাড়ী বগবাই দিয়া হৈছে। তাৰ পাছত সেই অঞ্চলৰে এজন মাননীয় সদস্যৰ তাত যোগাযোগ আছে বুলি প্ৰচাৰ হৈছে কিন্তু এই ক্ষেত্ৰত অসম চৰকাৰে মৌনতা অৱলম্বন কৰিছে কিয় মই বুজি পোৱা নাই। চৰকাৰৰ মৌনতাৰ কাৰণে কেইবাজনো সদস্যৰ প্ৰতি সন্দেহজনক বাতৰি প্ৰচাৰ হৈছে। নিৰপৰাধি সংখ্যালঘু সম্প্ৰদায়ৰ ওপৰত গাৱে ভূঞা মানুহৰ সন্দেহ হৈছে আনকি কংগ্ৰেছ পাৰ্টিৰ সদস্যৰ ওপৰতো সন্দেহ হৈছে। হয়তো ভোটৰ আশাত সেইজনা সদস্যক জোকাবলৈ বিচৰা নাই। নহলে ১৯৭২ চনত তেওঁ লোকৰ বিপদ ঘটিব পাৰে। কাৰণ বিশেষ সংখ্যক ভোটাৰ ওপৰত অসমৰ কংগ্ৰেছ চৰকাৰ টিকি থাকিব লাগিব। যদি সেয়ে হয় তেন্তে আমাৰ দেশৰ অৱস্থা কি হব? আমাৰ দল, আমাৰ চৰকাৰতকৈ দেশ বহুত ডাঙৰ। ইয়াৰ পৱিত্ৰ ভূমি ৰক্ষাৰ কাৰণে দল, জাতি ধৰ্ম নিৰ্বিশেষে আমি সকলোৱে

আত্মাহুতি দিব লাগিব আৰু চৰকাৰে সেই ক্ষেত্ৰত অনুপ্ৰেৰণা যোগাব লাগিব। আজি আমাৰ ডাঙৰ সমস্যা হৈছে বাংলাদেশৰ সমস্যা, কিয়নো এতিয়ালৈকে আমাৰ দেশলৈ কিমান বিকিউজি আহিল তাৰ সঠিক হিচাব আমাৰ চৰকাৰৰ হাতত নাই। ১০ দিনমান আগতে নীলবাগনৰ ওচৰত থকা শৰনাৰ্থী শিবিৰত আমাৰে এজন মন্ত্ৰীৰ পৃষ্ঠপোষকতাত গঢ়ি উঠা Elbert Club ৰ ৪ জন লৰাই বাতি সোমাই অত্যাচাৰ কৰিছিল আৰু এজন পুলিছ সহ তেওঁলোকক মোৰাজাবৰ খানালৈ লৈ গ'ল। অথচ ৩৪ ঘণ্টাৰ পাৰ্চতেই তেওঁলোকক জামিনত খালাচ দিয়া হ'ল। সেই অঞ্চলত থকা সংখ্যালঘু সম্প্ৰদায় আৰু সংখ্যাগৰিষ্ঠ লোক সকলৰ মাজত সন্ত্ৰাসৰ সৃষ্টি হৈছে। গতিকে মন্ত্ৰীৰ পৃষ্ঠপোষকতাত গঢ়ি উঠা এই Elbert Club ৰ বিষয়টোৰ ওপৰত অনুমান কৰিব লাগে। দ্বিতীয়তে, যেতিয়ালৈকে আমাৰ ভিতৰৰ মানুহক সন্তুষ্ট ৰাখিব নোৱাৰো তেতিয়ালৈকে আমি বৰ্তমানৰ সংকট অৱস্থাত আগবাঢ়িব নোৱাৰো। আমাৰ যিবিলাক খিজঞ্জীয়া মানুহ, তেওঁলোকৰ মাজত আমাৰ বন্ধু গগৈদেৱে কোৱাৰ দৰে অসন্তোষৰ সৃষ্টি হৈছে। আমাৰ দেশৰ খাদ্য সামগ্ৰী বাংলা দেশৰ বিকিউজিক খুৱাওতেই শেষ হৈছে, বৰ্তমানৰ খাদ্য হাহাঁকাৰৰ সৃষ্টি কৰিছে আৰু এইদৰেই আমাৰ দেশৰ মানুহৰ মাজত এটা অস্থিৰতাই দেখা দিছে। তেওঁলোকে ভাবিছে এই বিকিউজি সকলে সুন্দৰকৈ খাব আৰু আমাৰ দেশৰ মানুহে খাবলৈ নাপাই মৰিব। নগাওঁ জিলাত আজি ১ মাহ ধৰি কোনো সন্তীয় দোকানত চেনি নাই, কেবাচিন তেল নাই। ১ লিটাৰ কেবাচিন তেল ৭০।৭২ পইচাত পাবৰ বাবে ৰাতিপুৱা ৬-৩ বজাৰ পৰা সন্ধ্যা ৬ বজালৈ তেল ডিপোত লাইন কৰিব লাগে। আৰু তেল নাপালে ৩ টকা লিটাৰত খুলাখুলি ভাৱে কিনিব লাগে। গতিকে মানুহৰ ধৈৰ্য্যৰ সীমা শেষ হৈ আহিছে। মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে কৈছে হোমৰ্গাডৰ ব্যৱস্থা কৰা হৈছে। অৱশ্যে সকলো ঠাইতে হোমৰ্গাড দেখা নাই। আজি যদি অসমতে সংঘৰ্ষ লাগে তেতিয়াহলে অসমৰ বহু ঠাইত দলং ভাঙিব বহুত ঠাইত Sabotage হব। কামৰূপ, নগাওঁ জিলাতো হব কিন্তু তাৰ কাৰণে সঠিক হোৱা আমি দেখা নাই। সেইকাৰণে মই চৰকাৰক অনুৰোধ কৰো যে, অকল কাছাৰ বৰ্ডাৰতে নহয়, কামৰূপ, নগাওঁ, শিৱসাগৰ আদিতো অসামৰিক প্ৰতিৰক্ষা বাহিনী

ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। নহলে সেইবোৰ ঠাইতো Sabotage হোৱাৰে সম্ভাৱনা আছে। আৰু এই প্ৰস্তুতিৰ বাহিৰেও যেন চৰকাৰে গাৱেভূঞা ভি.ডি.পি, পাৰ্টি, হোমগাৰ্ড আদি সংগঠন কৰি যাতে আমাৰ কোনো বস্তুৰ অনাটন হ'ব নোৱাৰে, এটা সম্প্ৰদায়ৰ বিৰুদ্ধে আন এক সম্প্ৰদায় ঠিয় হ'ব নোৱাৰে তাৰ কাৰণে সকলো ৰাজনৈতিক দলৰ সহযোগীতাত জিলাই জিলাই একোখন নাগৰিক কমিটি কৰি দিব লাগে। এই সমিতিত D.C ক লোৱাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। পাকিস্তানী গুপ্তচৰৰ নামত যাতে এজনো ভাৰতীয় নাগৰিকৰ ওপৰত অত্যাচাৰ কৰিব নোৱাৰে তাৰ বাবে ভীক্ষু দৃষ্টি ৰাখিব বুলি চৰকাৰক অনুৰোধ কৰিলো।

Mr. Deputy Speaker : A request to the hon. Members. I have been faced with too many names of Hon'ble Members desirous of taking part. I wish that all should take part but I would request them to conclude their speech within 5 minutes.

Shri Sailen Medhi : উপাধ্যক্ষ মহোদয়, আজি আমাৰ দেশৰ পৰিস্থিতি, দেশৰ নিৰাপত্তা এটা বিপদজনক পৰিস্থিতিৰ সন্মুখীন হৈছে। আজি দেখা গৈছে যে, আমাৰ দেশ প্ৰায় ভাৰতবৰ্ষই যুদ্ধৰ সন্মুখীন হৈছে। আৰু এই বৰ্তমানৰ অৱস্থাত আমি দেখিছো যে, আমাৰ বিভিন্ন ঠাইত বশেষকৈ সীমান্তবৰ্তী জিলাত পশ্চাদঘাতি কাৰ্য্য আৰু সম্ভাৱন কাৰ্য্য দেখিবলৈ পাইছো। এই পশ্চাদঘাতি কাৰ্য্যতে সীমাবদ্ধ হৈ থকা নাই ইয়াবোপৰি আমাৰ দেশৰ খাদ্য ভেজাল কৰিছে, নাটনি আৰু কৃত্ৰিম অনাটনৰ সৃষ্টি কৰিছে। সাম্প্ৰদায়িক অশান্তিৰ আৰু হিংসাত্মক কাৰ্য্যও আমাৰ দেশৰ চাৰিওফালে বিয়পি পৰিছে।

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, আপোনাৰ নিজৰ জিলাতেই তেনে পশ্চাদঘাতি কাৰ্য্য কেইটামান দেখাৰ সৌভাগ্য মোৰ হৈছিল। মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ে কোৱাৰ নিচিনা ই বৰ গুৰুত্বপূৰ্ণ অৱস্থাৰ সৃষ্টি কৰিছে। সাধাৰণ মানুহৰ দ্বাৰা এই কাম হ'ব নোৱাৰে। ইয়াতে প্ৰশিক্ষণ লৈ কাৰ্য্য কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে।

এই অৱস্থা দেখি যি সন্তোষৰ সৃষ্টি হৈছে সেইকথা কেইবা গৰাকীও সদস্যই ব্যক্ত কৰিছে।

এই প্ৰসঙ্গত কাছাৰ জিলাৰ কথাই বিশেষকৈ উঠিছে। ইয়াত দুটা দল গঠিত হৈছে। এটা হৈছে কেন্দ্ৰীয় মন্ত্ৰী মহোদয় হক চৌধুৰীৰ আৰু আনটো হৈছে গড়কাপ্তানি মন্ত্ৰী শ্ৰীআলতাফ হুচেইন মজুমদাৰৰ। হকচৌধুৰীৰ দলে হুচেইনৰ বিপক্ষে আৰু হুচেইনৰ দলে হকচৌধুৰীৰ বিপক্ষে অপপ্ৰচাৰ চলাইছে। এনেকুৱা এটা পৰিস্থিতিত যদি আমাৰ নেতাসকলে ৰাজনৈতিক খেলা বুলি ধৰি লয় তেন্তে ইয়াতকৈ দুখৰ আৰু লাজৰ কথা আন একো হ'ব নোৱাৰে।

ইয়াৰ বাহিৰেও আমাৰ ইয়াত আৰু এটা গুৰুত্বপূৰ্ণ পৰিস্থিতিৰ সৃষ্টি হৈছে। সেইটো হৈছে খাদ্যৰ অভাব। এই বিষয়ত চৰকাৰৰ কোনো হাত নাই। চেনিৰ কিলো দহটাকৈ বিক্ৰী কৰিলেও চৰকাৰে একো কৰিব নোৱাৰে। গুৱাহাটী ফাৰ্চী বজাৰৰ দুজন ব্যৱসায়ীক Internal Security Act ধৰা হৈছে। এজনক জামিনত দিয়া হৈছে আৰু আনজনক দিয়া নাই। গুৱাহাটী ৰিফাইনেৰীৰ তেলৰ যি দুৰ্ভাগ্যজনক অৱস্থা সেইটো কৰলৈ দুখ লগা। পঢ়া শুনা কৰা ল'ৰা-ছোৱালীয়ে চাকি জ্বলাই পঢ়া শুনা কৰিবলৈ তেল নাপায়।

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, গাৰ্ভত আজি যি অৱস্থা হৈছে তেলৰ অভাব, চেনিৰ অভাব আৰু খাদ্যৰ অভাব, সেই অৱস্থা নিজ চকুৰে দেখিলে দুখ লাগে। গুৱাহাটীত Chamber of Commerce এ Permit দিলেহে চেনি পোৱা যায়। সাম্প্ৰদায়িক অশান্তিৰ কথাও কোৱা হৈছে। সাম্প্ৰদায়িক অশান্তিৰ বাবে যুদ্ধৰ প্ৰস্তুতি পাব পৰা নাই।

(সময়ৰ সঙ্কেত)

মানুহৰ মনত আজি সন্তোষৰ সৃষ্টি হৈছে। যুদ্ধ সঁচানে মিছা? নে টেক্স বঢ়াবৰ কাৰণে যুদ্ধ? যদি সঁচাই যুদ্ধ হয় তেন্তে যুদ্ধৰ প্ৰস্তুতি ক'ত? এই সকলোবোৰ পৰিস্থিতিৰ মাজত আমাৰ শাসনত অধিস্থিত চৰকাৰে যি ভাবে প্ৰস্তুতি চলাব লাগিছিল সেইভাবে চলাব পৰা নাই।

সেয়েহে উপাধ্যক্ষ মহোদয়, মই আজি মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ক অনুৰোধ কৰোঁ

যে সাম্প্রদায়িক অশান্তি দূৰ কৰাৰ ক্ষেত্ৰত কঠোৰ হাতে ব্যৱস্থা লয়। ইয়াকে কৈ মোৰ বক্তব্যৰ সামৰনি মাৰিলো।

M. Shamsul Huhda : উপাধ্যক্ষ মহোদয়, আজি ৰাজ্যত যি পৰিস্থিতিৰ সৃষ্টি হৈছে সেই পৰিস্থিতি বহন কৰাত চৰকাৰ সামগ্ৰীক ভাবে ব্যৰ্থ হৈছে। আজি সীমান্তত যি পশ্চাদঘাটীৰ বাস হৈছে দেখা যায় সেই বাস এটা এটাকৈ নিয়ন্ত্ৰিত ভাবে ঘাটী গৈছে। অৰ্থাৎ, এই চৰকাৰে কোনো ব্যৱস্থা লব পৰা নাই। চৰকাৰৰ যি Spy সি সম্পূৰ্ণ ব্যৰ্থ হৈছে। চৰকাৰৰ ভিজিলেঞ্চ বাহিনী ব্যৰ্থ হৈছে। আজি আমি মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ক সুধিব খোজো যে আমি সীমান্তত যি পশ্চাদঘাটী কাম হৈছে সেই কামত জনসাধাৰণৰ সংখ্যা বেছিহে নীমান্তৰ সিপাৰৰ পৰা পশ্চাদঘাটী কাম কৰিবলৈ অহা লোকৰ সংখ্যা বেছি?

আজি সেই অঞ্চলত চৰকাৰৰ Vigilance বাহিনীৰ শক্তি বেছি নে তাত শত্ৰু পক্ষৰ শক্তি বেছি? যদি তাত চৰকাৰৰ শক্তি বেছি হয় তেনে হলে কেনেকৈ আজি তাত পশ্চাদঘাটী কাম চলি আছে? আজি মানুহৰ মাজত সন্দেহ হৈছে যে বৰ্তমানে তাত চৰকাৰ আছে নে নাই, নে সামগ্ৰীক ভাৱে পশ্চাদঘাটী কাম বন্ধ কৰাত চৰকাৰ ব্যৰ্থ হৈছে? আজি বাংলাদেশৰ সমস্যাকে কেন্দ্ৰ কৰি আমি নিজে যুদ্ধ নকৰিলেও আমি আক্ৰমণৰ সন্মুখীন হবলগা হৈছে। আজি সামগ্ৰীক ভাৱে জাতিয়ে উপলব্ধি কৰিছে আৰু মইও কৈছো আমাৰ জাতিক প্ৰতিৰক্ষা কৰিবলৈ প্ৰস্তুতি বিন্দু মাত্ৰও দেখা নাই। আজি Home Guard, C.R.P, N.C.C. আদিৰ কথাই কওক কতো প্ৰতিৰক্ষাৰ কোনো ব্যৱস্থা আজিলৈকে হোৱা নাই। যদি বাংলাদেশৰ সমস্যাক কেন্দ্ৰ কৰি যুদ্ধৰ সন্মুখীন হব লগা হয় তেন্তে অতি সোনকালে প্ৰতিৰক্ষাৰ বাবে কাৰ্য্যকৰী ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰা উচিত। তাৰ বাবে শক্তিশালী Civil defence আৰু গণ প্ৰতিৰোধ কমিটি গঠন কৰা উচিত। যদি কংগ্ৰেছ দলে ভাৱে যে তেওঁলোকহে দেশপ্ৰেমিক আন ডেকা সকল International Communist তেনেহলে সেইটো ভুল কৰা হব। সেই কাৰণে সকলো দলৰ সহযোগিতাত Civil Defence আৰু People's Resistance কমিটি গঠন কৰিব লাগে। আজি আমাৰ দেশৰ নিৰাপত্তা আৰু প্ৰতিৰক্ষাৰ খাতিৰত এটা কথা কব লগা হৈছে যে কংগ্ৰেছ দলৰ

মানুহে আজি দেশৰ নিৰাপত্তাৰ ক্ষেত্ৰত এটা প্ৰতিকূল অৱস্থাৰ সৃষ্টি কৰিছে। আজি কংগ্ৰেছ দলৰ মানুহে কৈ কৈছে। বিপ্লৱী কমিউনিষ্ট পাৰ্টীক ভোট দিলে শ্বেখ মুজিবৰে ডেকামকলক যেনে ভাবে ধ্বংস কৰিছে। ঠিক তেনেকৈ বিপ্লৱী কমিউনিষ্ট পাৰ্টীয়ে ধ্বংস কৰিব। গতিকে বিপ্লৱী কমিউনিষ্ট পাৰ্টীক ভোট নিদিবা। ইয়াৰ ফলত এহাতে তেওঁলোকে কমিউনিষ্টৰ বিৰুদ্ধে সংগ্ৰাম কৰিছে আৰু জনসাধাৰণক যাহাযাক ভাল পাব লাগে আৰু শ্বেখ মুজিবৰক গৰিহণা দিব লাগে বুলি কৈছে। কংগ্ৰেছ দলে আজি দেখা যায় বাংলা দেগৰ যুদ্ধৰ বিষয়ত শ্বেখ মুজিবৰ প্ৰতি ঘৃণা জগাইছে আৰু যাহাযাব প্ৰতি অনুকম্পা, অনুগত্য জনাইছে। এই সম্পৰ্কত মুখ্যমন্ত্ৰীক মই ব্যক্তিগত ভাৱে লগ পাই একাধিকবাৰ কৈছো আপুনি কংগ্ৰেছ দলৰ ভিতৰত দুৱাৰ বন্ধ কৰিলৈ এটা আলোচনাৰ যোগেদি ৰাজনৈতিক নেতা সকলক সচেতন কৰি দিয়ক। আজি দেশত এতিয়াও যুদ্ধ হোৱা নাই, কিন্তু চোৱাৰ কাৰ-বাৰী মজুতদাৰ সকলে যুদ্ধ হব ইয়াৰ সুযোগ লৈ আজি দেশত কৃত্ৰিম অনাটনৰ সৃষ্টি কৰিছে। মজুতদাৰ বিলাকে বস্ত্ৰৰ মূল্য বৃদ্ধি কৰি জনসাধাৰণৰ মাজত অভাৱৰ সৃষ্টি কৰিছে অথচ তাৰ প্ৰতি চৰকাৰে কোনো ব্যৱস্থা লোৱা নাই বা শক্তি প্ৰয়োগ কৰিব পাৰা নাই। এই চোৰাং কাৰবাৰ প্ৰতিৰোধ কৰাৰ ক্ষেত্ৰত চৰকাৰ ব্যৰ্থ হৈছে। আজি চৰকাৰে পশ্চাদঘাটী কামতে বোলক, বস্ত্ৰৰ মূল্য বৃদ্ধিতে বোলক, কৃত্ৰিম অনাটনৰ ক্ষেত্ৰতে বোলক, তাক প্ৰতিৰোধ কৰাত চৰকাৰ সামগ্ৰীক ভাৱে ব্যৰ্থ হৈছে।

*Rani Manjula Devi : Mr Deputy Speaker, Sir, when there loud exclamation and emotional outbursts about Bangla Desh from Govt. of India a question arose to my mind how India would be benefitted by this. When Bangla Desh will gain independence whether it will be friendly to us. Who will feed this 12 million refugees who have crossed over to the soil of India from East

*Speech not corrected

Pakistan? These doubts and apprehension arose in my mind. Of course- the question of humanitarian feelings were the criterion, which was shown to the people of Bangla Desh. Very recently I lead a delegation to Norway and on the way I was invited to a Thirty Nation Assembly and there during the debate the question of India and Pakistan arose and there I was compelled to stand on my feet and said that it is the heritage of India to help others specially those who have come for shelter in India. I told them frankly that India has no other intention except to help who have come on the soil of India. It is the humanitarian feeling which is our rich heritage compelled us to respond to the millions of Bangla Desh people. Again Sir, in an Assembly where 60 countries were represented we had discussion with various people and there was high regard and great respect for the restrained we have shown while we are shouldering the great burden of the refugees. I told them there were various kinds of helps came from different countries rather a sort of aid to help India is a temporary phase and the main thing will be if the United Nations and big powers take the responsibility of the refugees who have come from Bangla Desh.

It is an aggression to the soil of India by Pakistan in the form of refugees. In the name of refugees so many

*Speech not corrected

Pakistanis have come to sabotage and disrupt the supply of essential commodities. Sir, I am sure Assam is the Victim of the great confusion created by the Govt. of India.

What Assam can do ? She is merely a victim of circumstances. (The bell rang.....) Sir, please give me little more time, because I have just returned not only from these foreign countries but I held various discussions with the Action Committee of the Bangla Desh in London. They sent messages to our Prime Minister conveying their admiration, thanks and gratefulness, but at the same time their anger because India would not recognise Bangla Desh. I told them how India will recognise Bangla Desh. Bangla Desh is proclaimed on the soil of Bangla Desh. Their view was that if India would recognise, the other countries of the world would follow suit and heir be will no hesitation. These are matters for big leaders and politicians to decide but we are the poor victims from Assam, Bengal and Meghalaya, who have suffered. The border villages of our own nationality are suffering for want of food, because we have to supply food and rations to the evacuees from Bangla Desh who are spread all over the country. I fail to understand why they are allowed access on the soil of India except a few miles. I suggested also, Sir, that about 3 or 4 miles corridor should be created on the border and none of them should

*Speech not corrected

have access to the interior of Assam, Meghalaya or any other part of our country. Now so many are scattered that all sorts of happenings are created disrupting our communal harmony and creating great danger to our secularism which is the ideal of India. Sir, I would like to tell one thing that the rising of prices should be immediately curbed and measures for supply of essential commodities should be immediately resumed by the Central Government, because it is their creation. It is their creation that has created a serious situation in our State. Recently the Government of Norway have promised to send shiploads of dry fish, which contain all the proteins for the children, old and infirm people among the evacuees, as our Chief Minister has stated in his statement, who are suffering from malnutrition. These shiploads of dry-fish would be the answer to this problem. I had talks with the Minister at the Centre Shri Khadilkar, Minister for Relief and Rehabilitation. He highly appreciated this. Letters are already written and the supplies will be coming soon to help India to feed these people and relieve to some extent the burden on India. Sir, I would request our Government to approach the Central Government again and again for getting the supply of these essential commodities to this State.

*Shri Soneswar Bora : উপা্যক মহোদয়, এই অসম বিধান সভাৰ যোৱা বৈঠকত এটা প্ৰস্তাৱত একমত হৈছিলো আৰু তেনেকৈ অসম বিধান সভাৰ নিচিনাকৈ ভাৰতবৰ্ষৰ বহুতো সভাই সৰ্বসন্মতি ক্ৰমে প্ৰস্তাব পাছ

*Speech not corrected

কৰিছিল যে ভাৰত চৰকাৰে বাংলা দেশক স্বীকৃতি দিব লাগে। স্বাধীন বাংলাদেশ হিচাবে স্বীকৃতি দিব লাগে। কিন্তু আমাৰ কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে আজিলৈকে বাংলাদেশক স্বীকৃতি নিদিলে। গতিকে আজি আমাৰ এই বিধান সভাই কিবা এটা সিদ্ধান্ত ললেও সৰ্বগ্ৰাসী কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে সেই সিদ্ধান্ত কেতিয়াও মানি নলয় সেইটো কথা ঠিক। তথাপি আমি আমাৰ এচমকা ভূমিৰ কাৰণে যদি যুদ্ধ কৰিব লগীয়া হয় নতুন দিল্লীয়ে যুদ্ধ নকৰিলেও আমি এটোপা তেজ থকালৈকে যুদ্ধ কৰিম।

এটা কথা হৈছে বিশেষকৈ ভাৰতবৰ্ষ বেডিঙ, বাতৰি কাকত বোৰে প্ৰচাৰ কৰি আহিছে যে মুক্তি বাহিনীয়ে ইমান পাকিস্তানী সৈন্য মাৰিলে ইমান আঘাট কৰিলে এইদৰে যদি মুক্তি বাহিনীয়ে পাকিস্তানী সৈন্য দিনে দিনে হতা হত কৰি থাকে তেন্তে অসম বা ভাৰতবৰ্ষৰ বিবোধে যুদ্ধ কৰিবলৈ পাকিস্তানী সৈন্য কত থাকিব। আজি এইটো প্ৰশ্ন মানুহৰ মনত উৎভাৱন হৈছে। এই বিলাক সঁচাকৈয়ে ঘটিছেনে নাই বাইজক বিপথে পৰিচালিত কৰিবৰ কাৰণে এই বিলাক কথা প্ৰচাৰ কৰা হৈছে। আজি আমি দিনে ৩ কোটিকৈ টকা শৰণাৰ্থী সকলৰ কাৰণে খৰচ কৰি অহিছো। সেই খৰচ কৰাৰ বাহিৰেও আৰু ৭০ কোটি টকাৰ কাৰণে ৰাষ্ট্ৰপতিয়ে Ordinance জাৰি কৰিছে। এই টকা ক'ব পৰা আদায় কৰিব? দুখীয়া জনসাধাৰণৰ পৰা কৰাৰ নামত সুবিধা খাব। আৰু এটা আমাৰ সন্দেহ হৈছে। এই টকা সঁচাকৈ শৰণাৰ্থীৰ কাৰণে সংগ্ৰহ কৰিছেনে, নাই আগন্তুক নিৰ্বাচনত কংগ্ৰেছ দলৰ কাৰণে সংগ্ৰহ কৰিছে। এই কথাটো আমাৰ সন্দেহ হৈছে আৰু জনসাধাৰণেও তেওঁলোকৰ প্ৰতিনিধি সকলক অৰ্থাৎ আমাক প্ৰশ্ন কৰিছে। আৰু এটা প্ৰশ্ন জনসাধাৰণে আমাক সুবিধে যে যেতিয়া পাকিস্তান ভাঙি চিঙি যাবৰ উপক্ৰম হৈছে এই পাকিস্তানক সংযত কৰিবৰ কাৰণে যাহিয়া খাই যুদ্ধৰ নামলৈহে যাতে বহিঃশত্ৰুৰ আক্ৰমণৰ বিবোধে সকলো পাকিস্তানৰ জনসাধাৰণ একত্ৰিত কৰিব পাৰে। এই বিলাক সন্দেহৰ ভাব আমাৰ সৰ্ব সাধাৰণৰ মনত জাগি উঠিছে আৰু আমিও এই বিলাক প্ৰশ্নৰ সন্মুখীন হ'ব লগা হৈছো।

আজি ব্যৱসায়ী সকলে কৰিছে কি? দেশত আজি বস্তু থকা স্বত্বেও গোলামত ভৰাট বাখি কৃত্ৰিম অনাটনৰ সৃষ্টি কৰিছে। কিন্তু এই বিলাক কিয় কৰিব লগা হৈছে। আমি ভাবো নিৰ্বাচনত খৰচ কৰিব লগীয়া পুজিৰ কাৰণেই কংগ্ৰেছে যুদ্ধৰ নামত এইদৰে পুজি সংগ্ৰহ কৰিছে। আমি এই বিলাক প্ৰশ্নৰ সন্মুখীন হোৱাৰ কাৰণেই এইবিলাক কথা বিধান সভাত কোৱাৰ প্ৰয়োজন অনুভৱ কৰিছো।

আমাৰ প্ৰধান মন্ত্ৰী যিদিনা বিদেশলৈ যোৱাৰ আগত সবলো ৰাজনৈতিক দল, সকলো ধৰ্ম্মৰে লোক সকলক একত্ৰিত হবলৈ আহ্বান জনাইছে। কিন্তু এটা কথা শ্ৰীশৈলেন মেধী ডাঙৰীয়াই কৈ গৈছে যে যুদ্ধৰ কাৰণে যিখিনি বস্তুৰ আমাৰ প্ৰয়োজন সেইখিনি বস্তু বাখি বাকী বস্তু ৰাইজৰ মাজলৈ উলিয়াই দিব লাগে, অলপ আগতে মুখ্যমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই যিটো বিবৃতি দিলে তাৰ পৰা দেখা গ'ল তেখেত বাস্তৱ পৰিস্থিতিলৈ আহিবলৈ অকণো চেষ্টা কৰা নাই। তাৰ পৰা এই কথাই প্ৰমান হয় যে তেখেতে জনসাধাৰণক বিপথেহে পৰিচালিত কৰা যেন অনুমান হৈছে।

আজি কিছুদিনৰ আগতে কৰিমগঞ্জত এটা বোমা পোতা গৈছিল। এইটো বোলে ইমানেই ডাঙৰ আছিল তাক যদি এৰোপ্লেনেৰে অনা নহয় তেন্তে অন্য পথেৰে অনাৰ কোনো উপায় নাই। কিন্তু এৰোপ্লেনৰ দ্বাৰা আনিলে কেনেকৈ? আমাৰ ইমান বিলাক Civil Defence বা মানুহ থাকোতে ইমান বিলাক C.I.D. থাকোতে এই প্লেন আহিল কেনেকৈ? আমাৰ এই মানুহ বিলাক কত আছিল? এই বিলাক মানুহক ধৰি শাস্তি দিবা ব বাহুয়া কিয় কৰা নাই।

মই ছচিয়েলিষ্ট পাৰ্টিৰ মানুহ। পশ্চাৎঘাটী কাৰ্য্যক আমি কোনো দিনে প্ৰশ্ৰয় নিদিও। আমাৰ এজন বিধান সভাৰ প্ৰাক্তন সদস্য পশ্চাৎঘাটী কাৰ্য্যত লিপ্ত আছে বুলি আমি প্ৰমাণ পাইছো। কিন্তু এই লোকজন পশ্চাৎঘাটী কাৰ্য্যত লিপ্ত থকা স্বত্বেও তেওঁক ধৰিবলৈ এই কংগ্ৰেছ চৰকাৰৰ সাহস নাই কিয় ভাবি আমি আচৰিত হওঁ। আৰু এটা কথা আমাৰ ছচিয়েলিষ্ট

পার্টিত সিদ্ধান্ত হৈ গৈছে যে পাকিস্তানে যদি এচমকা আমাৰ ভূমি দখলৰ কাৰণেও আগবাঢ়ি আহে তেন্তে আমি ছচিয়েলিষ্ট পার্টিৰ তবক্ষৰ পৰা যুজ মৰিম। আমি আমাৰ এচমকা ভূমিও এৰি দিব নোৱাৰো। তাৰ কাৰণে আমি মৰিম। তথাপিও ভূমি এৰি নিদিও। ইয়াৰ কাৰণে ভাৰত চৰকাৰ আগবাঢ়ি নাহিলেও অসম চৰকাৰ আগবাঢ়ি নাহিলেও আমি আগবাঢ়ি আহিম। আমাৰ লগত আহিব অসমৰ বাইজ।

Shri Matilal Kanoo : উপাধ্যক্ষ মহাশয়, এই সদনে অনেক আলোচনা হয়েছে। আমি শুধু করিমগঞ্জ মহকুমার সীমান্ত ব্যৱস্থা সম্পর্কে বলবো। মুখ্যমন্ত্রী মহাশয় বলেছেন ৬০ জন অন্তর্ধাতীকে Arrest করা হয়েছে। করিমগঞ্জ মহকুমার Railway ব্যৱস্থার একটুও উন্নতি হয় নাই। ১৫ অক্টোবর যাবৎ রাত্রে কাছারে Train চলাচল করে না। তার ফলে আমাদের করিমগঞ্জবাসী তথা পাথারকান্দির জনসাধারণের অত্যন্ত অসুবিধা হচ্ছে। আজ প্রায় ৩/৪ মাস যাবৎ করিমগঞ্জ সীমান্তে গোলাগুলি আরম্ভ হয়েছে। আপনি জানেন উপাধ্যক্ষ মহাশয়, করিমগঞ্জ মহকুমা একটি বোর্ডার এরিয়া। এই মহকুমার সীমান্ত এলাকায় মধ্যে মধ্যে কামানের গোলা এবং বড়বড় মর্টার এবং গুলির আওয়াজ হয়। তারজন্য আমরা করিমগঞ্জবাসী অত্যন্ত চিন্তিত। মুখ্যমন্ত্রী মহাশয় আশা করি শীঘ্রই তারজন্য যথোপযুক্ত ব্যৱস্থা গ্রহণ করবেন। বিগত ১৯ শে অক্টোবর সকালে পুতুনী বাগানে কামানের গুলী পড়েছে। গুলী গাছের বড়বড় ডাল করাতে কটার মত কেটেছে। এবং শ্রমিকদের বাড়ীও ভীষণ ক্ষতিগ্রস্ত করেছে। তার ফলে উক্ত বাগানের শতাধিক পরিবার কেম্পে আশ্রয় নিয়েছে। কিন্তু সরকার তারজন্য কোন ব্যৱস্থা গ্রহণ করেন নাই। এই গোলাগুলির ফলে ৫ জন আহত হয়েছে। ২ জনকে হাস্পাতালে স্থানান্তরিত করা একান্ত প্রয়োজন ছিল। কিন্তু আমি D.C. কে বলিলাম পোতনীগুলীতে আহত এবং বাড়ী ছেড়ে আসা শ্রমিকদের কোন সুব্যৱস্থা করা হয় নাই। তিনি বলিলেন সেক্ষেত্রে কোন আহত ব্যক্তি নাই তাই তাদেরকে বাগানের হাস্পাতালে রাখা হয়েছে। তখন আমি বলিলাম যে দুজনের আঘাত ভীষণ গুরুতর,

যদি আপনার বা আপনার ছেলে এভাবে আহত হত তবে নিশ্চয়ই সঙ্গে সঙ্গে বড় হাস্পাতালে আশ্রয় নিতেন। কিন্তু আপনি ১০/২০ ক্রতিগ্রস্ত বাগান দেখে মেনেজারের বাংলায় গিয়ে আরাম বরেছেন। এই অভিযোগ আমার নিকট ক্রতিগ্রস্ত শ্রমিকেরা করেছেন। তখন D.C. ভাঙতা দিতে দিতে থাকেন এবং আমি পাথারকান্দির মেডিকেল অফিসার করিমগঞ্জ S.D.M.O. কে লেখা চিঠিখানা দেখাইলাম। তখন D.C. করিমগঞ্জের S.D.M.O. কে আহত ব্যক্তিদিগকে হাস্পাতালে নিতে বললেন। এর পর আমি ঘর-বাড়ী ছেড়ে যে সব শ্রমিক পিপলা গুলনার ঘরে এবং আত্মীয় স্বজনদের বাড়ীতে আশ্রয় নিয়েছে তাহাদের রেশন দেওয়ার জন্য দাবী জানাই, তখন তিনি বলেন এরূপ কোন ব্যবস্থা সরকারের নাই। তখন আমি চলে যায় গ্রামাঞ্চলে। পরে জানলাম সরকারের তরফ থেকে কোন ব্যবস্থা করা হয় নেই। এটা সত্যি অত্যন্ত দুঃখের কথা।

গত শনিবার আমি পাথারকান্দি এবং কাটিগড়া Medical Officer এর কাছে গেলাম এই আহতদ্বয়কে হাস্পাতালে রাখার ব্যবস্থা করার জন্য। হাস্পাতালে ছিট নাথাকায় উক্ত আহত দুজনকে করিমগঞ্জ হাস্পাতালে ভর্তির জন্য S.D.M.O. এর কাছে একটি চিঠি লিখে আমাকে দেন। আমি সেই Slip নিয়ে করিমগঞ্জে যাওয়ার পথে আমার সঙ্গে দেখা হয় কাছারের D.C. র। তিনি পাথারকান্দি যাচ্ছিলেন কোন কাজে। আমি হাত দিয়ে Signal দেওয়াতে তিনি কিছু দূর গিয়ে গাড়ী থামালেন, এবং অত্যন্ত অনিচ্ছা ভাব নিয়ে আমার সঙ্গে কথাবার্তা বললেন। যখন ক্রতিগ্রস্ত হয়েছিল তখন সরকার সাহায্য দিয়েছেন। ১৯৬৪ সনে যখন কুঁকিখাল হইতে পাক গুলিতে লোক এসেছিল তখনওত সরকার কালকালিঘাট camp করে উক্ত পরিবারকে রেশন সাহায্য দিয়েছেন, এই সব যুক্তি শ্রমিকগণ আমাদেরকে বলে। এবং আপনি নায্য দাবী উপেক্ষা করিতেছেন। এই সব ব্যবহারের বিহিত ব্যবস্থা দাবী করি। করিমগঞ্জ S.D.M.O. কে এম্বুলেন্স পাঠিয়ে রোগী আনার জন্য বলি, কিন্তু গাড়ী নাথাকায় আনিতে পারেন নাই, এর পর করিমগঞ্জ কন্সোল রোমে গিয়া রোগী আনার জন্য ব্যবস্থা করি।

সরকার বলছেন যুদ্ধ লাগবে। কিন্তু করিমগঞ্জ মহকুমার প্রতিরক্ষার জন্য কোন সুব্যবস্থা করা হয় নেই। এই সরকারের কথায় এবং কানে আমরা কোন মিল খুঁজে পাচ্ছি না। করিমগঞ্জ মহকুমার বোর্ডার সীমান্তে গুলী হচ্ছে, মানুষ মরছে, তবু কিন্তু সরকারের সেদিকে লক্ষ্য নাই জিনিষ পত্রের দাম ক্রমেই বাড়ছে। বাজারে জিনিষ পত্রেরও অভাব এই বিষয়েও সরকারের দৃষ্টি আকর্ষণ করি। পাথারকান্দি এবং করিমগঞ্জ বাসী ভীষণ সংকট অবস্থার সম্মুখীন। আশা করি সরকার শীঘ্রই কাছাড়ের দিকে দৃষ্টি দিবেন। এই সমস্ত অভাব অভিযোগ যাতে দূর হয় তার জন্য আমি মুখ্য মন্ত্রী মহোদয়ের দৃষ্টি আকর্ষণ করে আমার বক্তব্য শেষ করছি।

*Shri Gaurisankar Bhattacharyya :

I must be frank to say that the Chief Minister's statement is disappointing. He gave the heading that he would be giving a statement regarding the present situation; but he has practically confined himself only to the question of the situation created by the Bangla Desh movement contrary to other matters which ought to have drawn his attention. As the Chief Minister of the State these matters have not received his consideration. At any rate last time I did not have the opportunity of being present in this House and therefore associating myself with the resolution which was passed by the House. But I do remember that this House as well as many other Houses of this Country had to show lip sympathy and eagerness to help actively the Bangla Desh movement. In my opinion the Govt. of India have missed the bus on the 25th of March or nearabout that time.

*Speech not corrected

Now, instead taking a positive posture, it is now going a-begging for milk powder. Rani Saheba is also going a-begging for fish powder. It is from the powers who have given Pakistan bombs, aeroplanes and other war materials and which have given us some torn tents, some milk powder and probably some fish powder. So far as the national problem i.e. war or no war with Pakistan is concerned that is the matter for the Government of India to decide. So far as Assam Assembly is concerned, it is not competent to decide that, but there is a certain matter on which this House is vitally very much concerned that is the life of the people that are here now. At the initial stage there was a lot of complacency that East Pakistan would be independent within a few weeks and that Bangla Desh would be recognised. There after came the influx of evacuees. Millions of people fled from Bangla Desh took refugee here in Assam. Now, after expiry of six months when we find that Bangla Desh was not recognised by the Government of India, nor actively helped by any other State, then there came the frustration. Now, the question is whether we should prepare for the defence of ourselves or to see the refugee problems. This is a very important point. This Government cannot commit anything, but this Government can do certain concrete things. Many things have been said by many honourable members of this House. Let me ask a few questions. The Chief Minister has stated that there have been many

*Speech not corrected

sabotage cases. He has given some figures. He has said that in Cachar alone 64 people were arrested for sabotage activities. Out of 64, 55 are Indian national—that is to say, 90 percent of the saboteurs are Indians. He has also said that in an area near about Badarpur some people have been apprehended for suspected espionage activities. He has given the figure as 426 out of which 83 are Indian national—that is to say 20 percent caught are Indian national. He has further said that two villages have had to be brought under the Collective fine of Rs. 10,000. Now, what guarantee the Government proposes to give by bringing these villages under collective fine? Does the Government propose to say that the entire or bct the villages are free from espionage activities of saboteurs? Probably not. Probably taking shelter in these two villages the saboteurs will carry on their work. If these saboteurs can take shelter there, my humble opinion will be to evacuate the people of these two villages to a distant place. In the case of national emergency, this sort of evacuation always takes place.

Sir, a lot has been said about the alleged activities of one of the honourable members. It is very unfortunate that these things are discussed here. I myself was a victim in 1962 and some other member of this House viz. Shri Samsul Huda was also a victim when

*Speech not corrected

there was a fight with China. Well, those very people who have arrested us, ultimately admitted that it was a mistake. It was said that millitary intelligentsia has given wrong information to the police people who were to be arrss-
ted. They unfortunately arrested those who were supposed to be left. Therefore, when a particular member who is prominently particularise in public life and who may not be liked by many others, it is natural that quite a quantity of stander may be spread against him. There is no reason that only for some slander a person shall be arrested. I do not mean to say that sometimes Government may not have such occasion to arrest some persons, because it is not possible to watch the activities of each and every person. But without getting sufficient grounds there is no sense that in the name of defence anybody should be arrested. Some people may think that because he is a responsible leader of a particular community, that is why he is singled out. Sir, This may bring communal frenzy. I, therefore, caution the Government for this sort of drastic measures. That may instead of raising the public moral, totally destroy it. If there is suspicion against anybody, keep watch on his activities, no matter to which community he belongs. Do not arrest him on mere suspicion.

Next point on which I want to give stress is about public moral, which is most important at this juncture.

So far the State government is concerned it is their duty to see that it is maintained at any cost. But how can moral be raised or maintained if we not look to the legitimate right and claime of our people. Simply looking to the humanitarian consideration for a noble cause, we cannot maintain public moral. Millions of evacuees have come from the neighboring country. We accept them, give them food and shelter. This is a very good thing. But what about those people who are born and brought up here and who are starving and rotting in the floods? What about them? I have come from an area last evening. Fortunately or unfortunately, I am representing that area. What I saw there? I saw more than 50,000 people are in a condition which is worse than those evacuees who are in camps. In the evacuee camps, refugees are at least getting a morsel of food daily, but there in that area people are not getting even a morsel of food for two or three days together. People are dying there like birds. It is a miracle that they are still surviving there. But, unfortunately, not a single Minister has visited that place to see their condition.

When their condition was better they could go there but at the time of their difficulty not a sinle Minister went there. The E. & D. Minister while going to the A.I.C.C. went to Rangiya but he did not visit Barbhag area where the condition of the people is precarious due to the action of his own Department. Sir, last year Rs. 5 lakhs was sanctioned for closing a breach but the

Engineer incharge at Nalbari did not spend it. He gave a few thousands of rupees to some of his relations and the rest he did not spend. In the Relief Committee in presence of the D.C. and S.D.O. and Dr. Bhumidhar Barman he arrogantly said that this money could not be spent in the month of May and therefore why Government sanctioned the money in the month of May? He said that the people should thank God that they did not suffer more. This is the attitude of the Government. How can you then expect that the people will have good morale and how can you expect that the people will stand behind you? In the last part of his speech the Chief Minister said there was flood in some areas but he did not mention the places. He does not know the dimension of the problem of that small area and how the people are suffering. He said that efforts are being made so that Rabi crop can be grown there. Sir, we heard that 50 tube wells would be sunk but not a single has reached that area. Not only that. It was said that there would be lift irrigation facilities at Baharghat. But what has happened in the meantime? Due to certain things which we do not know, all the machineries have been taken away from that area. When it was time to make arrangement for lift irrigation all the machineries have been taken away. It was also said that shallow filter points would be there but not a single has gone to that area. One Mr. Barua, who is the engineer incharge there said that it is still under consideration. I am giving

this as an example. In a small place which covers about 1/3rd of a constituency more than 50,000 people are suffering like this. Therefore, how can you expect the people to keep their morale high? Similar must be the case elsewhere. The condition of the people in the border areas is worse. The people are extremely panicky and there is utter frustration. When there is so much frustration in the minds of the people, how can you expect them to keep their morale high? If there is aggression, they would not be in a position to resist. I therefore, beseech with all humility that the Government should see that the peoples' needs are attended to.

The Chief Minister then referred to the broadcast of the Prime Minister who appealed to all, including the black-marketeers not to hoard things. Similar appeals were made by her father also. Sir, if the devil would have listened to the advice of the God then there would not have been any voice. Her father also many times promised that there would be no black-marketing. She has warned the black-marketeers that if they do black-marketing they would be hanged. But the black-market-er thinks that so long as I am not hanged let me do black-marketing. Let me make hay when the sun shines. If you pay Rs. 2. 20p. for a kg. of sugar you will not find it, but if you pay Rs. 4/- for a kg. you will get enough. This shows that there is sugar in the market and to get it you are to pay a higher price. It is understandable if sugar is not available at all but how

how is it that when you pay higher price you get it? So is the case with Kerosene and other essential commodities. Now, what about our transport and communication system? There is only one communication link with the rest of the country. Sir, India's boundary has stopped at Bongaigaon, otherwise why the broad gauge railway line has been brought upto Bongaigaon? It would have been understandable if the line would have been brought upto Rangiya because from there there is a line to Tezpur. What is the reason for bringing the lateral road upto Bongaigaon? Therefore, the Indian boundary stops at Bongaigaon if not at Alipurduar. Of course, as the hon. Member Shri Sarma said, when there would be trouble here the Gods at Delhi will express sympathy for us. But what have they done so long to strengthen the transport and communication system? They have done just nothing. Therefore, how can you defend this country? The Chief Minister said that there was an attempt at sabotaging the railway line near Siliguri. If the attempt would have been successful how could the military materials have come and how could the essential commodities have come? Therefore, the greatest need is to strengthen the transport and communication line in this area but in this period of several months the Government of India has done very little in this direction. I would, therefore, request the Government of Assam to urge upon the Government of India to take this up in right earnest so that if and when difficulty comes the

Government of India may come to us with appropriate help.

Now, I come to another important aspect. The Chief Minister said that he has information that there are 1,44,562 people who are not in the refugee camps. Where those people are? These are the people who were registered but has he got any figure of these who did not at all report to the authorities but are staying with their friends and relatives in different places? So the position in Assam is that the number of people coming over from Bangladesh is much bigger than the number the Government has in their possession and this has created not only economic strain but it has created a dangerous social problem. We all know the composition of the people of Assam and tilting the balance a little this way may create a complication which may be dangerous for our future. Therefore while expressing all sympathy for our suffering neighbours, we cannot forget our duty towards our own children of the soil. On that point I would humbly request the Government to consider.

Another thing that the Government has said is a very dangerous thing—that is—that the Government of Assam is moving the Government of India with regard to taking certain measures regarding the defence and security of this region. Well, being of virtual national emergency, this virtual national emergency is a dangerous thing because only recently we saw in the Newspaper

that the Government of India is thinking of making different regions subject to national emergency, that is to say, for example in the present situation.

Shri Mahendra Mohan Choudhury (Chief Minister) :
Emergency in parts.

*Shri Gaurisankar Bhattacharyya : Yes, emergency in parts. That will strike at the very root of the Indian unity because emergency in parts means, for example, there is emergency because of the Fanga Desh movement, Tamilnadu has nothing to do. Tamilnadu will on normally; Maharashtra will go on normally. But so far as the human right and other things of this region is concerned, they will be subject to hell. Is this national unity. If Assam is attacked, is not India attacked. The same trend is going on. We shall defend India from Alipurduar junction if the chinese come. Let the Chinese come and if they come we shall defend India from Alipurduar junction. Assam is considered just as an appendix. Keeping Assam in view, they are thinking of emergency in parts. So far as the Government of Assam is concerned, instead of going on with supplication to the Government of India in favour if this, the Government of Assam ought to have very strongly resistend this movement which is disruptive of national unity. This is very dangerous thing and it is extremely objectionable that the Chief Ministers statement should make rather approving

*Speech not corrected

reference towards this move. The Chief Minister has said very vaguely that for the maintenance of essential supplies, special programme has been made. We would like to know concretely what that special programme is. Unless and untill the railway line is strengthened, the road communication is strengthened and untill and unless railway lines are made broad immediately atleast upto Guwahati and in the near future upto Tinsukia, how can that special programme of communication and transport and maintenance of essential commodities would be maintained. This vague statement is not at all convincing for the people of Assam. Sir, I am sorry that I have taken a lot of time than allotted to me and I hope to be excused for this. I would beseech the Government to consider the needs of those who are their direct charges. The people of Assam, particularly who are suffering under natural calamities, they are the direct charges of the Govt. of Assam and it is very unfortunate that these direct charges have almost totally forgotten. I accuse the Government of this failure. I would request that though there had been some delay, this may be taken up and if this is done, not only the worst affected who are their direct charges but also the morale of the entire people will be gradually rising and there cannot be any greatest asset for the safety and security of the nation than the morale of the people. With these few words, I finish my speech.

*Speech not corrected

Shri Mahendra Mohan Choudhury : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, সভাপতিগণিত প্রস্তাবটোৰ আলোচনা প্রসঙ্গত যি কেইগৰাকী মাননীয় সদস্যই ইয়াত অংশ গ্ৰহণ কৰি আমাৰ দেশৰ সংকটপূৰ্ণ অৱস্থাত আমি কেনেকৈ জনসাধাৰণক সজাগ কৰি ভেদাভেদ পাহৰি সকলোকে আগবঢ়াই নিব পাৰো এই বিষয়ে বহুতো মূল্যবান পৰামৰ্শ আগবঢ়াইছে তাৰ বাবে তেখেতসকললৈ প্ৰথমে মোৰ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা জনালো। কিন্তু এটা কথা মই ডাঙি কব পাৰো, আমাৰ বিবেক বুদ্ধিৰে দেশৰ স্বার্থ বক্ষাৰ কাৰণে যিমানখিনি সম্ভৱ সিমান খিনিয়ে যত্ন কৰা হৈছে। কিন্তু কিছুমান অশুবিধা আছে যি অশুবিধাৰ কাৰণে আমি যেনে কাম কৰিবৰ ইচ্ছা কৰো তেনেভাৱে কৰিব পৰা নাই। এই বিলাকৰ ভিতৰত আজি আমাৰ বিশেষকৈ বেসামৰিক নিৰাপত্তা ব্যৱস্থা যেনেভাৱে শক্তিশালী হ'ব লাগিছিল সিমান শক্তিশালী হৈ উঠা নাই। কিন্তু আমি সদায়ে চেষ্টা কৰি আহিছো এই বেসামৰিক নিৰাপত্তা ব্যৱস্থা কেনেকৈ অদূৰ ভবিষ্যতে শক্তিশালী কৰিব পৰা হ'ব।

আজি আলোচনা প্ৰসঙ্গত বিশেষকৈ পশ্চাদঘাটী কাম সম্পৰ্কে বহু কেইগৰাকী সদস্যই কৈছে। আমাৰ মাননীয় সদস্য হুদা, চৌধুৰী, মেধি আদি প্ৰায়বিলাক সদস্যই অংশ গ্ৰহণ কালত এই কথাৰ উল্লেখ কৰিছে যে পশ্চাদঘাটী কাৰ্য্যত লিপ্ত থকা প্ৰায়বিলাকেই ভাৰতীয় নাগৰিক। মাননীয় সদস্য শ্ৰীভট্টাচাৰ্য্য ডাঙৰীয়াই কৈছে যে এই কাৰ্য্যত লিপ্ত হোৱা শতকৰা ৬০ ভাগেই ভাৰতীয় নাগৰিক আনকি চোবাংচোৱা বিলাকৰ ভিতৰত শতকৰা ২০ ভাগেই ভাৰতীয় নাগৰিক বুলি কৈছে। এইটো বৰ দুঃখজনক কথা। এইটো কেনে সমস্যা হ'ব পাৰে চিন্তা কৰাৰ বিষয়। আজি আমাৰ মাননীয় সদস্য শ্ৰীঅতুল গোস্বামী ডাঙৰীয়াই কৈছে যে, যিসকল চোবাংচোৱা এই কামত লিপ্ত তেওঁলোকক দাৰুণ শাস্তি দিব লাগে। কিন্তু মই ভাবো কাৰবাৰ বিৰুদ্ধে কিবা অভিযোগ থাকিলে তেওঁৰ বিষয়ে প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণ নপোৱাকৈ শাস্তি বিহিব লাগে বুলি মোৰ বিবেকে নকয়। এই ক্ষেত্ৰত কিছু সদস্যৰ লগত মোৰ ভাবধাৰা নিমিলিব পাৰে। আজি এই সদনত মাননীয় সদস্যসকলে কৈছে যে তেনে অভিযোগ থকা স্বৰ্বেও ইমান দিনে কিয় গ্ৰেপ্তাৰ কৰা নাই, শাস্তি দিয়া নাই আদি কথা ইয়াত উল্লেখ

কৰিছে। আনকি আমাৰ শৰ্ণা ডাঙৰীয়াৰ নিচিনা প্ৰবীন নেতা, তেখেতে অৱশ্যে মোক নেতা বুলি স্বীকাৰ নকৰে বা মই তেখেতৰ নেতাৰ লায়কো নহয় অৱশ্যে মই নিজে তেওঁক নেতা বুলি মানো।

তথাপি তেখেত নেতাৰ ওপৰৰ লায়ক নহয়, বৰং মই তেখেতক নেতা বুলি মানো। তেখেতে কৈছে যে আজি আমাৰ এই সমস্যাৰাকীক কি কাৰণে শাস্তি দিয়া হোৱা নাই, আৰু তেখেতৰ বিৰুদ্ধে অভিযোগ অহাত কি কাৰণে চক্ৰান্ত কৰি তলে তলে গোপন পৰামৰ্শ দি এজন উচ্চ পদস্থক তদন্তৰ অৰ্থে পঠোৱা হৈছে।

Shri Debeswar Sarmah : শাস্তি দিবলৈ কোৱা নাই ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury : তেনেহলে শম্মা ডাঙৰীয়াই কোৱাৰ দৰে Gosip ৰ ওপৰতহে প্ৰমাণ নোহোৱাকৈ শাস্তি দিব লাগিব।

Shri Debeswar Sarmah : মাননীয় মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ৰ কাণত পৰা নাইনে ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury : কথাটো হ'ল তিনিজন অপৰাধীক গ্ৰেপ্তাৰ কৰা হ'ল, আৰু তেওঁলোকক সাতদিন জেলত ৰখাৰ পাচত পুলিচৰ দ্বাৰা স্বীকাৰোক্তি কৰা হ'ল। স্বীকাৰোক্তিত এজনে হেনো আমাৰ মাননীয় সদস্য মৌলেনা আবদুল জেলিলৰ নামটো কৈছিল আৰু তেওঁ এইবোৰ কামত লিপ্ত থকা বুলি কৈছিল। কিন্তু অন্য এজন আচামীৰ স্বীকাৰ উক্তিত সদনৰ এজন মাননীয় সদস্যক বিনা বিচাৰে গ্ৰেপ্তাৰ কৰাটো কিমানদূৰ যুক্তিসংগত হ'ব মই এই সদনতে কথাটো দাঙি ধৰিলো। সেই কাৰণে মই আমাৰ D. I. G. ক এই বিষয়ে গোপনে তেখেতৰ বিৰুদ্ধে উঠা অভিযোগৰ তদন্ত কৰিবলৈ পঠোৱা কথাটো সঁচা। উদ্দেশ্য আছিল স্বীকাৰ উক্তিৰ বাহিৰেও তেখেতৰ বিৰুদ্ধে আৰু কিবা অভিযোগ আছে আৰু তেখেতৰ তেনে কিবা ৰাষ্ট্ৰবিৰোধী কামৰ প্ৰমাণ আছে নেকি সেইবোৰ তদন্ত কৰি চাব। এইটো কৰণত বোধকৰো জ্ঞানবশতঃ মই কোনো ভুল কাম কৰা নাই কিয়নো এজন গ্ৰেপ্তাৰ কৰা সাধাৰণ কোনো

চিনাক্তকৰণ নথকা সামাজিক মানদণ্ডহীন এজনৰ উক্তিৰ মতে সদনৰ এজন মাননীয় সদস্যৰ বিৰুদ্ধে শাস্তিমূলক ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিলে মই ভাবো এই গাদীত অধিষ্ঠিত থকাৰ কোনো প্ৰয়োজন নাই। সেই কাৰণে মই বিবেচনা কৰি চাই যি গৰাকী সদস্যৰ বিৰুদ্ধে অভিযোগ আহিছে সেই সদস্য গৰাকীক অতীতত কেনে কাম কৰিছিল বৰ্তমানত কি সন্দেহযুক্ত কাম কৰিছিল সেই সম্পৰ্কে মই তদন্ত কৰি চোৱা উচিত। তদন্তৰ পাচত পোৱা গল যে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে কৰা অভিযোগৰ কোনো প্ৰমাণ নাই বা সন্দেহ কৰিবলগীয়া কোনো কাৰ্য্য কৰা নাই।

Shri Dulal Chandra Barua : অধ্যক্ষ মহোদয়, মই এটা পৰিস্কাৰ হ'ব বিচাৰিছোঁ। যিটো তদন্ত হৈ গ'ল যদি তদন্তমতে তেওঁ দোষী হয় তেওঁক শাস্তি দিব লাগে। নতুবা যিসকলে মাননীয় সদস্য গৰাকীৰ সমাজৰ ওচৰত হয় প্ৰতিপন্ন কৰিব খুজিছে তেওঁলোকক শাস্তি দিব লাগে। এতিয়ালৈকে এই কাম হোৱা নাই কিয়?

Shri Mahendra Mohan Choudhury : তেনে অভিযোগ পোৱা নাই।

Shri Dulal Chandra Barua : মানুহজন ক'ৰ আৰু কোন মানুহ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury : তেওঁৰ নাম চামচু-দ্দিন নে কি..... বদৰপুৰ অঞ্চলৰ।

এইবিলাক কাম কাৰোবাৰ প্ৰাৰ্থনাত কৰা বুলি অনুমান কৰিব পাৰি। গতিকে মাননীয় সদস্যৰ ওপৰত তেনে কোনো দোচীয়াৰ নাই কাৰণেই— আৰু আচামীৰ মুখৰ কথাৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি শাস্তি দিয়া অনুচিত বুলিয়েই সেইটো কৰা নহল।

Shri Dulal Chandra Barua : তেনেহলে মাননীয় মেধী ডাঙৰীয়াই কোৱা কথাটো সঁচা নেকি? তেওঁলোকৰ দলৰ ফালৰ নেতাই এনে কামত যুক্ত আছে।

Shri Mahendra Mohan Choudhury : মই কৈছোঁ নহয়,

এই মানুহ তিনিজন কেৱল আচামী। এওঁলোকে কেচত পৰি আমাৰ সদস্য গৰাকীৰ ওচৰলৈ আহি কৈছিল যে তেখেতে এওঁলোকক জামিনত লৈ দিব লাগে। কিন্তু তেওঁ বাজি নহল। এইটো ৬/১ তাৰিখৰ কথা। তাৰ পাচত যেতিয়া হাতে হাতে ধৰা পৰিল তেতিয়া নিজক বচাবলৈ সদস্য গৰাকীৰ বিৰুদ্ধে এজনে এই অভিযোগটো আনিছে।

Shri Sailen Medhi : অধ্যক্ষ মহোদয়, মাননীয় মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ে আমাক যিটো কথা কলে তেখেতে গুৱাহাটীত সাংবাদিকৰ আগত এই সন্দেহে কোনো কথা উল্লেখ কৰা নাছিল। এইটো গুৰুতৰ কথা হিচাবে সকলো অসমবাসীয়ে জানি আহিছিল। তেখেতে সাংবাদিকৰ আগত এইটো তদন্ত চলি আছে। মাননীয় মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ে এইটো কথা জনোৱা নাছিল যে জামিনৰ সম্পৰ্কতহে এনে কিছুমান ঘটনাৰ উদ্ঘাটন হৈছে, এইটো সহজভাৱে জনালেই হ'লহেঁতেন। কিন্তু কথাটো এতিয়া আৰু বেছি গুৰুতৰ হৈছে।

Shri Mahendra Mohan Choudhury : এইটো হ'ল ২১ তাৰিখৰ কথা গোটেই খিনি কথা জনা নাছিলো। আজি খবৰ কৰিহে জানিছো তদন্ত শেষ হৈছে। এই গোটেইখিনি খবৰ কৰি এইটো নিশ্চয়কৈ জনাও যে তদন্ত শেষ হৈছে আৰু এনে সময়তে Report টো তেওঁলোকে দিছে।

Shri Dulal Chandra Barua : মাননীয় সদস্যজন এই বিষয়ে জড়িত আছে বুলি ইতিমধ্যেই কাগজে পত্ৰে প্ৰকাশ হৈ গল, আৰু তাৰ পিছত অন্যান্য কাগজে পত্ৰেও প্ৰকাশ হৈ গল। কিন্তু মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে দিয়া উত্তৰটোৰ পৰা এইটোহে দেখা পোৱা গৈছে উক্ত সদস্যজনক দোষমুক্ত কৰিবলৈ গৈ সন্দেহ বঢ়াবৰ কাৰণেহে চেষ্টা কৰা যেন লাগিছে।

Shri Mahendra Mohan Choudhury : মই সেইটো চেষ্টা কৰা নাই। সঁচা কথা আজি আমাৰ দেশৰ একশ্ৰেণীৰ মানুহ আছে যিবিলোকে মিছা কথা সঁচা কৰিবৰ কাৰণে চেষ্টা কৰে। তেওঁলোকে মিছা কথা এটাকে সঁচা কৰাৰ এই কুহুৰুটি কিয় পৰিত্যাগ নকৰে মই বুজি

নেপাওঁ। সি যি নহওক, যি সন্দৰ্ভত মাননীয় সদস্যৰ বিৰুদ্ধে এই সদনত নিবেদন কৰিছে সেই শিতানত মই কওঁ যে—আজি প্ৰায় ১৮টা মান আমাৰ এনে পশ্চাদঘাটী কাৰ্য্য সংঘটিত হৈছে। ১৩ আগষ্টৰ পৰা ২৩ অক্টোবৰলৈকে — কৰিমগঞ্জ, গোৱালপাৰা আৰু গাৰোপাহাৰৰ কোনো কোনো অঞ্চলকে ধৰি অসমত প্ৰায় ২৮ টা মান পশ্চাদঘাটীমূলক কাৰ্য্য হৈছে। এই ঘটনা বিলাকৰ যে কিছুমান একেবাৰেই ধৰা পৰা নাই এনে নহয়। কাৰণ আমাৰ intelligence বিভাগটো কিছু পৰিমাণে দুৰ্বল যদিও ই একেবাৰে নিশ্চয়ত্যাও নহয়। সেই কাৰণেই আমাৰ intelligence branch এ কেইটামান পশ্চাদঘাটী কাৰ্য্য সংঘটিত হোৱাৰ আগেয়েই হাতেলুটে ধৰা পেলাইছে। গতিকেই সেই কাৰ্য্যবোৰৰ পৰা যিবোৰ অন্যায় হোৱাৰ আশঙ্কা আছিল— সেই অন্যায়বিলাক নোহোৱাকৈ আমি বাখিব পাৰিছো। ২৮ টা কামৰ ভিতৰত মাত্ৰ ৪ টা পশ্চাদঘাটী কাৰ্য্যতহে তেওঁলোক কৃতকাৰ্য্য হৈছে আৰু ২৪ বাবেই তেওঁলোকে কৃতকাৰ্য্য হ'ব পৰা নাই। ইয়াৰ পৰাই প্ৰমাণিত হয় যে আমাৰ intelligence branch ও একেবাৰেই নিশ্চয়ত্যা নহয়। কিন্তু এইটোও অস্বীকাৰ কৰিব নোৱাৰি যে — এনে কেইটামান পশ্চাদঘাটী কাৰ্য্যও ইতিমধ্যেই সংঘটিত হৈছে যি কেইটা আমাৰ পুলিচ, intelligence branch আৰু অন্যান্য পহৰীয়াৰ চেষ্টাটো দূৰ কৰিব পৰা নাই। ই আমাৰ প্ৰশাসনৰ কাৰণে বৰ গৌৰৱজনক কথা নহয়। এই পৰিপ্ৰেক্ষিতত মই কওঁ যে— এই ধৰা নপৰা কাৰ্য্যবোৰ সাধাৰণতে বাতিৰ অন্ধকাৰত সংঘটিত হয়। অন্ধকাৰ বাতি তেওঁবিলাকে এই কামবোৰ কৰিছে। এই কামবোৰত আমাৰ কিছুমান স্থানীয় ৰাইজৰ সহযোগ নোহোৱা হলে এই কামবোৰ হ'ব নোৱাৰিলেহেঁতেন। সিদিনা বেলৰ ডবা বগবাই দিয়া যিটো পশ্চাদঘাটী কাম হ'ল সেইটো হ'ল বাতি প্ৰায় ১১ টা ৪৫ মিনিটত। ইয়াৰ আগৰ train খন ১০ বজাত আগেয়ে পাচ হৈ গ'ল আৰু এইখন পাচ হৈ যোৱাৰ পিছত ১১-৪৫ মিনিটত এই পশ্চাদঘাটী কাৰ্য্যটো হ'ল। মিলিটেৰী intelligence ৰ মতে এই কাৰ্য্যটো কৰিবলৈ অন্ততঃ ৪৫ মিনিট সময়ৰ প্ৰয়োজন। তাত Plastic Bomb বহুৱাবলৈ বা তাত mine বহুৱাবলৈ প্ৰায় ৪৫ মিনিট সময় লাগে গতিকে প্ৰথম বেলখন যোৱাৰ

পিছত যেতিয়া বাস্তৱ মানুহ-দুখুহ নাইকীয়া হ'ল সেই সময়তে অন্ধকাৰ বাতিৰ সুযোগ লৈ এই কামবিলাক কৰিছে। এই বামটো কবোতে ১২ জন মান মানুহৰ প্ৰয়োজন হৈছে। Military intelligence ৰ মতে ১২ জন মান মানুহৰ সহযোগ নহলে ৪৫ মিনিটত এনে এটা কাম কৰাটো সম্ভৱ হ'ব নোৱাৰে। গতিকে ইয়াৰ পৰাই অনুমান কৰিব পাৰি যে— ইয়াত কিছুমান স্থানীয় মানুহৰো সহযোগ নিশ্চয় আছে। যি অঞ্চলত এই ঘটনাটো হৈছিল তাৰপৰা পাকিস্তানৰ সীমান্ত প্ৰায় এমাইল মানৰ কমৰ ভিতৰত।

Mr. Deputy Speaker : এক ফাৰ্লং মান।

Shri Mahendra Mohan Choudhury : সিমান নহয়। পাকিস্তানৰ পৰা যিখিনি মানুহ আহিছিল তেওঁলোকে দিনৰ ভিতৰতে সেই বস্তুখিনি পাৰ কৰি কাৰোবাৰ ঘৰত লুকুৱাই ৰাখিব লাগিব আৰু যিমান বিলাক বস্তু আনিছিল সেইবিলাক বৰ অলপীয়া বস্তুও নহয়। গতিকে সেইখিনি বস্তু দিনতে অনা হলে কাৰোবাৰ ঘৰত জমাই ৰাখিব লাগিব আৰু তাৰপৰা কঢ়িয়াই আনিবৰ কাৰণে মানুহো সংগ্ৰহ কৰিব লাগিব। সেইফালৰ পৰাহে কব পাৰি যে সেই ১২ জনৰ ভিতৰত আটাইকেইজনই পাকিস্তানৰ পৰা অহা লোক হ'ব নোৱাৰে। তাৰ ভিতৰত স্থানীয় মানুহো নিশ্চয় জড়িত থাকিব লাগিব। এই ক্ষেত্ৰত আমাৰ ক্ৰীমিটোৱাৰ্গা ডাঙৰীয়াই দিয়া পৰামৰ্শটো বেছ ভাল পৰামৰ্শ আৰু তাক বিবেচনা কৰি চাব লাগিব। যিবিলাক অঞ্চলত ঘনাই এই ঘটনাবোৰ ঘটি আছে সেইবোৰ অঞ্চলৰ লগত পাকিস্তানৰ চা-চলাচল সদায় চলি আছে আৰু যাৰ ফলত তেওঁলোকে Black market কৰি আছে। গতিকেই পাকিস্তানৰ লগত এইদৰে অবৈধ যোগ যোগ কৰি থকাৰ কাৰণে আমি Collective fine ৰ ব্যৱস্থা কৰিছো। এই Collective fine ৰ উদ্দেশ্য হ'ল উক্ত অঞ্চলৰ মানুহখিনিক mentally alert কৰি দিয়া। যদিহে এইবিলাক কৰাৰ স্বত্বেও তেওঁলোকে এই কাৰ্য্যবোৰক প্ৰশ্ৰয় দি থাকে যাৰ ফলত এইধৰণৰ ঘটনা চলি থাকে তেনেহলে ভবিষ্যতে তেওঁলোকক তাৰপৰা অন্য ঠাইলৈ

স্থানান্তৰ কৰাৰ এই পৰামৰ্শটো গভীৰভাৱে চিন্তা কৰিব লাগিব। এইধৰণৰ পশ্চাদঘাটীমূলক কামবিলাক বন্ধ কৰিবৰ কাৰণে যদি আমি Home-guard, Police, B.S.F., Civil Defence আদিৰ ওপৰতে নিৰ্ভৰ কৰি থাকো তেন্তে আমি সম্পূৰ্ণ কৃতকাৰ্য্য হ'ব নোৱাৰিম। সেইবিলাক ক্ষেত্ৰত কৃতকাৰ্য্য লাভ কৰিবলৈ হলে আমি বেসামৰিক প্ৰতিৰক্ষা ব্যৱস্থাৰ ব্যৱস্থা কৰি এটা বেলেগ সংগঠন কৰিব লাগিব। তেতিয়া কেৱল পুলিচৰ কাম হ'ব Crime detect কৰা আৰু প্ৰকৃত আচামী বাহিৰ কৰি শাস্তিৰ ব্যৱস্থা কৰা। তাৰোপৰি আমি এনে এটা প্ৰচাৰ যন্ত্ৰৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগিব যে এনেকুৱা কিছুমান পশ্চাদঘাটী কাৰ্য্যত যদি কোনোবা লিপ্ত হয় তেন্তে তাৰ অবশ্যান্তাৱী পৰিণাম হ'ব এই ধৰণৰ—গুৰুতৰ শাস্তি। এনেকুৱা ধৰণৰ এটা প্ৰচাৰ যন্ত্ৰৰ দ্বাৰা প্ৰত্যেকজন মানুহকে নিজৰ নিজৰ মানুহক নিৰাপদে ৰখাৰ কাৰণে অনুপ্রাণিত কৰিব লাগিব। এই কামটোকে আমি অসমৰ নিৰাপত্তাৰ ব্যৱস্থা হিচাবে গ্ৰহণ কৰাৰ চেষ্টা কৰিছো। এই কাম কৰিবৰ কাৰণে আমি চেষ্টা কৰিছো। আমি Civil Defence Course ৰ জৰিয়তে প্ৰশিক্ষণ দিবৰ কাৰণে চেষ্টা কৰিম। কেৱল কৰিম-গজুতেই নহয় কাছাৰ আৰু গোৱালপাৰা জিলাতো প্ৰশিক্ষণ আৰম্ভ কৰিব খুজিছো। কৰিমগজুত কলেজৰ শিক্ষক, ছাত্ৰ আৰু নেতৃস্থানীয় লোককে ধৰি ১২৫ জন লোক প্ৰশিক্ষণ লাভ কৰি আছে। এই ধৰণেৰে যদি আমি গোটেই ৰাজ্যতে ব্যাপক ধৰণেৰে প্ৰশিক্ষণ দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিব পাৰো তেনেহলে মই ভাবো আমি পশ্চাদঘাটী কাৰ্য্য বন্ধ কৰিব পাৰিম।

আমাৰ মাননীয় সদস্য শ্ৰীমতিলাল কানু আৰু বৰুৱা ডাঙৰীয়াই ১৯ তাৰিখে পাকিস্তানী গোলাবৰ্ষণৰ কথা উল্লেখ কৰিছে। এই গোলাবৰ্ষণৰ ফলত কেইবাজনো লোক আহত হৈছে। আমি এই বিষয়ে তদন্ত কৰিব খুজিছো আৰু এই ক্ষেত্ৰত যদি কোনোবা প্ৰতিৰক্ষা বিভাগৰ, পুলিচ বিভাগৰ মানুহৰ অৱহেলাৰ প্ৰমাণ পাও তেন্তে তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে নিশ্চয় ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিম আৰু তাৰ ফলত যিবিলাক মানুহৰ কাম-কাজ বন্ধ হৈছে সেইবিলাক মানুহক সাহায্য দিবৰ কাৰণে ইতিবাচ্যে মই D. C. ক নিৰ্দ্দেশ দিছো।

এইটো কথা আমি নিজে জানিব লাগিব যে ভাৰতবৰ্ষৰ লগত পাকিস্তানৰ সংঘৰ্ষ হোৱাটো অসম্ভৱ কথা। যিবিলাক খবৰ আমি সংগ্ৰহ কৰি পাইছো ভাৰতলৈ যিবিলাক শব্দগাৰ্হী আহিছে সেইসকলৰ নমুনাৰ সমাধান, আলোচন-বিলোচনাৰ দ্বাৰা কৰিব পৰা হ'ব সেই কথা আমি বিশ্বাস কৰিব নোৱাৰো। ভাৰতবৰ্ষ আৰু পাকিস্তানৰ মাজত সংঘৰ্ষ হ'ব সেইটো বহু পৰিমাণে সত্য। আজি ভট্টাচাৰ্য্য ডাঙৰীয়াই এটা কথা কৈছে যে পাকিস্তানৰ লগত যদি ভাৰতৰ সংঘৰ্ষ লগাৰ প্ৰয়োজন আছিল তেন্তে সেই সংঘৰ্ষ ২৫ মাৰ্চতে হ'ব লাগিছিল। কিন্তু এই কথাত মই একমত হ'ব নোৱাৰো। অৱশ্যে মই কোনো সামৰিক বিভাগৰ বিশেষজ্ঞ নহয় বা ৰাজনৈতিক দলৰ লোক হিচাবে কোৱা নাই, মই এজন সাধাৰণ মানুহ হিচাবেই কৈছো আৰু যি ফালৰ পৰা বিবেচনা কৰিব লাগে সেই ফালৰ পৰা বিবেচনা কৰিয়েই মই কৈছো। ২৫ মাৰ্চত যদি পাকিস্তানৰ লগত আমাৰ সংঘৰ্ষ হ'লহেতেন তেনেহলে পৃথিৱীৰ জনমত আমাৰ প্ৰতিকূলে গ'লহেতেন। ভট্টাচাৰ্য্য ডাঙৰীয়াই কোন ফালৰ পৰা বিবেচনা কৰি কৈছে মই ক'ব নোৱাৰো। কিন্তু মোৰ বিবেচনা মতে যদি আজি অৰ্থাৎ ২৫ অক্টোবৰৰ পৰা হ'লহেতেন তেনেহলে ভাৰতবৰ্ষৰ অৱস্থা আন্তৰ্জাতিক ক্ষেত্ৰত বহু পৰিমাণে উন্নত হ'লহেতেন। সেইকাৰণেই আজি ভাৰতবৰ্ষ সংঘৰ্ষত লিপ্ত হ'ব লগা হ'লেও পৃথিৱীৰ জনমতৰ সহায় লৈহে আগবাঢ়ি যাব। মোৰ বিশ্বাস, তেনেকৈ যদি আমি সংঘৰ্ষলৈ আগবাঢ়ি যাও তেনেহলে মোৰ বিশ্বাস পৃথিৱীৰ বহুতো জাতিয়ে আমাক সমৰ্থন জনাব। এই কথা প্ৰধান মন্ত্ৰীয়েও বাৰে বাৰে আমাক কৈছে আৰু সিদিনা ২৩ তাৰিখে ৰাতি যেতিয়া তেখেত বিদেশ যাত্ৰাৰ আগতে 'ব্ৰড কাচ্‌ট' কৰে তেতিয়াও এই কথাকেই উল্লেখ কৰিছে। আজি তেখেত বিদেশলৈ যোৱাৰ উদ্দেশ্য হ'ল পৃথিৱীৰ যি বিলাক ডাঙৰ ডাঙৰ জাতি আৰু সেই জাতিবিলাকৰ যিসকল নেতা সেইসকলৰ লগত মুখ-মুখীকৈ বহি কথা পাতি, ভাৰতবৰ্ষই যেনেকৈ ব্যৱস্থা লোৱাৰ প্ৰয়োজন হয় তেনেকৈয়ে ল'বলৈ সমৰ্থ হ'ব। সেই কাৰণেই মই ভাবো যুদ্ধ ২৫ মাৰ্চৰ পৰা নহৈ ২৫ অক্টোবৰৰ পৰা হোৱা হ'লে ভাল আছিল। তেতিয়া আমি বিশ্ব দৰবাৰৰ পৰা সমৰ্থন লাভ কৰিব পাৰিলোহেতেন।

Shri Gaurisankar Bhattacharyya : আমি ভাবিছিলো “বোল্ট”ৰ দ্বাৰা যুদ্ধ হব। কিন্তু এতিয়া দেখা গৈছে “বলট”ৰ দ্বাৰাহে যুদ্ধ হব।

Shri Mahendra Mohan Choudhury : যুদ্ধবিলাক প্ৰথমতে “বোল্ট”ৰ দ্বাৰাই হয়। এইটো কথা ঠিক যে যিবিলাক ব্যৱহাৰৰ দ্বাৰা মানুহৰ মনলৈ আতংক আহিব পাৰে তেনে ব্যৱস্থা আমি গ্ৰহণ কৰিব নোৱাৰো। আমি এনেকুৱা ব্যৱস্থা কৰিব লাগিব যাৰ দ্বাৰা মানুহৰ মনত যাতে কোনো ধৰণৰ আতংকৰ সৃষ্টি নহয়।

আমাৰ Civil Defence ৰ ক্ষেত্ৰত যি পৰিমাণে প্ৰচাৰ হব লাগিছিল সেই পৰিমাণে হোৱা নাই বুলি মাননীয় সদস্যসকলে আক্ষেপ কৰিছে। আমি ট্ৰেন্স খন্দাৰ কথা আগতেই আলোচনা কৰিছিলো। আজি কালি যি বিলাক সামৰিক কৌশল বা যিবিলাক যন্ত্ৰপাতি ব্যৱহাৰ কৰা হয় সেইবিলাকৰ পৰা অকল ট্ৰেন্স খান্দি আত্মৰক্ষা কৰিব পৰা নহব। জনসাধাৰণে কেনেকৈ আত্মৰক্ষা কৰিব লাগে সেইবিষয়ে সামৰিক বিভাগৰ পৰা যি বিলাক উপদেশ দিয়া হব সেইবিলাক মানি চলিলেই মানুহে আত্মৰক্ষা কৰিব পাৰিব। সেইবিলাক পৰামৰ্শ সামৰিক বিভাগে দিব। ইয়াৰ বাহিৰেও আমাৰ Black out আদিৰ আখৰাও মাজে মাজে চলি আছে। অৱশ্যে এইটো ঠিক যে এইবিলাকৰ আখৰা যেনে ভাৱে হব লাগিছিল বা যি উদ্দেশ্যৰে হব লাগিছিল সেই ভাৱে বা তেনে উদ্দেশ্যৰে সম্পূৰ্ণ সফল কাম হোৱা নাই যদিও তাকো সম্পূৰ্ণ টনকিয়াল কৰিব লাগে। এইবিলাক আজি কোৱা হৈছে।

তাৰ পিছত আক এটা কথা— যি বিষয়ে আমাৰ ভূট্টাচাৰ্য্য ডাঙৰীয়া আৰু শ্ৰীবৰুৱা ডাঙৰীয়াইও কৈছে যে, আমাৰ উদ্দেশ্য হব লাগে— যাতে মুহূৰ্ত্ত পৰিবেশটো অব্যাহত থাকিব পাৰে আৰু Public Morality টো যাতে বিভেদকামী শক্তিয়ে বিভ্ৰান্ত কৰিব নোৱাৰে। লগে লগে আমাৰ মানুহৰ মাজত কোনো অত্ৰীতিকৰ আতংকৰ সৃষ্টি নোহোৱা বাতাবৰণৰ সৃষ্টি কৰা একান্ত প্ৰয়োজন। এনে এক মুহূৰ্ত্তৰ বাতাবৰণ সৃষ্টি কৰিবৰ কাৰণে আমাৰ সকলোফালৰ পৰা চেষ্টা হব লাগে। কেৱল চৰকাৰৰ ফালৰ পৰাই

তেনে চেষ্টা কেতিয়াও সফলকাম হব নোৱাৰে। কিন্তু এইটো ঠিক যে— চৰকাৰে কিছুমান ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিব লাগে যিবিলাক ব্যৱস্থাৰ দ্বাৰা বাইজৰ মাজত থকা হতাশা, নৈৰাশ্য আদি অশান্তিকৰ ভাৱবোৰ দূৰীভূত কৰিব পাৰি। এই প্ৰসঙ্গতে আজি আমাৰ শ্ৰীভট্টাচাৰ্য্য ডাঙৰীয়াইও কৈছে যে যিবিলাক অঞ্চলত খৰাং বতৰ, বানপানী আদি প্ৰাকৃতিক দুৰ্যোগৰ কাৰণে বাইজৰ অবৰ্ণনীয় দুখ কষ্ট হৈছে সেইবিলাক অঞ্চললৈ গৈ বাইজৰ দুখকষ্টৰ বুজ লোৱাৰ লগতে সেইবিলাক অঞ্চলৰ বিশেষ তহাৱধান লব লাগে। কিন্তু মই বৰ দুখীত যে তেনেকুৱা বিলাক অঞ্চললৈ মই কিছুমান বিশেষ এবাৰ নোৱাৰা কাৰণত যাব পৰা নাই। কাৰণ বানপানী হোৱাৰ সময়ত মই চিমলা আৰু আৰু দিল্লীত আছিলো। তাৰ পৰা ঘূৰি অহাৰ পিছত Community Development ৰ কামবিলাকত বিশেষভাৱে ব্যস্ত থাকিব লগা হয়। ইতিমধ্যেই বিধান সভা আহিল। ইয়াৰ প্ৰশ্ন আদিৰ ক্ষেত্ৰটো মনোযোগ দিব লগা হ'ল। ইত্যাদি বিলাক কাৰণত মই সেই অঞ্চলবিলাকলৈ যাব পৰা নাই। তথাপিও মই আমাৰ Revenue আৰু Electricity বিভাগৰ মন্ত্ৰীক মাতি আনি তালৈ সোনকালে যাবৰ কাৰণে কণ্ট আৰু তালৈ Relief আদিৰ সম্পৰ্কত আৰু বৰিশস্যৰ উৎপাদনৰ কাৰণে lift Irrigation ৰ কাৰণে যদি বিজুলী শক্তি আদিবো প্ৰয়োজন হয়, তাকো সোনকালে ব্যৱস্থা কৰিবলৈ কৈছো। তেখেতেওঁ সোনকালে তালৈ গৈ লব লগা ব্যৱস্থা যিনি লবলৈ আশ্বাস দিছে। সিদিনা আমাৰ শ্ৰীভট্টাচাৰ্য্য ডাঙৰীয়াই দুৰ্গত লোক সকলৰ প্ৰতিনিধিৰ লগত সেইবিলাক অঞ্চলত বৰিশস্যৰ উৎপাদনৰ ক্ষেত্ৰত কি কি ব্যৱস্থা ললে উৎপাদন বৃদ্ধি হব ইত্যাদি বিষয়ে আলোচনা কৰোঁতে মই কৈছো—যে বড়োখেতি কৰিবৰ কাৰণে তাত প্ৰয়োজনীয় পানীখিনি যোগান ধৰিবলৈ বিনামূলীয়াকৈ পাম্প আদৰ যোগান ধৰিবলৈ চেষ্টা কৰিম। তাৰোপৰি প্ৰত্যেক পৰিয়ালে বড়োধানৰ খেতি কৰিবৰ কাৰণে পৰিয়ালে প্ৰতি ৫ বিঘা পৰিমাণৰ মাটিৰ উপৰিও বিনামূলীয়াকৈ সাৰ কঠিৱা আদিৰ যোগান ধৰিবলৈকো আশ্বাস দিছো আৰু তাৰ সিদ্ধান্তও লৈছো। এইটো নীতি হ'ল Relief ৰ ক্ষেত্ৰত।

তাৰ পিছত food stuff ৰ সম্পৰ্কত কণ্ট যে—আমাৰ বাইজৰ দৈনন্দিন

প্ৰয়োজনীয় আৰু ব্যৱহাৰ্য্য সামগ্ৰী সমূহ যেনে. বিশেষকৈ চাউল, ডাইল, চেনি, মিঠাতেল, আটা আদি বস্ত্তবিলাকৰ অভাৱ দূৰ কৰিবলৈ যে আমি যন্ত্ৰৰ অলপো ক্ৰটি কৰা নাই এইটো কোনেও অস্বীকাৰ কৰিব নোৱাৰে। কিন্তু এই ক্ষেত্ৰটো আমাৰ প্ৰধান অসুবিধা হ'ল যে মাৰ্চ এপ্ৰিল মাহলৈকে তিনিমাহ জুৰি Railway ধৰ্ম্মঘট হোৱাৰ ফলত আমাৰ ইয়ালৈ আহিব লগা ২.১০০ ডবা সামগ্ৰী বাৰাউনিত বন্ধ হৈ গ'ল। এপ্ৰিল মাহৰ পিছত যেতিয়া ধৰ্ম্মঘট ভাঙিল তেতিয়া এই বস্ত্তবিলাক অহাৰ কিছু সুবিধা হ'ল যদিও জুন মাহত ধানপানীৰ ফলত কেৱল বাৰাউনিৰ মিটাৰ গজ লাইনেই নহয় ফাৰাকাত ব্ৰডগজ লাইনো বন্ধ হৈ থাকিল। ইয়াৰ কাৰণে প্ৰায় এমাহ মান কাল কোনো বস্ত্ত ৰেলপথ আৰু বাষ্টাৰেও চলাচল কৰিব পৰা নাছিল।

(Voice—তাৰ পিছত চৰাদামৰ বস্ত্তবিলাক কৰ পৰা কেনেকৈ আহিল?)

Shri Gaurisankar Bhattacharyya : De-Control কৰাৰ সময়ত চৰকাৰী হিচাব মতেই Levy Sugar বহুত আছিল। কিন্তু যি সময়ত De-Cotrol হ'ল সেই সময়তেই Levy sugar হিচাবৰ পৰা নাইকীয়া হ'ল আৰু হিচাবৰ পৰা নাইকীয়া কৰাত ২৪ গৰাকী কৰ্ত্তৃপক্ষৰ ফালৰ মানুহ লাভবান হ'ল। কিন্তু ইফালে সেই বস্ত্তখিনিয়ৈ চোৰাং কাৰবাৰৰ কাৰণে থাকিল।

Shri Mahendra Mohan Choudhury : সেই ব্যৱসায়ী সকলৰ বুদ্ধি আমাতকৈ বেছি। কিন্তু এতিয়া মোৰ কথা হৈছে যে আগষ্টৰ ২৬ তাৰিখৰ পৰা বস্ত্তবোৰ আমাৰ ইয়ালৈ movement কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰা হৈছে। ইতিমধ্যেই আমাৰ খবৰ মতে এই কেইটা বস্ত্ত অৰ্থাৎ চাউল, আটা, নিমখ, চেনি, ডালি, ডালডা, কেবাচিন তেল আৰু শিশুখাদ্যৰ বাদে ইয়ালৈ আহিব পৰাৰ সুবিধা হৈছে। এইবিলাক বস্ত্ত ৫ হেক্টাৰ ৩০৯ ডবা কাটিহাৰত আছে।

Shri Atul Chandra Goswami : ডালিবোৰ ৰেলৰ খালি wagonত আছে। ব্যৱসায়ীয়ে ঘূৰি তাৰ পৰাই চুৰি কৰে। কেনেকৈ খালি wagonৰ পৰা বস্ত্ত চোৰ কৰাৰ ফলত ১০০ কুইণ্টলৰ ঠাইত গুৱাহাটী পাওতে মাত্ৰ

৫০ কুইণ্টলহে পায়হি তাৰ যথেষ্ট প্ৰমাণ আছে। সেই বস্তু বিলাক যাতে চুৰি হব নোৱাৰে আৰু wagon বিলাক যাতে খোলা নেৰাখে তাৰ ব্যৱস্থা কৰিবনে ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury : আমাৰ ৭৩৩ wagon বস্তু বৰ্তমান আহিব ধৰিছে। এই বস্তুবোৰ খোলা বজাৰত বিক্ৰী কৰিবৰ কাৰণে ব্যৱস্থা লোৱা হৈছে। কিন্তু পানী শোমাই যাতে নষ্ট হব নোৱাৰে আৰু চুৰি নহয় এইটো সম্পূৰ্ণ ৰেলৱে কৰ্তৃপক্ষৰ কথা। এই সম্পৰ্কে আমাৰ কব লগা একো নাই।

Shri Dulal Chandra Barua : এটা বৰ ডাঙৰ কথা হৈছে এইটো মোৰ নিজৰো অভিজ্ঞতা আৰু শিৱসাগৰৰ S.D.O. ইও নিজে গৈ প্ৰমাণ পাইছে যে বস্তুৰ অভাৱ হোৱা নাই। দাম বেছি দিলেই বস্তু আছে।

Shri Mahendra Mohan Choudhury : দাম বেছি দিলে সকলোৱে পাব, এনেকুৱা পৰিমাণৰ বস্তু নাই, কিন্তু কিছুমান মানুহে দাম বেছি দিলে বস্তু আছে। কালি শিৱসাগৰৰ S.D.O. ৰ লগত আলোচনা কৰিছো।

মেধি ডাঙৰীয়াই কৈছে যে দাম বঢ়োৱাৰ ক্ষেত্ৰত আৰু চলাচলৰ ক্ষেত্ৰত আমাৰ কোনো নিয়ন্ত্ৰণ নাই। আজি চৰকাৰৰ যিবিলাক আইন চলিছে তাত বস্তুৰ দাম নিয়ন্ত্ৰণ কৰা আৰু চলাচল নিয়ন্ত্ৰণ কৰাত কোনো ব্যৱস্থা নাই। মাত্ৰ Essential Supply ৰ দ্বাৰা আজি আমাৰ ৰাজ্যিক চৰকাৰৰ কোনো দাম নিৰ্দ্ধাৰণ কৰি দিব নোৱাৰে আৰু চলাচলৰ ক্ষেত্ৰত বাধা নিষেধ দিব নোৱাৰে। চলাচলৰ ক্ষেত্ৰত বাধা নিষেধ দিবৰ কাৰণে চেষ্টা কৰিছিলো কিন্তু সেইটোও ব্যৰ্থ হলো। কাৰণ Govt. of India ৰ ওচৰত Representation দিয়াত কলে যে চলাচলৰ ক্ষেত্ৰত নিয়ন্ত্ৰণ কৰিব নোৱাৰি।

Sri Dulal Chandra Baruah :— আমি কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰক কব লাগে যে— এইটোৰ authority দিব লাগে।

Sri Mahendra Mohan Choudhury :— Sugar লেভি প্ৰৱৰ্ত্তন কৰিবৰ কাৰণে, দাম নিয়ন্ত্ৰণ কৰিবৰ কাৰণে, চলাচল নিয়ন্ত্ৰণ কৰিবৰ কাৰণে

ক্ষমতা দিব লাগে। এই কথা আমি কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰক জনাইছো। যদি চলাচল নিয়ন্ত্ৰণ কৰিব পৰা যায়, তেন্তে দাম নিয়ন্ত্ৰণ নকৰিলেও আমি দামটো ঠিক ৰাখিব পাৰি। গুৱাহাটী ষ্টেচনলৈ আমাৰ বস্ত্ৰ আহে আৰু সেই বস্ত্ৰবিলাক নাগালেণ্ড, মিজোপাহাৰ, মেঘালয়, ত্ৰিপুৰা, নেপাল, মণিপুৰ আদি ঠাইলৈ যায়। এইবিলাকলৈ চলাচল চলি আছে। ফলত এইবিলাক বস্ত্ৰ মহাজন বিলাকে আহি বেছি দাম দি কিনি লৈ যায় আৰু আমাৰ ইয়াত অভাৱ হয়। এইবিলাক দূৰ কৰিবৰ কাৰণে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ ওচৰত লেখালেখি কৰিছোঁ আৰু প্ৰধান মন্ত্ৰীয়ে আশ্বাস দিছে। কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ পৰা নিৰ্দেশ দিছে যে— তিনি মাহৰ খোৱা বস্ত্ৰ অসমত সোনকালে মজুত কৰিব লাগে। যদি প্ৰয়োজন হয় আৰু ৰোড চলাচল বন্ধ হৈ যায় তেনেহলে এৰোপ্লেনেৰে বস্ত্ৰ অনাৰ ব্যৱস্থা কৰা হব। তাৰ পিছত কোনো চেনি ব্যৱসায়ীয়ে যদি কিবা এটা বেয়া কাম কৰে তেনেহাল আলি লাইচেন্স কেঞ্চেল কৰিব পাৰো, এইটো ক্ষমতা আছে। তাৰ পিছত কেইজনমান বেপাৰীয়ে Maintenance Security বন্ধ কৰিছিল। মই হিচাব কৰি চাইছিলো ৩১ আগষ্টৰ পৰা কোনো বস্ত্ৰ অহা নাই আৰু ৩১ আগষ্টলৈ যি দাম আছিল তাতকৈয়ো বেছি দাম লব নোৱাৰে। এইবিলাকৰ যি দাম ঠিক কৰি দিয়া হৈছে সেইমতে বিক্ৰী কৰিবলৈ তেওঁলোকক নিৰ্দেশ দিয়া হৈছে। সেই নিৰ্দেশ নামানিলে আইন প্ৰয়োগ কৰি সাময়িক ভাৱে হলেও গ্ৰেপ্তাৰ কৰি ৰাখিব পাৰিছোঁ। কিন্তু এতিয়া আমাৰ খাদ্য বস্ত্ৰ সম্পৰ্কত নটনি হৈছে। খাদ্য বস্ত্ৰ সম্পৰ্কত দাম বৃদ্ধি পাইছে, এইবিলাক দূৰ কৰিবৰ কাৰণে আমি চেষ্টা কৰিছোঁ আৰু আজি এই ক্ষেত্ৰত আমাৰ মাননীয় সদস্য সকলে যিবিলাক পৰামৰ্শ আগবঢ়াইছে তাক কাৰ্য্যকৰী কৰাৰ কাৰণে চেষ্টা কৰিম।

এটা কথা হ'ল আমাৰ অসমত যিখিনি কেৰাচিন তেল উৎপাদন হয় সেইখিনিৰে গোটেই অসম ৰাজ্যৰ চাহিদা পূৰণ নহয়।

Sri Dulal Chandra Baruah : সম্পূৰ্ণ সত্য নহয়। ডিগবৈতে যিখিনি উৎপাদন হয় তাৰেই সম্পূৰ্ণ অসম চলে।

Sri Mahendra Mohan Choudhury :— তেল সংক্ৰান্তীয় বিষয়টো

ভাৰত চৰকাৰে কৰে। তাৰ এটা Corporation বন্ধক আছে আৰু তেওঁলোকেই কোন অঞ্চলত কিমান তেল দিয়া হ'ব সেইটো নিৰ্দ্ধাৰণ কৰে। অসমৰ তেলৰে শতকৰা ৫৮ ভাগ চাহিদা পূৰণ কৰে। সেই কাৰণে বাহিৰৰ পৰা আনিব লাগে। কিছুমান বান্ধালোৰৰ পৰা আহে, ব্ৰডগজ হৈ আহে, নতুন জলপাইগুৰি হৈ আহে। আমাৰ বন্ধৱা ডাঙৰীয়াই কৈছে যে অসমত যিমানখিনি তেল উৎপাদন হয় সেইখিনি ব্যৱহাৰৰ কাৰণে যথেষ্ট। মই অলপতে A.O.C. ৰ ডঃ প্ৰসন্ন বৰুৱাক মাতি আনিছিলো আৰু পোন প্ৰথমতে সুধিছিলো অসমত যিমানখিনি তেল উৎপাদন হয় সেইখিনি তেলৰ দ্বাৰা আমাৰ অসমৰ চাহিদা পূৰণ হয়নে নহয়? তেখেতে কলে এইটো হ'ব নোৱাৰে, 58% তকৈ বেছি দিব নোৱাৰে। ডিগবৈ, গুৱাহাটীৰ শোধনাগাৰক মিলাই 58% তকৈ বেছি দিব নোৱাৰি। এতিয়া আৰু 2% বঢ়াবৰ কাৰণে ব্যৱস্থা কৰিছে। আৰু কথা হ'ল কেবাচিন তেলৰ লগতে Petrol তৈয়াৰ কৰিব লাগে। এতিয়া Petrol ত restriction কৰিছে যে অসমৰ বাহিৰলৈ Petrol যাৰ নোৱাৰে। কাৰণ imergency ৰ কাৰণে মজুত ৰাখিব লাগে। তাৰোপৰি উত্তৰ বঙ্গলৈ পেট্ৰ'ল পঠাব পৰা নাই। সেইকাৰণে তেওঁলোকে কেবাচিন কৰিব পৰা নাই। আন এটা কাৰণ হ'ল Petrol Tank সম্পূৰ্ণ ভৰ্ত্তি হ'বলৈ আৰু দুই ইঞ্চি বাকী আছে। এতিয়া যদি 15% ৰ পৰা 17% কৰিব লগা হয় তেন্তে Storage capacity লাগে। ডিব্ৰুগড়ৰ পৰা Petroleum Minister লৈ Telegram কৰিছিলো যে—ইয়াৰ সকাহ দিবৰ কাৰণে আমাৰ অসমত যিখিনি প্ৰয়োজন হয় তাৰ বাহিৰে উদ্ধৃত্ত খিনি উত্তৰ বঙ্গলৈ পঠাই দিব লাগে।

Sri Gaurisankar Bhattacharyya :— কেবাচিন তেলৰ উৎপাদন বঢ়াবৰ কাৰণে প্ৰচেষ্টা কৰিছিল। টেঙ্কিৰ বাকী থকা দুই ইঞ্চি ভৰ্ত্তি হলে কেবাচিন production আৰু কৰি যাব।

Sri Mahendra Mohan Choudhury :— দৈনিক consumption হৈ আছে আৰু হৈয়ে থাকিব। শতকৰা ৫০% কেবাচিন তেলৰ বাবে storage capacity আছে।

Sri Gaurisankar Bhattacharyya :— দৈনিক consumption হোৱাৰ পাছত বাকী থকা দুই ইঞ্চি ভৰ্ত্তি হলে তাৰ পাছত বাখিবৰ কাৰণে টোকা ক'ত ?

Sri Ma'en 'ra Mohan Chouthury :— শতকৰা ১৭% ভাগত যিখিনি উদ্ধৃত তৈয়াৰ হ'ব সেইখিনিৰ বাবে storage capacity নাই বুলি Mr. P. Barua দেৱে কৈছে। এতিয়া বাৰাউনিৰ পৰা তেল আমাৰ ইয়ালৈ আহে আৰু এই তেলখিনি নিউ জলপাইগুৰিয়েদি অসমলৈ পঠাব লগে। এই বিষয়ে কেন্দ্ৰীয় মন্ত্ৰীৰ লগত যোগাযোগ কৰিছোঁ। ১৯ নবেম্বৰত এই লাইন খোলা হ'ব আৰু এইটো কথা Railway মন্ত্ৰীক মই phone কৰি কৈছিলোঁ। যেতিয়ালৈকে কাৰাকী দলংখন খোলা নহয় তেতিয়ালৈকে সেইবিলাক বস্তু অহাত দিগ্‌দাৰ হ'ব।

এতিয়া Transport Control Military আৰু Air Force ৰ হাতত থকাত civil supply বন্ধ হৈছে। সেই কাৰণে আমি কাৰাকীদি নানি বাৰাউনিয়েদি আনিবৰ কাৰণে চেষ্টা কৰিছোঁ। এইটো কাৰ্য্যকৰী হলে আমি বেছি কেবাচিন পাম বুলি আশা কৰিছোঁ।

কেবাচিনৰ অভাৱৰ কাৰণে আমাৰ প্ৰশাসন দায়ী নহয় বুলি মই কওঁ। কোনো কোনো মহকুমাত কোনো কোনো জিলাত অন্যতম দাবী পূৰণ কৰাৰ জোখাবে কেবাচিন তেল আছে। ডিব্ৰুগড় শিৱসাগৰ, নগাওঁ আৰু লক্ষীমপুৰ আদিৰ D. C. আৰু S. D. O ৰ লগত এই বিষয়ে কথা হৈছিলোঁ। নগাৱঁত একেবাৰে কেবাচিন নাই। নগাৱঁৰ D. C. য়ে কলে যে তাৰ অৱস্থা অত্যন্ত সঙ্কটাপন্ন প্ৰত্যেক তিনি দিনে ৩১১০ লিটাৰ কেবাচিন নগাৱঁলৈ Supply কৰা হৈছে, কিন্তু ১৬ লাখ মানুহ বাসকৰা ঠাইত একখালি আঞ্জাত এটা জালুকযেন হ'ব। সাধাৰণ কাৰবাৰীৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰাৰ কাৰণে এই অৱস্থা হ'বলৈ পালে।

কালি গুৱাহাটীলৈ ফোন কৰাৰ ফলত ১ Wagon কেবাচিন নগাৱঁলৈ গৈছে। আৰু অধিক পঠাবৰ কাৰণে ব্যৱস্থা কৰা হৈছে। চেনীৰ অভাৱ

গুচাবৰ কাৰণে ১০০০ বস্তা চেনীৰ বন্দৰস্তী কৰি দিয়া হৈছে। যিমান দূৰ পৰা যায় অ'ব ত'ৰ পৰা চেনী আৰু এইবোৰ অভাৱ অনাটন দূৰ কৰিবৰ কাৰণে ব্যৱস্থা কৰা হৈছে। আজি আমাৰ মানুহৰ ওপৰত বিক্ষোভৰ সৃষ্টি হৈছে। আমাৰ সদস্য সকলে ইয়াৰ আতি গুৰি লৈ শাস্তি আৰু নিৰাপত্তাৰ ক্ষেত্ৰত কি কি ব্যৱস্থা লোৱা হৈছে সেই সম্পৰ্কে বাইজক কব লাগে। তেতিয়াহলে বাইজে শাস্তিত থাকিব পাৰিব আৰু আমিও উন্নয়ন মূলক কামত আগবাঢ়িব পাৰিম। তাৰ পাছত Dalda, Baby Food আদিৰ কথা মই বাদেই দিছোঁ। কাৰণ আমাৰ খুউৰ কম সংখ্যক মানুহে ইয়াৰ ব্যৱহাৰ কৰে। এইবিলাক কেৱল ধনী মানুহৰ কাৰণেহে।

নিমখ ১৪০ wagon আহিছে আৰু বোজন পৰিমাণৰ নিমখ নগাৰলৈ পঠোৱা হ'ব। তাৰ পাছত গুৱাহাটীলৈ ব্ৰড্‌গজ লাইন অনাৰ চেষ্টা কৰিছোঁ। কাৰণ গুৱাহাটীৰ পৰাই মনিপুৰ, ত্ৰিপুৰা, নগালেণ্ড, মেঘালয় আৰু নেফালৈ সেই বিলাক বস্তু পঠোৱা হয়। অকল আমি এইটোৰ ওপৰতে নিৰ্ভৰ কৰা নাই। প্ৰয়োজন হলে অপৰিহাৰ্য্য বস্তু বিমানৰে আনিবলৈকো চেষ্টা কৰিছোঁ।

তাৰ পাছত আমাৰ এই জৰুৰী অৱস্থাত আমাৰ শাস্তি শৃঙ্খলা অক্ষুণ্ণ ৰাখিবৰ কাৰণে সকলোৱে চেষ্টা কৰা উচিত। কোনোবাই যদি আমাৰ শাস্তি ভঙ্গ কৰে তেন্তে শাস্তি মূলক ব্যৱস্থা লবলৈ আমি প্ৰস্তুত আছোঁ। ইয়াৰ বাবে আমাৰ যি সংগঠন কৰা দৰ্কাৰ তাক কৰা উচিত। মই আশা ৰাখিছোঁ সকলোৰে সহযোগিতা পাম। ইয়াৰ প্ৰমাণ আমি ১৯৬২ আৰু ১৯৬৪ চনত পাইছোঁ। এইক্ষেত্ৰত বিশেষকৈ citizen council কৰিব খুজিছোঁ। আৰু আমি সন্মিলিত ভাৱে যাতে এটা কাৰ্য্যক্ৰম ৰচনা কৰিব পাৰোঁ তাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে।

Shri Kamini Mohan Sarma :

অধ্যক্ষ মহোদয় মই এটা কথা বুজিব নোৱাৰিলো। মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ে নগাৰত কেবাচিন তেল আৰু নিমখৰ অভাৱৰ কথাটো তেখেতে নিজে উপলব্ধি কৰিছে। কিন্তু কামৰূপৰ কথাটো তেখেতে পাহৰিছে কিয়? অসমৰ বিভিন্ন গাঁও অঞ্চলত বিশেষকৈ কামৰূপত কেবাচিন তেল পাবলৈ নাইকীয়া হৈছে। আমাৰ গাঁওবাসীয়ে চফা কেবাচিনটো ব্যৱহাৰ কৰিবলৈ

পোৱাই নাই; আনকি ক'লা কেৰাচিনো নোহোৱা হৈছে। গতিকে ইয়াৰ এটা সু ব্যৱস্থা কৰিবনে ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury :

অধ্যক্ষ মহোদয়, মই অকল নগাওঁতে কেৰাচিন তেলৰ অভাৱ বুলি কোৱা নাই। কিন্তু নগাওঁৰ নামটো নিৰ্দিষ্ট ভাৱে উল্লেখ কৰিছো কিয়নো গোটেই জিলাতে কেৰাচিন তেলৰ অভাৱ। মই এই ক্ষেত্ৰত বঙিয়া বা অন্যান্য অঞ্চলক বাদ দিয়া নাই। ইয়াৰ যথাযথ উন্নতিৰ চেষ্টা কৰি আছে।

Mr. Speaker : According to the rule, I will have to take the sense of the House otherwise the motion will take its own course.

Shri Dulal Chandra Bhrua : Mr. Speaker, Sir, the question is that after an adjournment motion is over, generally the sense of the House is to be taken. But Sir we want to keep a record by adopting a resolution. Myself and Dr. Hazarika want to move the following resolution. We have drafted the resolution. If it is accepted by the House it is alright.

Mr. Speaker : That is why I have to take the sense of the House first.

Shri Dulal Chandra Barua : I am reading the resolution :—The Assembly recommends to the Government that immediate measures be taken to strengthen Civil Defence, improve transport and communications internally as well as with the rest of India by road, air and rail, control the price-line by building up buffer stock, with necessary imports, take suitable action against the boarders and profiteers of food stuff and essential

commodities, punish the fifth-colomists and saboteurs, and improve intelligence. The House further appeals to the people and urge upon the Government to create proper atmosphere to maintain the unity and communal harmony.

Mr. Speaker : The resolution is adopted and the adjournment motion is talked out.

Adjournment

The Assembly then adjourned tili 10 A.M. on Tuesday, the 26th October, 1971.

Shillong,

U. Tahbildar,

The 25th October, 1971.

Secretary

Legislative Assembly, Assam

Shillong